ssued 5-2-1958

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

1414

OFFICIAL REPORT

TUESDAY, 23RD JULY 1957

VOLUME IV—No. 3

CONTENTS

	PAGES
I Expression of sorrow at the death of Dr. P. Varadarajulu Naidu, Member, former Legislative Assembly	199
II Questions and Answers	199–223, 274–275
III Voting on Demands for Grants for the year 1957–58—cont.—	
(1) Demand XXIII—Labour including Factories—cont. ..	223–251
(2) Demand XXI—Industries and Cinchona .. .. .. } (3) Demand XXXIX—Capital Outlay of Industrial Development .. .. }	251–273

Legislature Department (Assembly)
Madras

V211,31 N57
N57.4.3;1
64794

V2II, 31 'N57
N57.331

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 23rd July 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair.

I.—EXPRESSION OF SORROW AT THE DEATH OF DR. P. VARADARAJULU NAIDU, MEMBER, FORMER, LEGISLATIVE ASSEMBLY.

MR. SPEAKER: It is my painful duty to inform the hon. Members of the House of the death at 1 a.m. to-day of Dr. P. Varadarajulu Naidu, a Member of the former Legislative Assembly of this State from 1952 to 1957.

Dr. P. Varadarajulu Naidu was a very prominent Member of the House during the five years he was Member. He was also a Member of the Estimates Committee of the Legislative Assembly. For over 40 years, he had identified himself with the Freedom Movement in our country. A staunch Congressman, a Nationalist to the core, his services to the Nation are very prominently before all of us. I had the privilege of being his medical adviser for many years when I was in actual practice. We were family friends. His death creates a void in the senior ranks of politicians which is difficult to fill. At this juncture, his wise counsel and advice would be of very great use to us. But he is no more. His death removes from the ranks of political workers a very stalwart Congressman, a very powerful Nationalist and a great Indian. May his soul rest in peace!

By way of expressing our sorrow at his death and showing our respect to the departed soul, I request hon. Members of the House to stand in silence for two minutes.

All hon. Members stood in silence in their places for two minutes.

MR. SPEAKER: As a mark of respect, I adjourn the business of the House for half an hour.

The House then adjourned to meet again at 9-30 a.m.

The House re-assembled at 9-30 a.m.

64794

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER: To-day also there are 20 questions. Therefore, I would like to finish them within the time and would like to have the co-operation of the hon. Members in this regard.

SRI M. JAGANNATHAN: On a point of order, Sir. இன்றைக்கு வைத்திருக்கிற கேள்விகள் எல்லாம் முக்கியமான கேள்வியாக இருப்பதால் கேள்வி நேரத்தை கொஞ்சம் கூடுதலாக ஒதுக்கிவைக்கும்படி கேட்கிறேன்.

[23rd July 1957

MR. SPEAKER: அவ்விதம் கேள்வி நேரத்தை கூடுதலாக்கினால் டிமாண்ட் பற்றி பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டகாலம் கம்மியாகிவிடும். ஆதலால் ஒரு மணி நேரத்திற்குள் கேள்வி நேரத்தை முடிக்கவேண்டும்.

SRI N. R. THIAGARAJAN: On a point of information Sir, தமிழ் நாட்டில் முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவரான வரதராஜுலு நாயுடு அவர்கள் இறந்துபோனதற்கு இந்தச் சபை அனுதாபம் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: The hon. Member is late by half an hour. I would like to inform the hon. Member that the House met at 9 a.m. and adjourned for half an hour and has now reassembled. Hon. Member Sri Thiagarajan is perhaps not aware of it.

Handpounded rice

* 193 *Q.*—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state whether the Government are aware of the fact that a Central Government Officer (Cottage Industries Officer) toured this State recently and made a recommendation to the effect that hand-pounded rice should be given more encouragement to solve partly the problem of unemployment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: No, Sir.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR: ரைஸ் மில் அரிசிக்கு லெவி விதித்து அதன் மூலம் கைக்குத்தல் அரிசிக்கு ஆதரவு கொடுக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அம்மாதிரி ஒரு யோசனை இருந்து வருகிறது. அதைப்பற்றி சர்க்கார் என்ன செய்யக்கூடும் என்பதைப் பற்றி தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: கைக்குத்தல் அரிசி தயாராக்குவதற்கு சக்தி இயந்திரங்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே அதைப் போதிய அளவு சப்ளை செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது பற்றியும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகளில் கொடுக்கப்படும் அரிசி கைக்குத்தல் அரிசியாகவே கொடுக்கப்படுவ்தற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: நியாய விலைக் கடைகளுக்கு போதிய அளவு கைக்குத்தல் அரிசி சப்ளை செய்ய கைக்குத்தல் அரிசி கிடைப்பது அரிதாய் இருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஒரு யோசனை இருந்து வருகிறது. அதாவது ஹோட்டல்களில் தோசை, இட்டிலி இவைகளுக்கு கைக்குத்தல் அரிசியை உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு ஆலோசனை இருந்து வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, whereas hand-pounded rice has got to be encouraged in preference to milled rice and whereas it is being freely supplied to Hostels and Jails, will the Government consider the possibility of encouraging the hand-pounded rice for Government parties given by His Excellency the Governor and even for ministerial parties given by the Ministers of our State?

23rd July 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I may tell the hon. Member that the Government do not have their own canteen arrangements and therefore it is not practicable to adopt hand-pounded rice for Government parties.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIYAR: கைக்குத்தல் அரிசியில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் இப்போது வேலையில்லாமல் எத்தனை பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் ஏதாவது சர்க்கார் எடுத்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அந்தப் புள்ளி விவரங்கள் என்னிடமில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் மந்திரி அவர்கள் கைகுத்தல் அரிசி சாப்பிடுகிறார்களா அல்லது மெஷின் அரிசி சாப்பிடுகிறார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: எது கிடைக்கிறதோ அதைச் சாப்பிடுகிறேன். கைக்குத்தல் அரிசி கிடைத்தால் அதைச் சாப்பிடுவதற்கும் ஆட்சேபணையில்லை.

SRI S. LAZAR: நமது நாட்டில் அதிகமான ஏழை மக்கள் மில் அரிசியை விரும்புவதற்குக் காரணம் கைக்குத்தல் அரிசி பழையது போடுவதற்கு உபயோகப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுவது உண்மை தானா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அது உண்மை என்று கூற முடியாது. கைக்குத்தல் அரிசியை இன்னும் நல்லதாக்கலாம். இன்னும் கூடுதலாக பாலீஷ் ஆக்கலாம் என்று நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். கைக்குத்தல் அரிசியை இன்னும் நல்லதாக்கவேண்டுமென்று கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: மிஷின் அரிசியை கொண்டுவந்து கைக்குத்தல் அரிசி என்று விற்றுவருவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: அப்படி ஒரு சில இடங்களில் நடைபெறலாம். அதை தவிர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது.

Construction of houses for lower middle class people

* 194 *Q.*—**SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal for the construction of houses for the lower middle class people on a co-operative basis in Perambur area; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) The Madras Co-operative House Construction Society has purchased about 95 grounds in Stephenson Road at Vyasarpadi village and the entire area has been parcelled out into 88 plots. The cost of one ground of 5 cents has been tentatively fixed at Rs. 700 excluding the cost of common amenities, which will be about Rs. 450 per ground of 5 cents. The Society has so far received 11 applications for allotment in this locality. The Society will take up the construction work soon after sufficient number of applications are received.

[23rd July 1957

SRI A. GOVINDASAMY : இந்தத் திட்டத்தை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பரப்புவதற்கு ஏதாவது திட்டம் அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : **Low income group** இருக்கிற திட்டத்தை மாகாணம் பூராவும் கொண்டு வருவதற்குத் திட்டம் இருக்கிறது. இவற்றை கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்து வருகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, is there any industrial Housing Scheme for the industrial population of the Perambur area?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, Sir. We have already built about a thousand tenements in Erukkancherry and Sembiam areas.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, நடுத்தர வாழ்க்கைத் தரமுள்ள மக்களுக்கு ஏற்றவாறு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக காணப்படுகிறது. இதில் நடுத்தர மக்கள் அல்லாத உயர்தர மக்களும் உட்புகுந்து சலுகைபெற்று வருவதைத் தடுக்க சர்க்காரிடம் ஏதாவது வழி வகைகள் இருக்கின்றனவா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இதில் நடுத்தர வாழ்க்கைத் தரமுள்ள மக்கள் என்று குறிப்பிடுவது அதாவது 6000 ரூபாய்க்குக் கீழே வருஷ வருமானம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் இந்தச் சலுகை கொடுக்கப் பட்டு வருகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, apart from the good work turned out by the Madras House Construction Society, did not the Corporation of Madras apply for a loan to construct houses for the middle classes in North Madras and if so, may I know why their request was refused by the Government of Madras?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I want notice for that question.

Buckingham Canal

* 195 *Q.*—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer given on 16th August 1956 to Question No. 106 whether any investigation for carrying out improvements to the North Buckingham Canal has since been made?

THE HON. SRI P. KAKKAN : Yes, Sir. The field investigation of the scheme for improvements to North Buckingham Canal has been completed and a preliminary estimate is being drawn up by the Public Works Department.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இந்த பக்கிங்காம் கால்வாய் வட சென்னையில் இருக்கும் பகுதியில் தென் சென்னையில் எவ்வளவு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை. இதனால் அங்கு துர்கந்தம் அதிகமாக வீசிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் ஏழை மக்கள் மிகவும் கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில் இருக்கும் அவர் களுக்கு உடனடியாகப் பரிகாரம் அளிப்பதற்கு இந்தச் சர்க்காரிடம் ஏதாவது நல்ல திட்டங்கள் இருக்கிறதா ? அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க இந்தச் சர்க்கார் ஏதாவது முயற்சி எடுக்குமா ?

23rd July 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதை வெகு சீக்கிரமாக அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு அஸிஸ்டன்ட் இன்ஜினியர், நான்கு ஜூனியர் இன்ஜினியர் இவர்களை நியமித்து விரைவாக வேலை செய்வதற்கு கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

SRI A. A. RASHEED : Is the Hon. Minister aware that this Canal has become the breeding ground for many diseases?

1414

MR. SPEAKER : How is it relevant?

THE HON. SRI P. KAKKAN : I don't think so, Sir.

SRI K. ANBAZHAGAN : இந்த பக்கிங்காம் கால்வாய் தெற்கே புதுச்சேரியிலிருந்து வடக்கே நெடுந்தொலைவுவரை கிழக்கு கடற்கரை ஓரமாகச் செல்வதால் சீர்படுத்தி போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுத்தப்போவ தாக ஒரு யோசனை மத்திய சர்க்காரில் இருப்பதாகச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பேசப்பட்டது. அது குறித்து இப்போதைய நிலைமை என்ன என்பதை அறிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த பக்கிங்காம் கால்வாயை சரிப்படுத்துவதற்கு 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. வடக்கு பக்கிங்காம் கால்வாயையும் சென்னை துறைமுகத் தையும் இணைப்பதற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடக்கு பக்கிங்காம் கால்வாயையும்த் ஹார்பரோடு சேர்ப்பதற்கு இப்போது 35 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக் கிறது. சீக்கிரமே இதை நடத்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இந்த பக்கிங்காம் கால்வாயை விருத்தி செய்வதற்கு கார்ப்பொரேஷனிடமிருந்து ஏதாவது திட்டங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நோட்டீஸ் வேண்டும்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : பக்கிங்காம் கால்வாயோடு நாகப் பட்டிணம் வேதாரண்யம் இவைகளைச் சேர்ப்பதற்கு ஏதாவது திட்டம் சர்க்காரிடம் இருக்கிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்குத் தனி கேள்வி போடவேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : இந்த பக்கிங்காம் கால்வாய் ஆந்திரா தேசத்திலிருந்து சென்னைக்கு வந்து சென்னையிலிருந்து தெற்கே 9-40
பாண்டிச்சேரி வரை போகிறது கடலோரமாக. இந்தக் கால்வாயை விருத்தி a.m.
செய்வதை விட்டு விட்டு, அதற்கு எவ்விதமான பணம் செலவு செய்தும் கூட போக்குவரத்துக்குச் சாதகமாக அதை பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியாத அளவிற்கு இருப்பதால் இதைப்பூராவும் மண்ணால் ரொப்பிவிட்டு மேலே ஒரு இருப்புப் பாதையைபோட்டு இப்பொழுது போகிற கட்டை, விறகு, அரிசி போன்றவைகளை ரெயில் மூலம் போவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யுமா ?

MR. SPEAKER : **The Hon. Member may put a separate question.**

Baby Taxies

* 196 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state whether any fresh licences have been issued for plying baby taxies in the City and in the mufassil places during 1956-57?

THE HON. SRI V. RAMIAH : Yes, Sir.

[23rd July 1957

SRI M. S. SELVARAJAN: முக்கியமான டாக்ஸி சென்டர்களில் பான் வசதிசெய்து அதன் மூலம் இந்த டாக்ஸிகளைத் தருவிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH: A separate question may be put.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: May I know the number of baby taxies licensed during this period?

THE HON. SRI V. RAMIAH: In 1956, in the districts 110 and in the Madras City 119. In 1957, in the districts 34 and in the Madras City 50.

SRI A. A. RASHEED: May I know whether it is a fact that licences issued have not been utilised by the taxi-owners?

THE HON. SRI V. RAMIAH: Yes, Sir. Though we have issued 50 licences for plying baby taxies, only five taxies have been put on the road. There is still time for the other taxies to be put on the road.

SRI A. GOVINDASAMY: ஜில்லாக்களில் ஓட்டுகிற பேபி டாக்ஸியில் மீட்டர் வைக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதில் மீட்டர் வைக்க அரசாங்கம் வற்புறுத்துமா ?

MR. SPEAKER: I have no objection to the Hon. Minister asking for a separate question to be put on the subject.

THE HON. SRI V. RAMIAH: I know taxies plying in places other than Madras do not have meters. If it is considered necessary, we will take necessary action.

SRI K. B. S. MANI: இந்த டாக்ஸிகளில் நபர்களை ஏற்றுகிற எண்ணிக்கையை குறிப்பாக வைத்திருப்பதால், மற்றைய இல்லீகல் டாக்ஸீஸ் அதிகமாக இருப்பதால் நபர்கள் ஏற்றும் முறையை மாற்றி அதை வெயிட், லோடிங் கப்பாஸிட்டிக்கு அனுசரணையாக வைத்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் அனுமதி தருமா ?

MR. SPEAKER: இதற்கும் முதல் கேள்விக்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: பேபி டாக்ஸியில் 4 பேர்களும், பெரிய வண்டியில் 5 பேர்களும் பிரயாணம் செய்ய அரசாங்கம் அனுமதிக்குமா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH: இப்பொழுது இருக்கிற முறைப்படி பேபி டாக்ஸியில் 3 பேரும் மற்றதில் 4 பேரும்தான் ஏறலாம்.

SRI M. JAGANNATHAN: May I know whether the Government will consider the desirability of exempting children below 12 years from the seating capacity sanctioned to public taxies?

MR. SPEAKER: The hon. Member's question is not clear. Let him please make it clear for the Hon. Minister.

SRI M. JAGANNATHAN: Will the Government consider the desirability of exempting children below 12 years from the seating capacity sanctioned to public taxies in the City of Madras?

THE HON. SRI V. RAMIAH: It is very difficult to do, Sir. If we give such exemption, any number of children will get into the taxies.

23rd July 1957]

SRI V. SANKARAN: மதுரை போன்ற நகரங்களில் டாக்ஸிகளில் மீட்டர் இல்லாதபடியால் திருவிழா காலங்களிலும் திருமண காலங்களிலும் அவர்கள் நினைத்த வாடகையைக் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொடுக்காவிட்டால் போகமுடியவில்லை. ஆகவே அந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க மீட்டர் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டியது செய்யுமா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH: I will take that information from the hon. Member and find out if it is necessary to adopt the suggestion.

Palmyra tree climbers

* 197 Q.—SRI T. T. DANIEL: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of palmyra tree climbers who are members of Palm-Gur Societies districtwise;

(b) whether any machine has been invented now to help the climbers to climb up the trees;

(c) if so, the cost and the weight of each such machine;

(d) the steps taken by the Government to popularise these machines among the public; and

(e) the name and the occupation of the inventor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) A statement * showing the number of palmyrah tree climbers who are members of Palm-Gur Co-operative Societies is placed on the table of the House.

(b) No, Sir.

(c) to (e) The questions do not arise.

SRI T. T. DANIEL: Sometimes palmyra tree climbers meet their death while climbing palmyra trees. In view of the fact that great risk is involved in this work, will the Government be pleased to make suggestions to the Central Research Department to examine the desirability of inventing some machine to avoid such risks to the climbers? I am told that one of the officers in Tirunelveli district has invented some sort of machine and that is being tested to find out its fitness? May I also know whether that is fact?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. That is under examination.

SRI P. G. MANICKAM: மற்ற ஜில்லாக்களைப் பார்க்கிலும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் 27,674 மாஜி கள் இறக்குபவர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

* Printed as Appendix I on page 271 infra.

[23rd July 1957

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் இப்பொழுது கொடுத்த எண்ணிக்கை இவர்களையெல்லாம் சேர்த்துத்தான். கூட்டுறவு சங்கம் வைத்து வெல்லம் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் முறை.

SRI M. WILLIAM : In the Travancore-Cochin State Government have been giving grants with a view to encourage this industry. May I know, therefore, whether this Government will be pleased to pursue the same policy of giving grants so that the industry might be encouraged,

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member may put a separate question.

SRI K. P. PALANISAMI : எங்கள் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பனைமரம் ஏறக்கூடியவர்கள் 6 மாதம் ஏறிவிட்டு பாக்கி காலங்களில் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எங்கள் ஜில்லாவில் தாராபுரம் தவிர பாக்கி தாலூகாக்களில் தென்னை மரத்திற்கு பெர்மிஷன் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை எங்கள் தாலூகாவிற்கும் விஸ்தரிக்க அமைச்சர் அவர்களிடம் விண்ணப்பம் செய்திருந்தோம். அதை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது பரிசீலனை செய்யப் பட்டு வருகிறது.

Appointment of Harijans through Employment Exchange

* 198 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Harijans in Coimbatore district that applied to the Empolyment Exchange Office, Coimbatore, in 1956–57 for appointment; and

(b) the number of Harijans provided with appointments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) 1,007.

(b) 210.

SRI P. G. MANICKAM : இந்தக் கவர்ன்மெண்டாரின் உதவியால் தற்போது ஹரிஜனங்கள் வேலை தேடக்கூடிய அளவிற்காவது முன்னேறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைப்பது மிகவும் கஷ்ட மாயிருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டு மானால், கிராம பியூன் வேலையிலிருந்து கெஜெட் பதிவு அதிகாரிகள் வரை காலியாகும் இடங்களில் 50 சத விகிதம் அவர்களுக்கு என்று கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வருமா ? அதேபடி முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லா தொழிற்சாலைகளிலும் அவர்களுக்கு பெருத்த மேஜர் பங்கு கொடுத்தால் தான் நல்லது. இதை சர்க்கார் கவனிப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அவர்களுடைய க்வாலிபி கேஷன்சைப் பார்த்து அவரவர்களுக்குத் தகுந்த வேலை தேடி கொடுக் கப்படுகிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட 28 ஸ்தானங்களுக்கு 20 பேர்கள்தான் அந்தத் தகுதியுடன் விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தகுதி எந்தெந்த இடத்தில் இருக்கிறதோ அந்தந்த இடங்களில் அவர்களுக்குச் சலுகை காட்டப்படும்.

23rd July 1957]

Subsidy for purchase of bullocks and agricultural implements

* 199 Q.—SRI P. G. MANICKAM : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the amount allotted in 1956–57 as subsidy for the purchase of bullocks and agricultural implements for Harijans in Coimbatore district; and

(b) the amount spent out of it?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Rs. 1,20,000.

(b) Rs. 1,12,450.

SRI P. G. MANICKAM : இந்தவிதமாக ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகையானது அவர்களுக்கு எந்தக் காரியத்திற்காக கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தக் காரியத்திற்காக அது செலவழிக்கப்படுவ தில்லை. அப்படி அவர்கள் மாடு வாங்குகிறார்களா அல்லது விவசாயக் கருவிகள் வாங்கி இருக்கிறார்களா என்பதை அந்தத் தொகை கொடுத்த பிற்பாடு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே விவசாய இலாகா மூலம் அவர்களுக்கு விவசாயக் கருவிகளையோ அல்லது மாடுகள் போன்றவைகள் வாங்கிக் கொடுப்பதற்குரிய வழி வகையை கவர்ன்மெண் டார் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜன மக்களுக்குப் பயன்படும் என்ற முறையில்தான் இந்த மாடு வாங்குவது அல்லது விதை வாங்குவது, உழவு சாமான்கள் வாங்குவது போன்றவைகளுக்குத் தான் இந்த நிதி கொடுக்கப்படுகிறது. அதில் ஏதாவது புகார் இருந்தால் அங்கத்தினர் அவர்கள் இங்கே வெறுமனே சொல்வதை விட்டு உருப்படி யாக இன்ன இடத்தில் இன்னது நடக்கிறது என்று புகார் சொன்னால் அதைக் கவனிக்கலாம்.

SRI R. SRINIVASA IYER : இந்தத் தொகை சரியாக பட்டுவாடா செய்யப்படவில்லை என்ற புகார் சாதாரணமாக இருப்பதால் ஒரு ஜில்லாவில் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரை நியமித்து சரியான நபர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறதா, காரியங்கள் சரியானபடி நடக்கிறதா என்று பார்க்க ஒரு ஆபீசரை நியமிக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதற்கு ஒரு ஆபீசரை நியமிக்கத் தேவை இல்லை. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஹரிஜனங்களின் நன்மைக்காக பாடுபட அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதைக் கவனிப்பார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இது போன்ற புகார்கள் எல்லா அங்கத்தினர்களும் சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருப்பதால் கண்டிப்பாக ஊழல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. ஆகவே இது போன்ற சலுகைகளை இனிமேல் கொடுக்கும்போது அந்தந்த தொகுதியில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களையும் கலந்து கொண்டு கொடுக்கக்கூடிய தன்மையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்கார் இப்பொழுது ஒரு புது முறையை கையாளத்தான் நினைக்கிறது. யார் யார் தகுதி உடையவர் களோ அவர்களின் பெயர்களை எடுத்துக் குலுக்குச் சீட்டு போட்டு எடுத்து யாருக்கு விழுகிறதோ அவர்களுக்கு மாட்டைக் கொடுத்து அதில் எச். டபிள்யூ. பெ. அதாவது ஹரிஜன் வெல்பேர் என்று சூடு போட்டுக் கொடுத் தால் அதை விற்க முடியாது.

SRI GOMATHISANKARA DIKSHITAR : ஹரிஜனங்களுக்கு விவ 9.50
சாயத்திற்கும் மாடு வாங்குவதற்கும் கொடுக்கக்கூடிய பணம் நேரடியாக a.m.
அவ்வளவும் போய்ச் சேராமல், ஒரு சிறு பாகம்தான் போய்ச் சேருவதால், அவ்வளவும் நேரடியாகப் போய்ச் சேருவதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

[23rd July 1957

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்போதுதான் நான் சொன்னேன். இனிமேல் செலவழிக்கப்படக்கூடிய பணம் அவ்வளவும் நியாயமான முறையில் செலவழிக்கப்படும். இந்த மாதிரி தனிப்பட்ட புகார்கள் ஏதாவது இருந்தால் கனம் அங்கத்தினர் தனியாகத் தெரிவித்தால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். ஏற்கெனவேயே இந்தமாதிரிப் புகார்கள் ஏதாவது இருந்தால் தெரிவிக்கும்படி ஜில்லா ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட 1,20,000 ரூபாயில் 1,12,450 ரூபாய்தான் செலவழிக்கப்பட்டதென்று தெரிவித்தார்கள். மீதமுள்ள 8,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்படாததற்குக் காரணம் அதற்கான விண்ணப்பங்கள் வரவில்லையா, அல்லது அவர்கள் தகுதியில்லாததாலா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : யார் அந்த விதிகளின் கீழ் வருகிறார்களோ, அதாவது புஞ்சையாயிருந்தால் ஒரு ஏக்கரும் அல்லது நஞ்சையாயிருந்தால் ½ ஏக்கரும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : இதில் பல புகார்கள் இருப்பதனால் ஹரிஜன சேவா சங்கம் மூலமாக இதை வினியோகிக்க அரசாங்கம் கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கத்தினர்கள் ஸர்டிபிகேட் கொண்டு வரும்போது ஹரிஜனங்கள் என்று ஹரிஜன சேவா சங்கங்கள், தாழ்த்தப்பட்டோர் சங்கங்கள், எம்.எல்.ஏ., எம்.எல்.சி. அல்லது எம்.பி.க்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று அரசாங்கம் நியமித்திருக்கிறது.

SRI K. ANBAZHAGAN : இப்படிப்பட்ட உதவிக்கு மாடுகளும் வேறு சில விவசாயப் பொருள்களும் தரப்படுவதை வரவேற்றாலும், இந்த மாடுகளைச் சூடு போடுவது அவைகளுக்கு துன்பமாகாது என்று கருதப்படுகிறதா ? இப்படிச் சூடுபோடுவதை விலங்கினங்களைத் துன்புறுத்தக்கூடாது என்று கூறும் அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இப்படிக் கொடுக்கப்படுகிற மாடுகளை விற்றுவிடுகிறார்கள் என்று அவர்களின் நன்மையைக் கருதியே இந்த அடையாளம் போடப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே மாடுகளைச் சுடும் பழக்கம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கடந்த வருஷக் கடைசியில் ஹரிஜனங்களுக்கு இலவசமாக மாடுகள் வாங்க மான்யம் அளிக்கப்பட்டதிலே அநேக புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அதில் உண்மையும் இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். ஆனால் அவைகளை ருசுப்பிக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். அந்த ஹரிஜனங்கள் தைரியமாக குறைகளைச் சொல்வதற்குத் தயாராயில்லை. இந்த வருஷத்தில் இம்மாதிரி உதவி செய்யும் திட்டங்களில் ரெவினியூ இலாகா தாசில்தார்களால் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி கொடுப்பதை விட்டு, காலா காலத்திலே நல்ல நபர்களைப் பொறுக்கி எடுக்க ஏற்பாடு செய்து மாடு வாங்கிக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : காலாகாலத்தில் நல்ல நபர்களை, நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நபர்களைப் பொறுக்கியெடுக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY: ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய இந்தத் தொகையை எம்.எல்.ஏ., அல்லது எம்.எல்.சி.க்களிடமிருந்து சர்டிபிகேட் வாங்கிக் கொண்டுவந்த பிறகு தான் கொடுக்கப்படுமென்று அமைச்சர் உத்தரவு போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இது அவர்களுக்கு எந்த முறையிலே தெரியப்படுத்தப்பட்டது. அவர்களுக்குத் தெரியும்படி டாம்-டாம் போடப்பட்டதா ? அல்லது ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், தாசில்

23rd July 1957]

தார்கள் மூலமாக மக்களுக்குத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI P. KAKKAN : டாம்-டாம் போட ஏற்பாடு பண்ணவில்லை. அரசாங்கம் செலவழிக்க இதற்கு அதிக ரூபாய் கிடையாது. டாம்-டாம் போட்டால் எல்லோரும் வந்து விடுவார்கள். அதற்கு அதிகப் பணம் வேண்டும். இதைத் தாசில்தார் மற்றும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் மூலமாக விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறோம்.

(Starred question Nos. 200 and 206 were answered together.)

Amenities to Electricity Department workers

* 200 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 24th September 1956, from the Madras Operation Subordinate Service Association of the Government Electricity Department workers in regard to granting of rent-free quarters, free lighting, etc. ; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) The Government received a representation, dated 29th April 1956 (and not 24th September 1956) from the Operation Subordinate Service Staff Association, Central Committee, Coimbatore.

(b) The Government have decided to recommend to the Madras State Electricity Board (i) to grant the concession of rent-free quarters and free lighting to members of the Operation Subordinate Service, who have to reside very close to their place of work in the interests of Operational and maintenance needs, on a phased programme to be spread over a period of 4 years, and (ii) to grant daily allowance at an enhanced rate of Re. 1 to those now drawing daily allowance of 75 naye paise (or annas 12) and less. The proposal relating to the supply of free uniforms to the category of Helpers in the Operation Subordinate Service has been deferred for consideration by the Electricity Board.

Amenities to the employee of Hydro-Electric Power Stations.

* 206 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether any assurance was given in 1948 to the employees in the Hydro-Electric Power Stations at Pykara, Mettur and Papanasam about-free housing, free dress, etc. ;

(b) whether those employees have made any representation recently in this regard; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) In 1948, the Government accepted in principle the grant of only rent-free quarters and free lighting but notf ree dress, etc., to those members of the Operation

Branch of the Electricity Department who have to reside very close to their place of work and only where quarters are available.

(b) Yes, Sir.

(c) The Government have decided to recommend to the Madras State Electricity Board (i) to grant the concession of rent-free quarters and free lighting to members of the Operation Subordinate Service, who have to reside very close to their place of work in the interests of Operational and maintenance needs, on a phased programme to be spread over a period of four years, and (ii) to grant daily allowance at an enhanced rate of Re. 1 to those now drawing daily allowance of 75 naye paise (or annas 12) and less. The proposal relating to the supply of free uniforms to the category of Helpers in the Operation Subordinate Service has been deferred for consideration by the Electricity Board.

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI: அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் டிபார்ட்மெண்டுகளில் எலெக்ட்ரிசிடி டிபார்ட்மெண்டு நிறைய வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. வருமானம் நிறைய வருகிற காரணத்தால் அதில் இருக்கும்படியான வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கவேண்டிய அத்தனை சலுகைகளையும் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் இருக்கும்போது எத்தனை காலமாகும் இந்த வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்து நல்ல வசதிகளைச் செய்து வைக்க என்று சொல்ல முடியுமா ?

The Hon. Sri V. RAMIAH: இப்போது வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் பிரச்சனை இல்லை. வீட்டு இலவச வாடகை, இலவச வெளிச்சம் கொடுக்கும் கோரிக்கை, ஆகிய இந்தப் பிரச்னையை இன்னும் நான்கு வருஷங்களில் தீர்த்துவிட வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

Sri A. GOVINDASAMY: எங்கள் மாவட்டத்தில் எலெக்ட்ரிசிடி கம்பெனியை சவுத் ஆர்க்காட் எலெக்ட்ரிசிடி கம்பெனி நடத்திவந்ததை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இலவச எலெக்ட்ரிசிடி சூபர்வைசர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதானது தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை நிறுத்தாமல் மீண்டும் விநியோகிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா ?

The Hon. Sri V. RAMIAH: கம்பெனியாரிடத்திலிருந்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதில் அதிக சிரமம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அங்கத்தினர் சொல்லும் குறையை கவனிக்கிறேன்.

Sri K. RAMACHANDRAN: 1948-ம் வருஷத்திலே ஏற்பட்ட சர்க்கார் உத்தரவு அமுல் நடத்தாமல் இருக்க அடிப்படையான காரணம் என்ன ?

The Hon. Sri V. RAMIAH: நிதி நிலைமை தான் காரணம்.

Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI: வீடுகள் இல்லாதவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுக்கப்படாது தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகையாக தனியாகக் கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்படிக் கொடுக்கப்படுவதானால், எவ்வளவு கொடுக்கப்படுகிறது ?

The Hon. Sri V. RAMIAH: இப்போது வீடு கொடுத்து வாடகை வாங்கி வருகிறோம்.

Sri K. ANBAZHAGAN: இப்போது வீடு வாடகையில்லாமல் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுமென்று தெரிவிக்கும்போது, வீடுகளை வேண்டிய அளவு கட்டலாம், அல்லது இருக்கிற வீடுகளைத் தரலாம், அல்லது வீடுகளை அரசாங்கம் வாடகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு இலவசமாகத் தரலாம், அல்லது அவர்கள் கொடுக்க நேரும் வாடகையைக் கொடுக்கலாம். இப்போது புதிதாக வீடுகள் கட்டப்படுகின்றனவா அல்லது அத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் பணம் தரப்படுமா ?

The Hon. Sri V. RAMIAH: இது வரைக்கும் டிபார்ட்மெண்டு வீடுகளைக் கொடுத்து வாடகை வாங்குகிறோம். வீடு கட்டவும் திட்டங்கள் இருக்கின்றன.

Sri T. P. ELUMALAI: இம்மாதிரி ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் மின்சார இலாகாதான் நல்ல வேலை செய்திருக்கிறது. அதனால் அந்த இலாகா தொழிலாளர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஏதாகிலும் சன்மானம் வழங்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri V. RAMIAH: மின்சார இலாகா நல்ல வேலை செய்திருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் புரிந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை. அவர்களுக்கு எந்த விதமான சன்மானம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் அதைப் பற்றிக் கவனிக்கப்படும்.

Sri M. JAGANNATHAN: மின்சார இலாகாவின் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளின் குறைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நிதி நிலைமைதான் காரணம் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார். இம்மாதிரி கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுடைய குறைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் வீடுகள் இலவசமாகக் கட்டிக்கொடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்களா ? அதற்கு சர்க்காருக்கு எவ்வளவு பொருள் செலவாகும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு வேண்டிய திட்டம் என்ன என்பதையும் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri V. RAMIAH: வருஷம் ஒன்றுக்கு அறுபது ஆயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. இன்னும் தாமதம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக அதை நான்கு வருஷத்திற்குள் பூர்த்தி செய்துவிடவேண்டும் என்று திட்டம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலேயே ஆரம்பித்து இன்னும் நான்கு வருஷங்களில் பூர்த்தி செய்துவிடவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Maida

* 201 *Q.*—**Sri M. JAGANNATHAN:** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether the Government have received a petition, dated 26th June 1957, from the Persian Bakery, Madras, regarding the difficulties experienced by bakeries in the City of Madras to get supplies of maida from the Flour Mills at the controlled prices; and

(b) if so, the action taken thereon?

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir.

(b) This Government took up the matter with the Regional Director (Food), Madras, and the Union Minister for Food and Agriculture, and apprised them of the situation prevailing in Madras City in regard to the availability of wheat products, viz., maida, atta, sooji, etc., at fair prices. The Government of India have since made necessary arrangements for the supply of adequate stocks of wheat to the flour mills for conversion into maida and atta, etc., and the latter have agreed to sell the above wheat products to the bakeries and the public at fair prices.

A 'Press Note' to this effect, dated 8th July 1957, has been issued by the Regional Director (Food), Madras.

[23rd July 1957

SRI M. JAGANNATHAN : சென்னையில் இருக்கிற ஷா வாலெஸ் மாவுமில், செஞ்சுரி மாவு மில், தென் இந்தியா மாவு மில் இந்த மூன்று மில்களிலும் ஏறக்குறைய 45 ஆயிரம் மூட்டை மைதா மாவு தயாரிக்கப் படுகிறது. ஆனால் சென்னையில் இருக்கிற பேக்கரிகளுக்கு 6,000 மூட்டை மைதா கூட கிடைப்பதில்லை. அதே சமயத்தில் கள்ளச் சந்தையில் ஒரு மூட்டை ரூ. 50-க்கு கிடைக்கிறது. இந்த விலைக் கட்டுப்பாடு வந்த பிறகு பேக்கரிகளுக்கு குறைந்த விலையில் போதிய அளவில் மைதா மாவு கிடைக்காமல் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நெருக்கடியை தீர்ப்ப தற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நான் முன்பு கூறியது போல் மில்களிலிருந்து மைதா மாவு சுலபமாகக் கிடைப்பதற்கும் குறைந்த விலைக்குக் கிடைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு ஆட்டா, சொஜ்ஜி போன்றவைகளுக்கு பம்பாயிலிருந்து இறக்குமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is it not a fact that the Government of India have come forward to supply five thousand tons of flour to South India?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, there should be no difficulty about the quantity that is required. Any amount of wheat could be got and that could be made into flour.

Geological survey in Kanyakumari district

* 202 *Q*.—**SRI T. T. DANIEL** : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have conducted any geological survey of the forest lands and hilly tracts in Kanyakumari district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The systematic geological mapping and mineral survey of the Kanyakumari district has been taken up by the Geological Survey of India only during the last field season.

SRI T. T. DANIEL : Sir, several tons of illuminite and monozite are removed every year in Mavalakurichi in Colachel constituency. It is now stated that at Leepuram, which is near Cape Comorin, we can find deposits of these minerals. It is also believed that thorium deposit is also available in some regions in this district. We can find huge supplies of mica in hilly tracts and some parts of this Kanyakumari district. As a matter of fact there is a tank called 'Mica' tank. Will the Government be pleased to take the necessary steps to conduct a systematic geological survey of this district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I said that geological survey was being conducted and that it would be continued. We cannot decide on the existence of minerals merely by looking at it. It has to be investigated. It is true there are some traces of illuminite deposit near Leepuram, but there is no indication of the existence of other minerals stated by the hon. Member.

SRI K. ANBAZHAGAN : தமிழ் நாடு முழுவதிலும் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மூலப்பொருள்கள் பல ஏராளமாக குவிந்து கிடப்பதாக தெரியவருவதாலும் தமிழ் நாடு பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்ற மடையாமல் இருப்பதாலும் தமிழ் நாடு பூராவிலும் ஜியாலாஜிகல் சர்வே

23rd July 1957]

செய்து மூலப் பொருள்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று கண்டு பிடிக்கவேண்டி இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்துமா ? அதற்கு ஏதாகிலும் திட்டம் தயாரிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : எந்த எந்த ஜில்லாவில் எந்தவிதமான உலோகப் பொருள்கள் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப் படுகிறதோ அந்த இடங்களில் ஜியாலாஜிகல் சர்வே செய்யும்படியான ஏற் பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் மூலப் பொருள்கள் இருக்கின்றனவா என்று கண்டு பிடிக்க சர்வே செய்வது என்பது சரியல்ல. மூலப்பொருள்கள் இருக்கும் இடங்களைத் தெரிந்தால் தான் அங்கு சர்வே செய்வது நல்லதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்த அந்த இடங்களில் தான் சர்வே ஆரம்பிக்கப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, has this Geological Survey party, after its labours, produced any result?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Very good results.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : நம்முடைய அரசாங்கத்தின் கீழ் ஒரு ஜியாலாஜிகல் டிபார்ட்மெண்டை ஆரம்பிப்பது என்றும் அப்படி ஆரம்பித்து ஜியாலாஜிகல் சர்வே செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று இதற்கு முன்பு இந்தச் சபையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதே மாதிரி நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஜியாலாஜிகல் சர்வே செய்வ தற்கு நமக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்கு வேண்டிய எக்ஸ்பர்ட்டுகள் நமக்குப் போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் சில எக்ஸ் பர்ட்டுகளை கொடுத்தார்கள். அவர்களை கடனாக நாங்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவேதான் அதில் சற்று தாமதம் இருக்கிறது.

SRI J. MATHA GOWDER: மூலப்பொருள்கள் எந்த எந்த ஜில்லாவில் கிடைக்கிறது என்று தெரிந்த பிறகு அங்கே சர்வே செய்யலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நீலகிரியில் மைக்கா, தங்கச் சுரங்கம் முதலி யவைகள் இருக்கின்றன என்று நன்றாகத் தெரிய வருகிறது. வெள்ளைக் காரர்கள் இருந்த காலத்தில் தங்கம் இருக்கிறது என்பதை நேராகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கிருந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்ய ஏன் அரசாங்கம் மறந்தது என்பதைக் கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது அங்கத்தினர் கன்யாகுமரியிலிருந்து நீலகிரிக்குப் போய் விட்டார்கள். அடுத்த கேள்விக்குப் போகலாம்.

Location of the office of the Superintending Engineer

* 203 *Q*.—**SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the reasons for locating the office of the Superintending Engineer for the Sathanur-Krishnagiri Project at Madras?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The Superintending Engineer for Sathanur and Krishnagiri Projects is also in charge of Araniar Project. These three projects are situated in different directions away from rail-heads and there is also no central point from which these projects could be reached conveniently. The question of fixing the headquarters of the Circle either at Tiruvannamalai or at Vellore was considered but dropped as there was not suitable and sufficient accommodation in either of these places for locating the Circle office. These places are also inconveniently situated for proper supervision and control of the Araniar Project. Hence

[23rd July 1957

Madras which is centrally situated from all these three projects was fixed as headquarters for the Circle. Suitable accommodation was also available in Madras at that time due to the closure of special Irrigation Division.

SRI A. R. SUBBIAH MUDALIAR : ஆரணியார் ப்ராஜெக்ட் இப்பொழுது முடிவாகிவிட்டது. சாத்தனூர் ப்ராஜெக்ட் சென்னையிலிருந்து 100 மைல் இருக்கிறது. கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட் சென்னையிலிருந்து 150 மைல் இருக்கிறது. ஆரணியார் ப்ராஜெக்ட் முடிவடைந்து விட்டபடியால் சாத்தனூர் ப்ராஜெக்ட், கிருஷ்ணகிரி ப்ராஜெக்ட் இந்த 2 projects-க்கு centre ஆக ஒரு இடத்தில் சூப்ரண்டெண்டிங் இஞ்சினீயர் ஆபிசை வைக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மூன்று ப்ராஜெக்ட்களும் செப்டெம்பர் மாதம் முடிவடையக்கூடிய தருவாயில் இருக்கின்றன. அதனால் மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

Basin Bridge Power House

* 204 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether there were any accidents in the Basin Bridge Power House during December 1955 and March 1957 ; and

(b) the number of deaths that occurred as a result of these accidents?

THE HON. SRI V. RAMIAH : (a) The answer is in the affirmative.

(b) Two, one in December 1955 and the other in March 1957.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இந்த இரண்டு தொழிலாளர்கள் இறந்ததற்குக் காரணம் அந்த பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் அந்த பாக்டரியை சரியானபடி பார்க்கவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது அல்லவா ?

THE HON. SRI V. RAMIAH : ஆபத்துகள் எப்பொழுது ஏற்படும் என்று சொல்ல முடியாது. பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர் பார்வையின் குறைவால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்ல முடியாது. அதிகாரிகளுடைய அஜாக்கிரதையினால் இப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்கள் ஏற்பட்டால்தான் அவர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் அநேகம் தடவை இந்த பவர் ஸ்டேஷனில் ஏற்படுகின்றன. அங்குள்ள தொழிலாளி உயிர் துறந்ததற்குக் காரணம் அங்குள்ள ஸ்டீம் பாயிலர் வெடித்து அதனால் இறந்தான் என்று நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஸ்டீம் பாயிலர் ஆக்ட் பிரகாரம் அந்த அந்த காலத்தில் அங்குள்ள ஸ்டீம் பாயிலர்களை சுத்தம் செய்யாத காரணத்தால்தான் அந்த ஸ்டீம் பாயிலர்கள் வெடித்து இருக்கின்றன. இது அந்த அந்த அதிகாரிகளின் அஜாக்ரதையால் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சி அஜாக்கிரதை காரணமாக ஏற்பட்டதன் காரணமாக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அதிகாரிகளின் பேரில் யார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைத்தான் கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI V. RAMIAH : அதிகாரிகளுடைய அசிரத்தையினால் இந்த ஆபத்து ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்ல முடியாது. காரணம் எந்த எந்த நேரத்தில் என்ன என்ன ஆபத்து ஏற்படும் என்று எதிர் பார்க்க முடியாது. இதெல்லாம் ஆக்ஸிடெண்டாக ஏற்படக்கூடியதுதான். சாதாரணமாக ஏற்படக்கூடியது அல்ல.

23rd July 1957]

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : இப்படி விபத்துக்களுக்குள்ளான தொழிலாளர் குடும்பத்திற்கு ஏதாவது நஷ்ட ஈடு அரசாங்கம் கொடுத்ததா? அப்படிக் கொடுத்திருந்தால், எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது ? எவ்வளவு குறுகிய காலத்தில் அந்த நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுக்கப்பட்டது ? 10-10 a.m.

THE HON. SRI V. RAMIAH : பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1955–56-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களுக்காக "ஒர்க்மென்ஸ் காம்பென்சேஷன்ஸ்" சட்டத்தின் பிரகாரம் 2,400 ரூபாயும், 1956–57-ம் வருஷத்தில் ஏற்பட்ட விபத்துக்களுக்காக 1,800 ரூபாயும் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Handloom Weavers

* 205 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the amount of loan granted to the Handloom Weavers during 1955–56 and 1956–57 in Tirunelveli district;

(b) the value of cloth produced from the district in 1955–56 and 1956–57 ;

(c) the value of cloth produced from Tirunelveli, Mellappalayam, Ambasamudram, Kadayanallur and Tenkasi taluks respectively ;

(d) of this how much was produced through co-operative societies and how much by Master weavers; and

(e) the quantity and value of cloth in stock at present and the period during which the stock accumulated?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The answer [a] is placed on the table of the House.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : சுமார் மூன்று மாத காலத்திலே, ஏழு லட்சத்திற்கு அதிகமான ரூபாய்கள் பொருமான "ஸ்டாக்" அங்கே தேக்கம் ஏற்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பிறகு, இதைப்பார்க்கிலும் மிக அதிகமாக அங்கு தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : அந்தக் காலத்தில், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மாத்திரம் அல்ல, சென்னை ராஜ்யம் பூராவிலும் ஓரளவு கைத்தறி நெசவுத் துணி தேக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மில் துணிகளும் தேக்கம் ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது அந்தக் கஷ்டமான நிலைமை இல்லை என்று கலெக்டரிடமிருந்து ரிபோர்ட் வந்திருக்கிறது.

(* 206 question was answered together with starred question No. 200)

Availability of copper and gold in Salem district

* 207 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have taken any steps to explore the availability of copper, gold, etc., in Pachamalai and Pavalamalai areas in Salem district?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Department of Geological Survey of India which conducted a survey of the areas in question did not come across any occurrence of gold or

[a] Printed as Appendix II on pages 274-275 infra.

copper in the area. The Department however detected a six-mile long band of iron ore north of Ladapuram, and a few shorter ones near Kanavoy and Elambalar in the Pachamalai.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்திய சர்க்காருடைய "மினரல்" கண்டு பிடிப்பு இலாகாவினர் இவைகளை ஆராய்கிற காரணத்தால் பொதுவாகவே அகில இந்தியாவில் வேறு சில இடங்களில் இந்தப் பொருள்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கின்ற காரணத்தால், அங்கு மட்டுமே இவைகளை எடுப்பதற்கான முயற்சியில் ஆர்வங் காட்டி, குறைவாகக் கிடைக்கும் பகுதிகளில் அலக்ஷியம் செய்து விடுகிறார்கள் என்ற கருத்துத் தோன்ற இடம் இருக்கிறது. ஆகவே, சென்னை சர்க்கார் தனியாகவே ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தி, இக்குறைக்கு இடமின்றி கவனித்துக் கொள்வார்களா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் 'அங்கத்தினருடைய கேள்வியில் இருக்கிற கருத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. இருந்தாலும், கனம் அங்கத்தினர் கேட்கின்றபடியினால் சொல்கின்றேன். இந்த 'சர்வே'-ஐ நடத்தினவர்கள் டாக்டர் எம். எஸ். கிருஷ்ணன் அவர்களும் ஸ்ரீ என். கே. என். அய்யங்கார் அவர்களும் நான்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கோலாருக்குச் சமீபமாயுள்ள ஹோசூர் தாலூகாவின் வட பகுதியிலும், கிருஷ்ணகிரி தாலூகாவின் வட பகுதியிலும் தங்கம் இருப்பதன் அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன என்பது வாஸ்தவமா ? பச்சை மலை, பவளமலை ஆகிய இடங்களைக் காட்டிலும் இந்த இடங்களில்தான் அதிகமாக அவைகள் கிடைக்கின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : "ஜியாலாஜிகல் சர்வே" பிரகாரம் இந்த இடத்தில் செம்பு, தங்கம் அகப்படவில்லை என்று தான் தெரிகிறது.

Plantation workers

* 208 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether the Government have effected any settlement during April 1956 between the Plantation Workers' representatives and the managements with regard to wages and other amenities for the workers; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) With a view to bringing about an amicable settlement in the dispute regarding the implementation of the Plantation Award, the Minister for Home, the then Minister in charge of Labour, held during 1956, a series of discussions with the representatives of the estate-owners and the employees. As the parties were unable to come to a settlement themselves, certain terms were suggested by the Government as the basis for a settlement. As a section of labour did not agree to the suggestion, no final settlement has been effected and ratified. However, in estates in which labour has agreed to the terms suggested by the Government, the managements have been persuaded to implement those terms.

SRI P. S. CHINNADURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, "ப்ளான்டேஷன்" தொழிலாளர்களுக்கு தனியாக ஒரு தொழில் கோர்ட் ஏற்படுத்தி, அந்தத் தொழிற் கோர்ட்டும் தீர்ப்பளித்திருந்தது. அந்தத் தீர்ப்பிலே கூறப்பட்டிருந்த சம்பள விகிதங்களைக் காட்டிலும் குறைவான சம்பள விகிதத்தை இந்த அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்குத் தெரிவித்ததா ? அவ்வாறு தெரிவித்ததோடு மட்டுமில்லாமல், அந்தக் குறைவான சம்பள விகிதத்தை ஒத்துக்கொள்ளும் படியாகவும் அவர்களை மறைமுகமாய் நிர்ப்பந்தித்ததா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தத் தோட்டத் தொழிலில் இருக்கும் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட கோர்ட்டு 3½ வருஷ காலம் நடந்தது. அதன் பிறகு ஒரு சம்பள விகிதமும், இன்னும் பல சலுகைகளும் அந்தத் தீர்ப்பின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்குப் பின்பு தோட்ட முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அதை எடுத்துச் சென்று "ஸ்டே" வாங்கி விட்டார்கள். இந்தத் தீர்ப்பின் பேரில் சுப்ரீம் கோர்ட் முடிவு செய்வதற்கு இன்னும் மூன்று நான்கு வருஷங்கள் ஆனால், அதற்குள் தொழிலாளர்கள் பலர் மாண்டு விடுவார்களே என்று பயந்து, கூடிய அளவுக்கு, நல்ல முறையிலே, உடனடியாக, அதிகப்படியான சலுகை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் நடுத்தரமாக ஒரு கூலி விகிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சர்க்காருடைய அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார்கள். அதைத் தொழிலாளர்களும் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இதில் எந்த விதமான நிர்ப்பந்தமும் இல்லை. நாளைக்கு வருகின்ற பலாக்காயை விட இன்றைக்கு வருகிற களாக்காயே நல்லது என்பது தொழிலாளர் அங்கத்தினர்கள் நன்றாக அறிந்து கொள்ளுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : The Hon. Minister was just now saying that the whole matter was *subjudice* since it was pending before the Supreme Court . . .

MR. SPEAKER : He did not say that. In a way, I was going to suggest myself that in view of the Labour Demand now under discussion, hon. Members, instead of spending time on putting supplementaries, may raise the subject during the discussion on the Demand.

Assembly Sessions in the Nilgiris

* 209 *Q.*—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to hold the Assembly Sessions in the Nilgiris during 1958?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir. If the House unanimously decides to hold a Session at Ootacamund, steps will be taken to convene a meeting of the Assembly at Ootacamund.

SRI S. LAZAR : Will the Government ascertain the views of the Members individually?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think it depends on the political parties and if all the parties agree, certainly steps could be taken.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சட்டசபைக் கூட்டத்தை சென்னையில் வைப்பதைவிட உதகமண்டலத்தில் வைத்தால் எவ்வளவு அதிகப்படியாக செலவு ஆகும் என்பதைக் கணக்கெடுத்து கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சபைக்கு அறிவிப்பார்களா ?

[23rd July 1957

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: 6 வார காலத்திற்கு சட்டசபைக் கூட்டத்தை உதகமண்டலத்தில் நடத்தினால் சுமார் 50 ஆயிரம் ரூபாய் அதிகமாக செலவாகும் என்று முன்பே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

Sri K. VINAYAKAM: Has any political party given any indication that it does not want that the sessions should be held at Ootacamund?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: The political parties are hesitant. If any decision is taken, perhaps they want to exploit that decision. They do not want to take the initiative.

Sri J. MATHA GOWDER: நீலகிரி ஜில்லாவாசிகளுடைய அனுகூலத்திற்காகத்தான் சட்டசபைக் கூட்டத்தை நீலகிரியில் வைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அந்த ஜில்லாவின் நன்மையைக் கருதியாவது அங்கு சட்டசபைக் கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு முன்வருவார்களா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: அரசியல் கட்சிகள் இதையும் மனதில்கொண்டு என்ன முடிவுசெய்யவேண்டும் என்பதை யோசிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR: சட்டசபைக் கூட்டத்தை குற்றாலத்தில் நடத்துவதைப்பற்றி யோசிப்பார்களா?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: குற்றாலத்தில் போதிய வசதிகள் ஏற்பட்டால், அந்தக் காலத்தில் யோசிக்கவேண்டும். அது அடுத்த தலைமுறையில்தான் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI: In the Business Advisory Committee, I find almost all the leaders of parties are represented. Will they come to a decision whether to have the sessions at Courtallam or at Ootacamund as early as possible?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM: I hope the Business Advisory Committee will take note of the suggestion made by the hon. Lady Member.

Leprosy

* 210 *Q.*—**Sri K. SATTANATHA KARAYALAR and Sri N. K. PALANISAMI:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(*a*) the incidence of leprosy in the State in 1955 and 1956 districtwise and the present position; and

(*b*) the steps taken during the course of these two years to check this disease?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: (*a*) Since a regular survey for all the districts has not been conducted, it is not possible to give exact information regarding the incidence of leprosy in each district during 1955 and 1956. The general order of endemicity of the disease in the districts from the highest to the lowest may be taken to be as follows:—

South Arcot, North Arcot, Chingleput, Salem, Tiruchirappalli, Madurai, Ramanathapuram, Tanjore, Tirunelveli, Kanyakumari, Coimbatore and the Nilgiris.

23rd July 1957]

(*b*) Sulphone-therapy has been introduced in all Government and private medical institutions. Under the Leprosy Control Scheme of the Government of India, one leprosy treatment and study centre and five leprosy subsidiary centres have been established during 1955 and 1956. The Government pay grants to private institutions engaged in the treatment of leprosy. During 1955 and 1956, a total number of 146,000 leprosy patients were treated as in-patients and about 166,000 as out-patients in Government Medical Institutions in the State.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR: இந்த நகரத்தில் எத்தனை பேர் குஷ்ட நோயால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள்? எந்த முறையில் அவர்களுக்கு சிகிச்சை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது? 10-20 a.m.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: குறிப்பாக இந்த நகரத்தைப்பற்றி சொல்வதற்கு இப்போது என்னிடம் புள்ளி விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி கேட்டால், இதைப் பற்றிச் சொல்லலாம்.

Srimathi T. N. ANANDANAYAKI: தயாசதனைப் போன்ற நல்ல தர்ம ஸ்தாபனங்கள் குஷ்ட நோயைத் தீர்ப்பதற்கும் தடுப்பதற்கும் நல்ல முயற்சிகள் எடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மானியம் மிகவும் குறைவு. ஆகவே அந்த மானியத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: அது ஒரு தனிப்பட்டவர்களின் ஸ்தாபனம். சிகிச்சை செய்யும் மற்ற தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய அளவு மானியத்தைத் தான் இந்த ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்க முடியும். இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு தனிச் சலுகை கொடுப்பதற்கு, கனம் அங்கத்தினர் தகுந்த பிரத்தியேகமான காரணங்களைக் கூறினால் அது பிரத்தியேகமாகக் கவனிக்கப்படும்.

Sri A. VEDARATHNAM PILLAI: குஷ்ட நோயைத் தீர்ப்பதில் ஸல்போன் மருந்துகள் மிகவும் அனுகூலமாக இருப்பதால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளுக்கும் அந்த மருந்தைக் கொடுத்து, அங்கு வரும் எல்லா குஷ்ட நோயாளிகளுக்கும் உபயோகிப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: இப்போது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா ஜில்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் ஸல்போன் மருந்தின் மூலம் சிகிச்சை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Sri M. JAGANNATHAN: Sir, the incidence of leprosy is not only the highest in South Arcot district in this country but in the whole world. Therefore, will the Government consider the desirability of giving increased grants to private bodies like the Hind Kush Nivaran Sangh which are doing very good work in the field?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU: உலகத்திலேயே தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் தான் குஷ்டரோகிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள் என்றால் அந்தப் பெருமையோ சிறுமையோ அந்த ஜில்லாவிற்கு சார்ந்தது.

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI: Sir, I rise on a point of order. The Hon. Minister has not answered the supplementary put by hon. Member Sri Jaganathan.

Mr. SPEAKER: I cannot force the Minister to answer any question. If he likes he may answer a question. If he does not answer a question or if the hon Member is not satisfied with the answer given by the Minister, the hon. Member may put a separate question.

[23rd July 1957

(Sri A. Govindasamy rose.)

Mr. SPEAKER : Is the hon. Member rising on a point of order ?

Sri A. GOVINDASAMY : Yes, Sir.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, it should be a point of order.

Mr. SPEAKER : Yes, yes. I know that. Why should the hon. Member say that?

Sri A. GOVINDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் போடப்படும் கேள்விகளுக்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல் தவறான முறையில் அடிக்கடி பதில் சொல்லி வருகிறார்கள்.

Mr. SPEAKER : இப்போதுதான் நான் ஆங்கிலத்தில் "கனம் அங்கத்தினர்கள் போடும் கேள்விகளுக்கு கனம் மந்திரிகள் பதிலளிக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயம் கிடையாது" என்று சொன்னேன். ஆகையால் அவர் கொடுத்த பதில் திருப்திகரமாக இல்லாவிட்டால், கனம் அங்கத்தினர்கள் தனிக் கேள்வி போடலாம்.

Sri T. S. RAMASWAMY PILLAI : Sir, I rise on a point of order. Sir, the Hon. Minister can either refuse to answer a particular question or refrain from answering it. But, he was commenting upon the supplementary put by a Member of this House. May I know whether it is in order and whether it is not necessary for him to reply to the question proper?

Mr. SPEAKER : The Hon. Minister has given his reply. It is open to an hon. Member to take it or not. If, however, he is not satisfied with the answer, there are other remedies before him. The Minister cannot be forced to give an answer on the floor of the House.

Sri T. P. ELUMALAI : எல்லா ஸ்தாபனங்களிலும் குஷ்ட நோய்க்காகச் செலவு செய்யப்படும் தொகை அவ்வளவும் சர்க்காரால் கொடுக்கப் படுவதா ? அல்லது, தர்மஸ்தாபனங்கள் தாங்களாகவே பணம் வசூலித்துச் செலவு செய்கிறார்களா ? சர்க்காரால் கொடுக்கப்படும் மானியங்கள் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு குறித்த காலத்தில் கொடுக்கப்படுகின்றனவா, அல்லது தாமதம் ஏற்படுகிறதா ?

The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU : சர்க்காரும் அந்த ஸ்தாபனங்களுக்குப் பணம் கொடுக்கிறது. அதுவுமல்லாமல், தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் தாங்களாகவே செலவுசெய்து குஷ்டரோகிகளுக்குச் சிகிச்சை செய்துவருகிறார்கள். ஒரு கேள்விபோட்டால் அதற்கு பதில் கொடுக்கலாம். இரண்டு, மூன்று கேள்விகளை ஒரே தடவையில் சேர்த்துக் கேட்டால் ஒரு சில கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பதில் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டுவிடும்.

Sri K. ANBAZHAGAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, தொழுநோயால் பீடிக்கப்பட்டவர்களைப்பற்றி கேலியாகப் பேசுவதும் குறைவாகப் பேசுவதும் மனித சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற பண்பு அல்ல என்று சமுதாயத்தால் கருதப்படுகிறது. அப்படியிருக்கும்போது, "உலகத்திலேயே தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் அதிகமாக மக்கள் தொழுநோயால் பீடிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அந்தப் பெருமையோ சிறுமையோ அந்த ஜில்லாவிற்கே உரியது" என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது இந்த அரசாங்கத்தின் மதிப்பிற்கு ஏற்றதாகுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

23rd July 1957]

Mr. SPEAKER : I am afraid it has nothing to do with the question before us. It is only the hon. Member's opinion. I pass on to the next question.

Representation from the Papanasam Electricity workers

* 211 *Q.*—Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(*a*) whether the Government have received any representation recently from the Papanasam Electricity Workers of Tirunelveli district;

(*b*) if so, what their demands are; and

(*c*) the action taken on the representation?

The Hon. Sri V. RAMIAH : (*a*) & (*b*) The Government received a representation, dated 26th February 1957 from the Operation and Construction Subordinate Service Association, Papanasam Project, against the transfer of one Kalipudiyavan, Anti-Malarial mazdoor, from Papanasam to Singara.

(*c*) The Government decided not to interfere in the matter, as the transfer was made on administrative grounds.

Students sent abroad for higher studies

* 212 *Q.*—Sri K. SATTANATHA KARAYALAR (on behalf of Sri N. K. Palanisami) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any students were sent abroad under Scholarship Scheme and Fellowship Scheme for higher studies in various fields during 1956?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM :No students as such were sent abroad for advanced study during 1956. But, seven officers were sent abroad during this period for advanced studies.

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : எந்தத் துறையில் மேல் படிப்புக்கு இவர்கள் அனுப்பப்பட்டார்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : They were sent abroad mainly for studying medical subjects. Only one person was sent for studying the Turkish language.

Sri M. C. MUTHUKUMARASWAMY : அயல் நாட்டிற்கு மேல் படிப்பிற்கு அனுப்பப்பட்டவர்களில் எத்தனை பேர் எந்த எந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லமுடியுமா ?

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : மேல் படிப்புக்காக அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களின் பெயர்கள்தான் இங்கே இருக்கின்றன. யார் யார் எந்த எந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற குறிப்பு இல்லை. மேல் படிப்பிற்காக அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுபவர்களையும் ஜாதி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுப்பது என்பது முடியாத காரியம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Sri K. VINAYAKAM : Sir, did not some students apply for grant from this Government for higher studies in foreign countries and were not their applications rejected on certain grounds? Will

the Government think of the possibility of sending some of the Members of this House if they have a special inclination in some branches of study to foreign countries for higher studies in those branches?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question relates to scholarships and fellowships scheme. We have adopted this scheme for deputing officers in service for higher studies. With reference to the students, the hon. Member may put a separate question.

SRI M. JAGANNATHAN : Out of those who have been sent abroad for higher studies, may I know whether there are any Harijan Officers?

MR. SPEAKER : The Hon. Minister has already answered that he has no details.

SRI K. B. S. MANI : மேல் படிப்புக்கு அயல்நாடுகளுக்குச் செல்வதற்குத் தகுதியுடைய ஹரிஜனத் தோழர்கள் அதற்கு மனுச் செய்து கொண்டால், அவர்களை அதற்காக அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பும் விஷயத்தை சர்க்கார் தனிப்பட்ட முறையில் கவனிக்குமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களுக்குத் தகுதியும் இருந்து, அவர்கள் இருக்கக்கூடிய துறையில் நபர்கள் அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு மேல் படிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டிய அவசியமும் இருந்தால், கவனிக்கிறோம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களை மேல் படிப்பிற்காக வெளிநாட்டிற்கு அனுப்புவதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்கிறதா, அல்லது ஸர்வீஸ் கமிஷன் நிர்ணயிக்கிறதா, அல்லது இலாகாத் தலைவர்கள் நிர்ணயிக்கிறார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இலாகாவின் சிபாரிசின் பேரில் சர்க்கார் நிர்ணயிக்கிறது.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : "மேல் படிப்புக்கு அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்படுவதற்கு ஸயன்ஸ் பட்டதாரிகள் தேவை" என்று அரசாங்கக் கல்வி இலாகாவினால் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது அல்லவா? அதற்கு எத்தனை பேர் விண்ணப்பம் அனுப்பினார்கள் ? எத்தனை பேர் அனுப்பப்பட்டார்கள் ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்குத் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

SRI S. B. ADITYAN : மேல் படிப்புக்காக வெளிநாடுகளுக்கு நபர்களை அனுப்புவதில் ஏற்படும் செலவை மத்திய அரசாங்கம் ஈடு செய்கிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சில திட்டங்களில், இங்கிருந்து நபர்களை அயல் நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்கும் வரையில் நாம் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் அயல்நாடுகளுக்குச் சென்ற பிறகு, அந்த நாடுகளில் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய செலவை, வெவ்வேறு உதவித்திட்டங்களில் அன்னிய நாடுகளே ஏற்றுக்கொள்கின்றன. ஆகையால் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. சில திட்டங்களில் மத்திய அரசாங்கம் செலவை ஏற்றுக்கொள்கிறது. நாம் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய சில திட்டங்களும் இருக்கின்றன.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வெளி நாட்டுக்குச் சென்று படிப்பதற்காக சலுகை கேட்டு, பிரெஸிடென்ஸி கல்லூரியில் வேலை பார்க்கும் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி ஐயர் என்பவர் . . .

MR. SPEAKER : தனிப்பட்ட நபரைப்பற்றி கேள்வி கேட்கக் கூடாது. அப்படிச் செய்வது இந்தச் சபையின் கௌரவத்தைக் குறைப்பதாகும். பொதுவான கேள்வியாகக் கேட்கலாம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : மனுச் செய்திருந்தும் . . .

MR. SPEAKER : திரும்பவும் அதே கேள்வியை அங்கத்தினர் கேட்கிறார்களே.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அது கவனிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இதற்கான காரணத்தை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்வியை நான் 'டிஸலவ்' பண்ணுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : சில உத்தியோகஸ்தர்களை அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி அவர்களுக்கு மேல்படிப்பு கொடுப்பதற்கான செலவை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. அவர்கள் பெற்ற மேல் படிப்பின் பலனை இந்த அரசாங்கம் பெறுகிறதா ? அவர்களுக்குத் தகுந்த உத்தியோக உயர்வுகள் அளிக்கப்படவில்லை என்று எனக்குத் தெரியவருகிறது. அப்படி இருக்குமானால், அவர்களுக்கு மேல்படிப்பு அளிப்பதற்குச் செய்த செலவுத் தொகை அரசாங்கத்திற்குப் பயன்படாமல் போனதாகாதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த எந்த இலாகாவில் எந்த எந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அயல் நாட்டில் மேல்படிப்பு கொடுக்கப்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதோ, அவர்களைத்தான் அயல்நாடுகளுக்கு அனுப்பி மேல் படிப்பு கொடுத்து வருகிறோம். ஆகையால் "அவர்கள் பெறும் அயல்நாட்டு மேல்படிப்பு அரசாங்கத்திற்குப் பயனில்லாது போகிறது" என்ற செய்தியை கனம் அங்கத்தினர் கேட்டிருந்தால், அது வதந்தியே தவிர ஆதாரபூர்வமானது அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRIMATI T. N. ANANDANAYAKI: அப்படி இலாகாக்களின் சிபார்சின் மேலேயே திறமை வாய்ந்தவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வெளிநாட்டுக்கு 10-30
அனுப்புகிறோம் என்று கனம். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னாலும், இது a.m.
வரையிலும் ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்டவர்கள் என்று சாதிவாரியாகப் பிரித்து அனுப்பும் வழக்கம் இல்லை என்று சொன்னாலும், இனிமேல் இலாகாக்கள் சிபார்சு செய்யும்போதே திறமை உள்ளவர்களை ஒவ்வொரு இனத்திலிருந்தும் குறிப்பிட்ட அளவு பொறுக்கி சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்பதாகச் செய்ய முயற்சி எடுக்கப்படுமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : : இந்தத் துறையில் தனிப்பட்டு, இந்த இந்த வகுப்பார்களுக்கு என்று ஒதுக்க வேண்டும் என்கிற கொள்கையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

(1) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES—*cont.*

MR. SPEAKER : We shall now resume the discussion on Demand No. XXIII. May I know, how much time, the Hon. Minister for Industries and Labour will require for replying to the debate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There is a statement to be made under Rule 40 . . .

MR. SPEAKER : I do not have it. Anyhow we will take it up tomorrow. May I know how much time the Hon. Minister will require for replying to the debate?

[23rd July 1957

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : 45 minutes, Sir.

MR. SPEAKER : This Demand should be over by 12-10 p.m. But we are already late by half an hour. So, the Hon. Minister will begin his reply at 12 noon.

* SRI D. S. AUTHIMULAM: Sir, point of information, நான் கேள்விகளைக் கொடுத்தால் சீக்கிரத்தில் இலாகாவிடமிருந்து அதற்குப் பதில் வருவது கிடையாது. நான் முக்கியமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஆறு லட்சம் ரூபாய் செலவில் நடைபெற்ற ஒரு வேலைத் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு கேள்வி ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே கொடுத்துவிட்டேன். ஏற்கெனவே முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை முடிந்த விஷயம் அது. அதில் பல குறைபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்கிற தகவலின் பேரில்தான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன். செக்ரடேரியட்டில் இருந்தே அதற்கு உடனே பதில் அளிக்க முடியும். அந்தக் கேள்வி விஷயமாக சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் சென்ஷூர் மோஷன் கொண்டுவரக்கூடத் தகுதி உடைய விஷயம் அது. அதற்கு இன்னமும் பதில் அனுப்பப்படவில்லை. ஒரு கேள்வியை அனுப்பினால் அதற்கு மூன்று வாரங்களுக்குள் பதில் அளிக்க வேண்டும் என்கிற தன்மையாவது இருந்தால் நல்லது. முக்கியமான விஷயங்களுக்கு இம்மாதிரி காலதாமதம் செய்யப்படுவது இனிமேலாவது தவிர்க்கப்படுமா ?

MR. SPEAKER : I thank the hon. Member for his suggestion. We shall now proceed with the discussion. Hon. Member T. M. Nallaswami will now speak.

10-34 a.m. * SRI T. M. NALLASWAMI : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, " லேபர் இன்க்லூடிங் பாக்டரீஸ் " என்ற தலைப்பின்கீழ், சர்க்கார் கோரியிருக்கும் மானியத் தொகை 28,10,500 ரூபாயை ஆதரித்தும், எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சம்பிரதாயத்திற்காகவாவது 100 ரூபாய் குறைக்க வேண்டுமென்று கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்தும் சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் இந்த மானியக் கோரிக்கையின்பேரில் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுக்காமல் இருந்திருப்பார்களானால் அது மிகவும் நல்லதாகக் கூட இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் வெளியில் அவர்கள் தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டு இங்கே தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காக என்று மானியம் கேட்கும் போது அந்தக் கோரிக்கையைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சம்பிரதாயத்திற்காகவாவது சொல்லலாமா ? அப்படிச் சொல்லாமல் இந்தக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து, அதன்பேரில் என்னுடைய சில கருத்துக்களையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்து இந்த நாட்டில் பொருளாதாரத்தை உயர்த்துவதோடு, சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்ற லட்சியத்தைக் கொண்டு இந்த அரசாங்கம் இயங்கி வருகிறது. மாகாண சர்க்கார் ஆகட்டும், மத்திய சர்க்கார் ஆகட்டும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற ஒரே ஒரு லட்சியத்தோடு கடந்த காலத்தில் பல அரிய சட்டங்களை எல்லாம் இயற்றி அவர்கள் மேம்பாடு அடையப் பாடுபட்டு வருகிறார்கள். அதோடுகூட சட்டங்களை இயற்றுவதோடு இல்லாமல் அவ்வப்போது அத்தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிரமங்களையும் கண்டு தெரிந்து கொண்டு அவைகளுக்குப் பரிகாரம் தேடுவதற்காக முக்கூட்டுக் கமிட்டிகளை எல்லாம் போட்டு, தொழிலாளர்களுடைய சம்பளம், பஞ்சப்படி, வேலை நேரம், லீவு வசதி, போனஸ், பிராவிடெண்டு பண்டு முதலியவைகளை எல்லாம் நிர்ணயிக்க முற்பட்டு இருப்பது யாவருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

நமது சர்க்காராலும் எத்தனையோ சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. ஷாப் ஆக்ட், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட், இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் முதலியவைகளை எல்லாம் உண்மையாகவே தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயரவேண்டும் என்றுதான் சர்க்கார் செய்திருக்கின்றது.

23rd July 1957] [Sri T. M. Nallaswami]

நல்ல சட்டங்களைப் போட்டிருக்கிறோம். விசாரணைக் கமிட்டிகளை அமைக்கிறோம் என்றாலும் இந்தச் சட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப்பட்டு வருகின்றனவா என்று ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். அப்படி ஆராய்ந்து பார்க்கிற காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தச் சட்டங்களினால் என்ன பலன் ஏற்பட வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ அது ஏற்படுவது இல்லை என்பதாக வருத்தத்தோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய சமுதாய அமைப்பில் பண வசதி உள்ளவர்களும், படிப்பு உள்ளவர்களும் எல்லாத் துறையிலும் இருந்து கொண்டு படிப்பு அறிவு இல்லாத பாமர மக்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் பெரும்பாலும் அதிகமாக நடைபெறுவதைத் தான் பார்த்து வருகிறோம்.

நாட்டிலுள்ள தொழிலதிபர்கள் தொழில் நுணுக்கங்களை எல்லாம் தெரிந்துகொண்டு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளை வைத்து நடத்துகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஏழைத் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றுவதற்கும், அவர்களுடைய உழைப்பைச் சுரண்டுவதற்கும் தங்கள் அறிவைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய பண வசதியும், தொழில் அறிவும் அதற்கு ஒத்தாசையாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் இயற்றுகின்ற சட்டங்களால் எத்தனை நல்ல சட்டங்களாக இருந்தாலும் அவற்றினால் தொழிலாளர்களுக்குப் பயன் ஏற்படாதவாறு போய்விடுகிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலை ஒரு பக்கத்தில் வளர்ந்து போகும்போது வேறு ஒரு பக்கத்தில் நாட்டிலே குழப்பங்கள் ஏற்படுவதையும் காண்கிறோம். தொழிலதிபர்களுடைய சுரண்டலில் இருந்து தப்ப வேண்டுமென்று விரும்புகிற தொழிலாளர்களை, அரசியல் ஆதிக்கியம் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு செயல்படுகின்ற அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்த தொழிற் சங்க வாதிகள், தங்களுடைய வலையில் சிக்க வைக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை இன்னும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் தொழில் அதிபர்களால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். தொழிற் சங்கத் தலைவர்களாலும் சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் இதுவும் மிகையாகாது.

தொழிற்சங்க வாதிகள் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதாகச் சொல்லி உண்மையிலேயே தவறான வழியில் அவர்களை இழுத்துக்கொண்டுபோய் விடுவதைத்தான் இன்று நாட்டில் பார்க்கிறோம். ஆகவே இரண்டு பிரச்சனை எழுகிறது. ஒன்று தொழிலதிபர்களிடம் இருந்து தொழிலாளர்கள் காப்பாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இரண்டாவதாக தொழிற்சங்க வாதிகளிடத்தில் இருந்தும் அவர்கள் காப்பாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இதற்குச் சர்க்கார் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு ஏதாவது சட்டம் செய்தாலும் நல்லது. தொழிலதிபர்களிடமிருந்து தங்கள் உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள தொழிற் சங்கங்கள் அமைய வேண்டும். ஆனால் தொழிலாளர்களைக் கொண்டேதான் தொழிற் சங்கம் அமைய வேண்டும் என்பதாகச் செய்தாக வேண்டும். அரசியல் பற்று உடையவர்கள் யாரும் இந்தத் தொழிற்சங்கத்தை நடத்தக் கூடாதென்பதற்கு நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு சட்டம் இயற்றினால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே தொழில் சங்கங்களை நிர்வகித்து, நியாயமான உரிமைகளுக்காகப் போராடிப் பெறும் அளவு தகுதியுள்ளவர்களாக அவர்களைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை சர்க்கார் ஏற்க வேண்டும். இதில் ஏதாவது குறைகள் இருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் அதை ஆராய்ச்சி செய்து அதற்கு ஒரு தகுந்த பரிகாரம் தேட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல இடங்களில் நாம் பார்ப்பது என்னவென்றால் அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால், அதை எதிர்த்து தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். இந்த நிலையில் உண்மையாகவே அரசாங்கம் தலையிட்டு தொழிலாளர்களை அவர்களிடமிருந்து காப்பாற்ற முடியுமா என்று எனக்கு ஒரு

சந்தேகம் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில், தொழிலாளர்களை, தொழில் நடத்தும் அதிபர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதிலும் சில குறைபாடுகள் இருப்பதை கனம் ஸ்ரீ சின்னதுரை நேற்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் நல்ல சட்டங்கள் இருந்தாலும் அவைகளை அமுல் நடத்தப்படுவதில் சில குறைகள் இருக்கின்றன. உண்மையாகவே அவர்கள் சொன்ன விஷயங்களை நான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தொழிலாளர் இலாகாவுக்கும், அதில் உள்ள அதிகாரிகளுக்கும் போதிய அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிற சிறிய அதிகாரங்களையும் சரிவர அமுல் நடத்த முடியவில்லை. இந்த அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு உள்ள தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கு விஜயம் செய்யும்போது அவர்களுக்கு வாகன வசதிகள் முதலியவைகளை முதலாளிகள் செய்து கொடுத்துவிடுகிறார்கள். ஆதலால் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சிறிய அதிகாரங்களைக்கூட அவர்கள் பயன்படுத்த முடியாமல், கைவிடும் நிலை இருக்கிறது. இம்மாதிரி எண்ணம் தொழிலாளர்களிடையேயும், மற்றும் பலரிடத்திலும் நிலைபெற்று வருகிறது என்பது நிச்சயம். இன்று தொழிற்சாலைகள் சரியாக நடக்க வேண்டுமானால், ஆங்காங்கு உள்ள கேந்திர ஸ்தானங்களில், தொழில் இலாகாவைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளுக்கு போதிய அளவு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, தொழிற்சாலை முதலாளிகளிடமிருந்து எந்த விதமான வசதிகளையோ சலுகைகளையோ பெருமல் இருக்கும் பொருட்டு அவர்களுக்கு வாகனம் போன்ற வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தொழிலாளர்களின் நலனைக் கருதி மத்திய அரசாங்கமும், மாகாண அரசாங்கமும் எந்த எந்த சட்டங்களையும் உத்திரவுகளையும் பிறப்பித்திருக்கிறார்களோ, அவைகளை யெல்லாம், தமிழ் மொழியிலேயே, தாய் மொழியிலேயே, அச்சிட்டு தொழிலாளர்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். இதனால் இரண்டு விதங்களில் அனுகூலம் ஏற்படும். ஒன்று, தொழிலாளர்கள் அவர்களுடைய உரிமைகளையும், நலன்களையும் எளிய முறையில் தெரிந்து கொள்வார்கள். இரண்டாவது சட்டத்திற்குப் புறம்பான காரியங்களில் இறங்காமல் தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர் கோர்ட்டுகளைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். ஏதாவது தகராறுகளை இந்த கோர்ட்டுகளுக்கு விட்டுவிட்டால்; அது எப்பொழுது ஒரு முடிவுக்கு வரும் என்று தெரியாத ஒரு சூழ் நிலை தற்பொழுது இருக்கிறது. அனாவசியமாகக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதனால் தொழிலாளர்கள் அதிகம் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கோர்ட்டுகளில் தகராறுகளை விசாரணைக்கு விட்டால், ஒரு கால வரையறையை நிர்ணயிக்க வேண்டும். ஒரு சில வாரங்களுக்குள்ளாகவோ, அல்லது ஒரு மாதம் அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாகவோ, தீர்ப்புக் கூற வேண்டும் என்று ஒரு வரையறையை நிர்ணயித்தால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அம்மாதிரி தாமதித்துவரும் தீர்ப்புகளும்கூட பெரும்பாலும் சரியாக அமுல் நடத்தப்படுவதில்லை. கோர்ட்டுகள் அளிக்கும் தீர்ப்புகளை உடனடியாக அமுல் நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீவிரமாக இருந்தால், நல்ல பலன் காண முடியும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். தற்பொழுது நிச்சயமாக கோர்ட்டுகள் அளிக்கும் தீர்ப்புகளை தொழில் அதிபர்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நான் முன்பு குறிப்பிட்டபடி அவர்களுக்கு பண பலமும், வழக்கறிஞர்களின் ஆதரவும் இருக்கிறபடியால் அவர்கள் "சுப்ரீம் கோர்ட்" வரைக்கும் செல்ல முடிகிறது. ஆகையால் தொழிலாளர்கள்தான் சட்டங்களினால் ஏற்படக்கூடிய பலனை அடைய முடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் நாம் சொல்லுகின்ற சமதர்ம பாணி லட்சியம் தோற்றுப் போய்விடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை மற்ற அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். சட்டத்தை மட்டும் போட்டுவிட்டு அதை சரிவர அமுல் நடத்தமுடியாவிட்டால் பின்வரும் மூன்றுவித விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன:—

(1) உண்மையிலேயே நாம் எதிர்பார்க்கும் லட்சியம் நிறைவேறுவது இல்லை.

(2) "ஸ்டிரைக்" முதலிய குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன.

(3) எதிர் கட்சிக்காரர்கள் இதனால் வளர்ச்சி அடைகிறார்கள்.

சட்டத்தின் மூலமாகக் கோரப்படும் அந்த லட்சியம் உண்மையிலேயே பலன் கொடுப்பது இல்லை என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

கோர்ட்டுகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கரூரில் நான்கு ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கு 20, 30, 40, 50 லூம்கள் வைத்து நெசவு சாலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய வசதிகள் வேண்டும். அங்கெல்லாம் "பாக்டரி ஆக்ட்" அமுல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று "பாக்டரி ஆக்டை" அங்கு விஸ்தரிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தபோது இந்த நெசவு சாலைகள் பாக்டரி ஆக்டில் சேருவதில்லை என்று நெசவுச்சாலை உரிமையாளர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். இதைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டிலும் ஒரு ரிட் மனு போட்டிருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகின்றேன். தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான வசதியும் இந்த நெசவுச்சாலை முதலாளிகள் செய்து கொடுப்பதில்லை என்றும் இவர்களுடைய சிறிய குறைகளையும் "நெசவு ஆலைகளின் அதிபர்கள் சங்கம்" கவனிப்பதில்லை என்றும் விடுமுறை நாட்களுக்கும் இவர்கள் சம்பளம் கொடுக்க மறுக்கின்றார்களென்றும் குறைகள் பல நெசவாளர்களிடத்தில் பரவலாக இருந்து வருகின்றது. அந்நிலை வளராமல் சர்க்கார் தலையிட்டு உரிமையாளர்களுக்கும், தொழிலாளர்களுக்குமிடையே சுமுகமான உறவு நிலையை நிறுவுவது மிக முக்கியம்.

புகளூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை இருக்கிறது. இங்கு உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைப்படி "இண்டஸ்டிரியல் ஹவுசிங் ஸ்கீம்" படி வீடு கட்ட நிலம் ஜாரி செய்ய வேண்டும் என்று நிபந்தனையை ஒத்துக்கொண்ட கம்பெனியார் நிலம் கொடுத்துவிட்டார்கள். இங்கு 600க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் நீண்ட நாட்களாக இங்கு வேலை ஆரம்பிக்கவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக தலையிட்டு 600 ஏழை தொழிலாளர்களுக்கும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும்படியான அத்திட்டத்தை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்தார்களானால் மிகவும் நன்ருக இருக்கும். இந்தச் செலவில் 25 சதவிகிதம் தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பணத்தை சர்க்காரும், ஆலை நிர்வாகஸ்தர்களுக்கும் நீண்ட கால கடனாக கொடுத்து அதை கட்டி முடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ வெங்கடராமன் அவர்கள் தொழிலாளர்களிடையே பழகி நிறைய அனுபவம் பெற்றவர்கள். தொழிற் சங்கங்களைப்பற்றி அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். பக்கத்து ராஜ்யத்தில் கம்யூனிஸ்ட் சர்க்கார் இயங்கி வருகிறது. அங்கு தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் என்ன வசதிகளும் சலுகைகளும் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்து தமிழ் நாட்டில் உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலைமையை உயர்த்தப் பாடுபடுவார் என்று நம்புகிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கையை முழுமனதுடன் ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : கனம் சபா நாயகர் அவர்களே, காங்கிரஸ் சர்க் 10-30
கார் ஏற்பட்ட பிறகு, தொழிலாளர்களின் கூலியைப்பற்றி சட்டம் செய்து, a.m.
அவர்கள் நல்ல முறையில் வாழ வேண்டும் என்று வழி வகை செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும், பீடித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் ஒரு விதமான சட்டமும் இதுவரையில் செய்யவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் உடனடியாக ஒரு சட்டம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ரோடு போடும் தொழிலாளர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த கூலி கிடைக்கிறபடியால் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் சங்கங்கள் நடைபெறும் சில இடங்களில் சங்கத்தா[illegible]ங்கத்திணர்களிடமிருந்து—அதுவும் பெண் அங்கத்தினரிடமிருந்து—சந்தாக்கள் வசூலிக்கும்போது மிக கேவலமான முறையைக் கையாளுகிறார்கள். அம்மாதிரி முறைகள் சட்டசபையில் சொல்லக்கூடிய முறையில் இல்லை. இம்மாதிரி அவர்கள் கையாளும் முறைகளை தடை செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுக்க சர்க்கார் தயங்கக்கூடாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு சவுகரியமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். அவர்களுக்கு 3,500 ரூபாயில் வீடு கட்டிக்கொடுக்க இருக்கும் திட்டத்தை ரூபாய் 5,000-த்தில் கட்டிக் கொடுக்க சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஏன் என்றால் இப்போது கட்டிக்கொடுக்கும் ரூபாய் 3,500 வீடுகளில் போதிய வசதிகள் இல்லை. ஆகையால் 5,000 செலவில் அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்குமாறு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு பாக்டரி சிஸ்டம் இருக்கும் இடங்களிலே ஓரளவு பாக்டரி ஆக்டை தளர்த்தினால்தான் அங்கு இருக்கும் நெசவாளர்கள் நல்ல முறையிலே வாழ முடியும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நெசவாளர்களைப் பொருத்த வரையில், சாதாரணமாக பாக்டரிகளை நடத்துபவர்கள் பெரிய அளவில் பாக்டரிகளை வைத்து நடத்துவது இல்லை. சிறிய அளவு மூலதனத்தைக்கொண்டு சில இடங்களில் பாக்டரிகள் நடத்துகிறார்கள். ஆகையால் சர்க்கார் இடும் சட்ட திட்டங்களுக்கு உட்பட்டு பாக்டரிகளை நடத்த முடியவில்லை. ஆகையால் இந்த பாக்டரி சட்டத்தால் நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியான இடங்களில் பாக்டரி ஆக்டை தளர்த்தி, நெசவாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெசவுத் தொழில் ஒரு குடிசைத் தொழில் போன்றது. அம்மாதிரியான இடங்களில் பாக்டரி ஆக்டை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதால் நெசவாளிகள் மட்டும் அல்ல எல்லாத் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதிலும் நெசவாளர்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதை மனதில் வைத்து உடனடியாக ஓரளவு சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உண்டான ஏற்பாட்டை சர்க்கார் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே சமயத்தில் தொழிலாளர்களுக்காக தொழில் கோர்ட்டுகளில் நியாயமாக வழங்கப்படும் தீர்ப்புகளை முதலாளிகள் சரியானபடி அமுல் நடத்துவதில்லை, என்பதைபற்றி எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சரியான முறையில் நடத்துவதற்குப் பதிலாக ஹிம்சிக்கும் முறையிலே நடத்துகிறார்கள். இவைகளை சர்க்கார் விசாரித்து தவறு செய்பவர்களைத் தண்டிக்க சட்டம் செய்ய வேண்டும். கூலிதானே கொடுக்க வேண்டும், சம்பளம்தானே கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே தொழிலாளர்களை நசுக்குகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய அளவில் வசதிகளை சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

10-55 a.m. * **Sri M. JAGANNATHAN** : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மானியத்தின் மீது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையில், தொழில் துறையிலே நம்முடைய மாநிலத்தில் இண்டஸ்ட்ரியல் வொர்க்கர்ஸ் என்று சொல்லப்படும் இயந்திர சாதனத்தால் இயங்கும் தொழில்களில்தான் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை செய்யப்பட்டு இருக்கிறதே தவிர விவசாயத் துறையிலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவிதமான வசதியோ நன்மையோ இந்த அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கவில்லை. விவசாயத் துறையிலே வேலை செய்யும் நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒன்றும் செய்யவில்லை என்பது அவர்கள் வாழ்க்கை

நிலையைப் பார்த்தால் தெரியும். நம் கிராமங்களில் அம்மாதிரியான லக்ஷக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய பொருளாதார நிலைமை, வாழ்க்கைத்தரம் மிகவும் கேவலமான நிலையில்தான் இருக்கிறது. அவர்களுடைய வருமானம் மிக மிகக் குறைவு. ஆகையால் அவர்கள் குடும்ப வாழ்க்கையை ஓரளவு வசதியான முறையிலே, சுகபோகங்களை அனுபவிக்கும் முறையிலே, நடத்த நம் மாகாணத்தில் சூழ்நிலை சரியாக இல்லை. ஏன்? சர்க்கார் அவர்களுடைய நலனை பாதுகாக்க எந்த விதமான முயற்சியையும், நடவடிக்கையையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஒன்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. **"As far as agricultural workers are concerned, while there is to be no relaxation of efforts in fixing minimum wages, the possibilities of providing additional employment are to be explored."** அதாவது விவசாயத் துறையிலே வேலை செய்யும் நிலம் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்து கொடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. இதைப்பற்றி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத். திட்டத்திலே குறிப்பிட்டிருந்த போதிலும், குறைந்தபட்ச ஊதியம் நிர்ணயிக்க எந்த விதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதற்காக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது. விவசாயத் துறையிலே வேலை செய்யும் ஏழைகளுக்கு இந்த குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயத்தை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று குறிப்பாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஏழை தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் ஏழை ஹரிஜனங்களாகவோ அல்லது பின்தங்கிய சமுதாயத்தை சேர்ந்தவர்களாகவோ இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கிராமங்களிலே ஒரு வேளை உணவுக்குக்கூட வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வறுமையிலும், பஞ்சத்திலும், பட்டினியிலும் அவர்கள் மடிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் என்றால் கிராமப்பகுதிகளில் இருக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்குத் தகுந்த அளவுக்கோ அல்லது போதிய அளவுக்கோ ஊதியம் கொடுப்பது இல்லை. **The Law of supply and demand** என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு பொருளாதார விதி விவசாயத் துறையில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களிடையிலும் இருந்து வருகிறது. உதாரணமாக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏக்கர் நிலத்திற்கு நடவு நட பெண் கூலி ஆட்கள் கூப்பிடுவதாக இருந்தால் சுமார் பத்துப் பெண்கள் தேவைப்படும் வேலைக்கு 100 பெண்கள் காத்து நிற்பார்கள். அப்படி ஒரு குறிப்பிட்ட சிறிய வேலைக்கு ஏராளமான தொழிலாளிகள் வேலைக்கு வருவதால், போதிய அளவு கூலி கிடைப்பது இல்லை. எட்டு அணா அல்லது முக்கால் ரூபாய் கொடுக்கும் இடத்தில் இரண்டு அணா அல்லது நாலு அணாதான் நிலச் சொந்தக்காரர் கொடுப்பார். இதனால் அவர்களுக்கு உயர்ந்தபட்ச கூலி கிடைப்பது இல்லை. இந்த ஏழை ஹரிஜனங்களுக்கும், பின்தங்கியவர்களுக்கும் வேறு பிழைப்புக்கு வழியில்லாததால் இம்மாதிரி அதிகமான முறையிலே வேலை செய்யவருகிறார்கள். இக்காரணங்களால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. இந்த சர்க்கார் பிரமாதமாக சோஷலிச பாணியில் சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று ஏட்டளவிலே சொல்லிவிட்டார்கள். இது வாயளவில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையிலே உண்மையில் வருந்தத்தக்க நிலையிலிருக்கிறது. எதிர்கட்சிகள் எல்லாம் அதைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்றும், மேல்நாட்டைப் பார்த்து நம் பொருளாதார நிலையை செம்மைப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறார்களே என்றும், அவர்கள் ஆவடியில் நடந்த காங்கிரசில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டார்களே தவிர நடைமுறையில் ஏதாவது செய்து இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லவே இல்லை. நடைமுறையில் கொண்டுவராத தீர்மானமாக இருக்கிறது, ஆவடி காங்கிரஸ் தீர்மானம். கிராமங்களில் உள்ள லட்சக்கணக்கான ஏழை விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணய மசோதாவை கொண்டுவந்து, ஏழை விவசாயிகளுடைய கூலியை உயர்த்துவதற்கு வழி செய்தால்தான், அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டால்தான், அவர்கள்

உண்மையிலேயே கொண்டு வந்திருக்கும் சோஷலிச பாணி தீர்மானமானது செயலாற்றப்பட்டு, அது மக்களுக்கு பயன் விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு வரும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

காங்கிரஸ் சர்க்கார் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களையும், பின்தங்கிய சமூகத்தினரையும் ஏமாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெருவாரியான மக்கள் வறுமையில் வாடுகிறார்கள், அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களை எந்தக் காலத்திலும் ஏமாற்றலாம், அவர்களை "எக்ஸ்பிளாயிட்" செய்யலாம் என்ற ஒரு நோக்கத்தோடு இருந்து வருவதைப் பார்க்கும்பொழுது, அதைக் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. உண்மையிலேயே ஹரிஜன சமூகத்தினரையும், பின்தங்கிய வகுப்பினரையும் கைதூக்கிவிட வேண்டும், வறுமையிலிருந்து விடுதலை செய்ய வேண்டும், வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கு ஏதாவது கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்ற அக்கரையும், பொறுப்பும், கடமையும் சர்க்காரிடம் இருக்குமானால், லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், விவசாயத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது திட்டவட்டமாக செய்திருப்பார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் வறுமையில் இருக்கிறார்கள், அறியாமையில் இருக்கிறார்கள், அவர்களால் ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது என்ற காரணத்தினால் சர்க்கார் லட்சக் கணக்கான ஹரிஜன மக்களையும், பின்தங்கிய வகுப்பினரையும் உதாசீனம் செய்திருக்கிறார்கள், அலட்சியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உலகத்திலே ஏழைகளை நசுக்கியவர்கள், ஏழைகளை உதாசினப்படுத்தியவர்கள், அவர்களுடைய அவல நிலைமையைக் கண்டு ஆனந்தப்பட்டவர்கள், சர்வாதிகார மனப்பான்மையோடு நடந்துகொண்டவர்கள் எந்த நாட்டிலும் இதுவரையிலும் பொறுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. மக்களுடைய நலனை கவனிக்காதவர்கள், மக்களுடைய விருப்பத்தை தெரிந்துகொள்ளாமல் அலட்சியமாக இருந்த சுயநலக்காரர்கள் எத்தனையோ பேர் சரித்திரத்தின் பள்ளத்தாக்கில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கிராமத்தில் வசிக்கின்ற லட்சக் கணக்கான பின்தங்கிய சமூகத்தினர், ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த நிலம் இல்லாத ஏழை தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்கின்ற முறையில் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணய மசோதாவைக் கொண்டுவந்து, இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்தில் அவர்களுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய முறையில் செயலாற்ற முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்து கொள்ளுகிறேன்.

Sri T. T. DANIEL : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நான் ஆதரிப்பதுடன், சில முக்கிய கருத்துக்களை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவது எனது கடமையாகும். ஒரு மனித சமூகத்தில் பொருளாதார நிலை உயரவேண்டுமென்று சொன்னால், அங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துதான் இருக்க வேண்டும். இன்று சமூகத்தில் சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னால், அது மிகையாகாது. ஒரு மனிதனுடைய முதுகு எலும்பு எவ்வளவு முக்கியமாக இருக்கிறதோ, அதே முறையில் ஒரு சமூகத்தின் முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள் தொழிலாளர்கள். ஒரு மனிதனுடைய முதுகெலும்பு ஒடிந்து போனால் அவன் எப்படி பலக்குறைவாகப் போய்விடுவானோ, அதே மாதிரி இந்த சமூகத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய நிலை பின்தங்கிய நிலைமையில் இருந்தால், இந்த சமூகமே அழிந்துதான் போய்விடும். ஆகவே, தொழிலாளர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவது நமது உரிமையும் கடமையுமாகும்.

தொழிலாளர்களுடைய சரித்திரத்தை இரண்டு வரிகளிலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். முதலாவதாக, தொழிலாளர்கள் அடிமைகளாக்கப்பட்டு, அவர்கள் தொழில் செய்து வந்தார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொன்னால் "**They were in a state of slavery and serfdom.**" ஆனால், இந்த நிலையை

மாற்றி அமைப்பதற்கு அப்ரகாம் லின்கன் அவர்களைப் போன்ற மாபெரும் தலைவர்கள் மண் உலகில் அவதாரம் எடுத்து அவர்களுடைய ரத்தத்தை சிந்தினார்கள். அம்மாதிரி ரத்தத்தை சிந்தி அந்த நிலைமையை மாற்றினார்கள். அடுத்தபடியாக அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட நிலைமை ஜோலி செய்து அன்றாடக் கூலி வாங்கும்படியாக ஏற்பட்டது. ஆங்கிலத்தில் '**Tney were in a state of daily-wage earners**' என்று சொல்லலாம். இந்த நிலையில் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நிலைமை மாற வேண்டுமென்று உரிமைக் குரலை எழுப்புகிறார்கள். தாங்கள் செய்கின்ற தொழிலில் தங்களுக்கும் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும், அதில் கிடைக்கும் லாபத்தில் தங்களுக்கும் பங்கு கிடைக்க வேண்டும் என்ற உரிமைக் குரலை தொழிலாளர் சமூகம் இந்த நாட்டிலே எழுப்பிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குரல்தான் இந்த சட்ட சபையிலும் கேட்கப்படுகிறது. அதைக் கொடுக்க சமூகம் ஓரளவு தயக்கம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறது. அதற்கான சட்டங்களைக் கொண்டுவருவதில் சமூகம் அல்லது சர்க்கார் ஓரளவு தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். கம்பீரமான தொழிற்சாலைகளில் ஜோலி செய்கின்ற தொழிலாளர்கள் அந்தத் தொழிலில் லாபம் வேண்டுமென்ற குரலை எழுப்பியிருப்பதால், நம் மத்திய சர்க்கார் அது சம்பந்தமாக பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்குரிய நிலைமை உலகத்தில் ஏற்படக்கூடிய அளவிலே தொழிலாளர்கள் முன் அணியில் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எப்படியிருந்தபோதிலும், அவர்களுடைய நியாயமான உரிமைகள் சட்டபூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் அபிவிருத்திக்காக ஏற்பட்ட சட்டங்களுள் குறிப்பாக மூன்று சட்டங்கள் உண்டு. தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும் என்ற சட்டமும், குறைந்த பட்ச கூலி கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டமும், தொழில் தகராறுகளை தீர்த்துவைக்கக்கூடிய தொழில் கோர்ட்டுகள் அமைப்பதற்கான சட்டமும், ஆகிய மூன்று சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், தொழில் கோர்ட்டுகளில் தகராறுகள் ஓரளவுக்கு சுருங்கிய காலத்தில் தீராமல் இருக்கிற காரணத்தினாலே, ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பலவிதமான அல்லல்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறைந்தபட்சக் கூலி சட்டம் சில முக்கியமான தொழிலாளர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரை இன்னும் கொண்டுவரப்படவில்லை. குறிப்பாக பனம்தும்பு, உப்பளம், கயிற்று விவசாய தொழிலாளர்கள் இந்த சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்படவில்லை. உப்பளத் தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கின்ற கஷ்டங்கள் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர்கள் முழங்காலிலிருந்து கரண்டை வரையிலும் தண்ணீரில் நின்று வெய்யிலில் வேலை செய்யும் காரணத்தினாலே ஒரு விதமான சொரி சிரங்கு அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. பனம்தும்பு தொழிலாளர்கள் அதே முறையில் பலவிதமான கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே இந்தப் பனம்தும்புத் தொழில் தூத்துக்குடி, குளச்சல் ஆகிய இரண்டு இடங்களில்தான் இருக்கின்றன. பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில் ஏராளமான மக்கள் இந்த பனம்தும்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பல "பாக்டரிகள்" இருக்கின்றன. அந்த பாக்டரிகளில் அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி கொடுக்கப்படுவதில்லை.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில் ரோடு தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்ச கூலி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இந்த ரோடு போடும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்திரப்படுத்தப்படாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலாளர்களை ஸ்திரப்படுத்தி அவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயிப்பது சர்க்காரின் கடமையாகும்.

மீன்பிடிக்கும் தொழிலாளர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் படும் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆண்டுதோறும் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் பொறுமான மீன்களைப் பிடித்து கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலிருந்து அவர்கள் வெளிப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு மீன் பிடித்தாலும், அவர்களுக்கு லாபம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. இடையிலே உள்ள பெரிய முதலாளிகள் குறைந்த விலையில் மீன்களை வாங்கி, ஆதாயத்தைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri T. T. Daniel] [23rd July 1957

அந்த நிலைமையை ஒழித்து மீன்பிடித் தொழிலாளர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவேண்டுமானால், அவர்கள் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் கூட்டுறவு பாங்குகள், சங்கங்கள் அமைத்து, அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு வருகிற மீன்களை தகுந்த விலைக்கு வாங்கி, அவர்களுக்கே அந்த லாபம் கிடைக்கக்கூடிய ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும்.

பனையேறித் தொழிலாளர்கள் விறகு கொண்டுவருவதற்கு மைல் தூரம் நடந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. கருப்புப் பெட்டி உற்பத்தி செய்வதற்கு கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் குறைந்த விலைக்கு சர்க்கார் விறகு கொடுத்தாலும், போதுமான அளவுக்கு விறகு கொடுப்பதில்லை. இதனால் ஏழைத் தொழிலாளர்களுடைய சிறுமிகள் மைல் கணக்கில் நடந்துபோய் விறகு பொறுக்கி தலையிலே சுமந்துகொண்டு வரும் காட்சியை பார்க்கிறோம். அவர்களுக்குத் தகுந்த ஊதியம் கிடைப்பதற்கு உரிய வகையில் சர்க்கார் திட்டம் வகுக்கவேண்டும். இன்னொரு விஷயம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த பனையேறித் தொழிலாளர்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு முறை ஜன்மிக்கு பதநீர் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. இதை மாற்றி தொழிலாளி நான்கு நாள் பதநீர் இறக்கினால், ஒரு நாளைக்கு ஜன்மிக்கு பதநீர் கொடுக்கக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சம் லாபம் கிடைக்கும்.

வீடுகட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தை சர்க்கார் மனமுவந்து செய்துகொண்டிருக்கிறது. கம்பீரமான தொழிற்சாலைகளில் ஜோலி செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு ஆங்காங்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டும், மருத்துவ வசதி, கல்விவசதி முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டும் வருகின்றன. ஆனால் ஆயிரக்கணக்கான ஏழை தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு அவர்கள் ரோடுகளில் படுத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆங்காங்கு குடிசைகூட கட்டிக்கொள்ள வழியில்லாமல் தொழிலாளர்கள் ரோடுகளில் இருந்துகொண்டு உரங்கிக் கொண்டு தங்களுடைய ஜீவனத்தை நடத்திக்கொண்டு வந்தால் அதை ஒரு நாகரீக சமூகத்தின் அவமானச் சின்னமாகவே கருதவேண்டும். இன்று இந்தச் சமூகத்தில் விலங்குகளுக்குக்கூட தங்குவதற்கு இடம் இருக்கிறது, பறவைகளுக்குத் தங்க காடுகள் இருக்கின்றன. ஆனால் மனித குலத்தில் பிறந்த தொழிலாளர்களுக்கு தலை சாய்ப்பதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இன்று தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னை இன்று ஒரு சமூக பிரச்னையாக இருக்கிறது. இது தனிப்பட்ட ஒரு கட்சியின் பிரச்னை அல்ல. சர்க்காரின் பிரச்னையாகவும் இல்லை, இன்றைக்கு அது சமூகப் பிரச்னையாக மாறியிருக்கிறது. தொழிலாளர்களிடத்தில் வேலை செய்த ஊழியன் என்ற முறையில் என் அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்களிடத்தில் அவர்களுக்கு போய் வேலைகிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு இருக்கும் மகிழ்ச்சியை சொல்ல முடியாது. அவர்கள் பேசாமல் சிரிக்கும் சிரிப்பில் எவ்வளவோ அர்த்தமிருப்பதாக நாம் அறிய முடியும். இந்த விதத்தில் அவர்கள் உள்ளம் உடைந்த தன்மையில் இருக்கிறார்கள். இந்த புனிதமான சிரிப்பின் இன்பத்தை நானும் நீங்களும் அனுபவித்துதான் தீர வேண்டும்.

(The Hon. Speaker sounded the going and the hon. Member resumed his seat.)

Sri. S. PAKKIRISAMI PILLAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது வந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதர நண்பர்கள் தெரிவித்த பிரகாரம் இந்த தொழிலாளர் இலாகாவை எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு பணியாற்றும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்தி வைத்ததற்கு முதல் மந்திரி அவர்களுக்கு எனது நன்றியை தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தோழர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இந்த இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டதால் தொழிலாளர்களுக்கு

23rd July 1957] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

ஒரு நம்பிக்கை இருக்கிறது. "லேபர் லா ஜர்னல்" (Labour Law Journal) என்ற பத்திரிகை நடத்திவந்த காரணத்தால் தொழிலாளர்களுடைய சட்டங்களிலுள்ள நுணுக்கங்களையெல்லாம் தெரிந்து, தொழிலாளர்களோடு கூடி பழகி அவர்களுடைய சுக துக்கங்களை எல்லாம் நன்கு அறிந்து, அவர்களோடு அளவளாவி இருந்த காரணத்தால் அவர்களுடைய மனப்போக்கையும் நன்கு அறிந்து இருக்கின்றவர் திரு வெங்கட்ராமன் அவர்கள். அதனால் தொழிலாளர்களுக்கு நேர்மையான நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை தொழிலாளர்களுக்கு இருந்துவருகிறது. அதே சமயத்தில் முதலாளித்துவ அமைப்பில் இயங்கும் கட்சியின் கீழ் அவர் செயலாற்றி வருகிற காரணத்தினால் அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலையில் முதலாளித்துவ சூழ்புனலில் சிக்கி, அந்த மாதிரியான ஒரு நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்கு தெரியும். காலம் போகப் போக சில அபிவிருத்தி அடைந்தாலும்கூட தொழிலாளர்கள் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு மற்ற தேசங்களில் கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும் அபிவிருத்தி கூட இவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. நம் ராஜ்யத்தில் இங்கு மெதுவாக ஆமை வேகத்தில் நத்தை வேகத்தில்தான் தொழிலாளர்களுக்குண்டான நல உரிமை விஷயங்களில் போகக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இந்த விதத்தில் பார்த்தால் முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலும் தொழிலாளர்கள் அபிவிருத்தி அடைவதற்கேற்ற முறையில் திட்டங்கள் ஒன்றும் பெரிதாக செய்வதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய குறைகள் இன்னும் நீடித்துக்கொண்டிருக்கும்படியான நிலைமைதான் இருக்கும் என்பது தெள்ள தெளிய நாம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. ஆகவே இப்பொழுது பேசிக்கொண்டிருக்கும் சோஷியலிஸ பாணியிலே இன்னும் பேசிக்கொண்டே இருந்தால், இன்னும் ஐந்து ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் கொண்டுவருவது வரையிலும் பேசிக்கொண்டே இருக்கலாம். இதனால் ஏழை தொழிலாளர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்து வருவார்கள். இதற்கு என்ன செய்ய முடியும். போலீஸை வைத்துக்கொண்டு எவ்வளவு காலத்திற்கு வேண்டுமானாலும் ஆட்சி செய்துகொண்டிருக்கலாம். இம்மாதிரியான ஒரு நிலைமையை தவிர்ப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் உணர்ச்சியோடு ஒன்றுதிரண்டு இருக்கிறார்கள் என்பது நமக்கு தெரிந்த விஷயம்தான். சாதாரண உழைப்பாளிகள், உடல் உழைப்பைக் கொடுத்து ஊதியம் சம்பாதிக்கிறவர்கள், கெஸட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்கள், பத்திரிகை தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள், இவர்கள் மந்திரிகளோ தந்திரிகளோ எங்கு போனாலும் சரி, வந்தாலும் சரி, அவர்களின் பின்னாலே போய் இரவு பகலாக காக்காய் மாதிரி பறந்துகொண்டு வேலை செய்யக் கூடியவர்கள் இந்தப் பத்திரிக்கைச் செய்திகளைச் சேகரிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள் இவர்கள் எல்லாம் ஒன்றுபட்டிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரி தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், சிறு கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், பீடி தொழிலாளர்கள் இன்னும் பல்வேறு துறையில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள், அத்தனை பேரும் ஒன்றுபட்டு உணர்ச்சியுடன் எழுந்து இப்போது கட்டுப்பாட்டுடன் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பாட்டுடன் உணர்ச்சியோடு இருக்கும் தொழிலாளர்களைப் பார்க்கும்பொழுது, இம்மாதிரியாக சோஷியலிஸ பாணியில் வெறும் பேச்சு மாத்திரம் பேசிக்கொண்டு காலத்தை நீடித்துக்கொண்டு போக காலம் வழி விடாது. எவ்வளவு சீக்கிரமாக சோஷியலிஸ வழியில் தொழில்களை நம் நாட்டில் இயங்கும்படியாக செய்யமுடியும் யாரும் சொல்ல முடியவில்லை. சோஷியலிஸம் என்பது நான் தெரிந்துகொண்ட அளவில் தொழிலாளர்கள் ஆட்சியால்தான் அதைக் கொண்டுவர முடியும். சோஷியலிஸ ஆட்சி என்றால் பாடுபட்டு வேலை செய்கின்றவன் அந்த வழியில் வீணாக காலத்தை போக்கிக்கொள்ளாமல் நல்ல வழியில் மற்றவர்களுக்கு உதவிசெய்து சம்பாதிக்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களும் இருந்து அதற்கேற்றபடி இருக்கிற ஒரு அரசாங்கம் வருகிறபோதுதான் இந்த சோஷியலிஸம் வர முடியும். அந்த சோஷியலிஸம் மார்க்ஸின் தத்துவத்தை தழுவி இருக்கவேண்டும். மார்க்ஸிஸம் என்பது ஒரு கொள்கை. அது ஒரு சித்தாந்தம். அந்த சித்தாந்தத்தின்படி பார்த்தால் ஒரு நாட்டில் முதலாளி, தொழிலாளி என்ற பாகுபாட்டின் கீழ் இருக்கும்போது எந்த

[Sri S. Pakkirisami Pillai] [23rd July 1957

ஏழைக்கும் அங்கு சமத்துவ நிலைமையில் நன்மைகள் கிடைக்காது. அம்மாதிரியான முதலாளித்துவ அமைப்பு மாறி தொழிலாளர்களின் ஆட்சி வரவேண்டும். அம்மாதிரி ஆட்சி நம் நாட்டில் வந்தால்தான் நமது தொழிலாளர்களுக்கு மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையிலும் காந்தீய கொள்கை அடிப்படையிலும் நன்மை கிடைக்க முடியும். அவ்விதமான ஒரு அமைப்பை நம் நாட்டுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். நம்முடைய நண்பர்கள் எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அரசியல் கூடாது என்று. ஆனால் நம் நாட்டில் அரசியல் பேசாதவன் வெறும் மக்கு, மரக்கட்டையாகத்தான் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது அரசியல் உணர்ச்சி இல்லாத தொழிலாளர்கள் இன்று நம் நாட்டில் இருக்கமுடியாது. அவ்விதமில்லாதவர்கள் அடிமைகளாகத்தான் இருக்க முடியும். அரசியல் கூடாது என்று வெளியில் பிரசங்கம் செய்யக்கூடியவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் இவ்விதம் பேசி அவர்களை தங்கள் கட்சியின் பக்கம் இழுத்துக் கொள்கிறார்கள். இது சைத்தான் வேதகீதம் பாடிய மாதிரிதான் (Devil quoting scripture) இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான நிலைமையில் தொழிலாளர்கள் உணர்ச்சியோடு இருக்கின்ற நம் நாட்டில் சோஷியலிஸத்தை கொண்டுவருவதற்கு நாம் மும்முரமாகவும் அதி சீக்கிரமாகவும் வேலை செய்யவேண்டிய நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே நம் நாட்டில் இரண்டு கட்சிகள்தான் இருக்க வேண்டும். ஒன்று முதலாளித்துவ அடிப்படையில், மற்றொன்று சோஷியலிஸ அடிப்படையில். இந்த இரண்டில் யார் முன்னால் வருகிறார்களோ அவர்கள் ஆட்சி நடத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நம் நாட்டின் நிலையை நாம் உயர்த்திக்கொள்ளமுடியும்.

இது நிற்க பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளில் இப்பொழுது கம்பெனி லேபர் ஆபீஸர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அந்த லேபர் ஆபீஸர்களின் ஒத்துழைப்பால் சட்டங்களில் உள்ள சிறிய பிசகுகளை நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்து, அதன் வழியாக சட்டத்திற்கு அப்புறப்படாமல் இருப்பது மாதிரி பாவனை காண்பித்து அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் செய்து வருகிறார்கள். அவர்களின் வழியாக யோசனைகளை ஏற்று முதலாளிகள் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டுகிறார்கள். தொழிலாளிகளை சுரண்டி, தங்களுக்கு அதிக லாபம் பெறுவதற்குத்தான் இந்த லேபர் ஆபீஸர்களை அதிக சம்பளத்தில் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் கிடைப்பது கிடையாது. அவர்களை தடைசெய்ய முடியாது என்பது தெரிந்தாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு, ஆனால் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் எந்த லேபர் ஆபீஸரும் எந்த பாக்டரியிலும் வேலை செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வரவேண்டும். அதேபோன்று பெரிய பெரிய பத்திரிகை முதலாளிகளையும் பார்க்கிறோம். கோயங்கா, ஹிந்து பத்திரிகை முதலாளிகள் இந்தவித முறைகளில் கையாண்டு வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். ஹிந்து பத்திரிகை தொழிலாளர் சங்கத்தின் காரியதரிசி என்னவானார்? அவர் இன்று டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அதைக் கேட்க அரசாங்கம் பயந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏன் ஹிந்து முதலாளிக்கு அரசாங்கம் பயப்பட வேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அதற்கு அவசியம் என்ன? சட்டப்படி என்ன இருக்கிறதோ அதை பிரயோகிக்க ஏன் சர்க்கார் பயப்படுகிறார்கள். அவரது தாட்சண்யத்தை சர்க்கார் ஏன் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பது உள்நாட்டு இரகசியமாகயிருக்கிறது. இந்தமாதிரியான ஆஷாடபூதித்தனம், பல பத்திரிகை முதலாளிகளின் ஆதரவில் சர்க்கார் இருப்பதால், தொழிலாளர்களுக்கு விமோசனமே கிடையாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

Mr. SPEAKER: The hon. Member has already taken fifteen minutes.

*__Sri S. PAKKIRISAMI PILLAI__: ஒரே வார்த்தையில் முடித்துக் கொள்கிறேன். நம் நகரத்தில் பீடித் தொழிலாளர்கள் அநேகமாக முஸ்லீம் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த

23rd July 1957] [Sri S. Pakkirisami Pillai]

விதமான நன்மையும் இதுவரையில் சர்க்கார் ஸ்பஷ்டமாகக் கொண்டு வரவில்லை. ஏதோ ஒரு புஸ்தகத்தை இப்பொழுது பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். சட்டரூபத்தில் குறைந்தபக்ஷ சம்பளம் எப்போது வரும் என்று தெரியாது. ஆனால் இந்த முஸ்லீம் தொழிலாளர்கள் மனதில் என்ன இருக்கிறது தெரியுமா? இந்த காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கிற வரையில் முஸ்லீம்களுக்கு நன்மையே செய்யமாட்டார்கள் என்றுதான் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். நாம் முஸ்லீம்களாக இருப்பதால் தான் நம்மை கவனிக்காமல், நமது சுகதுக்கங்களைப் பாராமல் நம்மைப் புறக்கணிக்கிறார்கள் என்றுதான் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே உடனடியாக பீடி தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் படவேண்டும். கடைசியாக....

Mr. SPEAKER: I am sorry the hon. Member is still not concluding his speech. Now I call upon Mr. V. Subbiah to speak.

Sri *V. SUBBIAH: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக் 11-24 a.m.
கையின் மேலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது நான் பேசும்போது முதலில் கூற விரும்புவது இன்றையதினம் இந்த நாட்டிலே 100-க்கு 85 சதவிகிதம் இருக்கும் விவசாய கூலிகளின் பிரச்னையை இன்றையதினம் அரசாங்கம் தீர்த்து வைக்காமல் இருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாய கூலிகளின் நிலைமை மிக மிக பரிதாபகரமான நிலையில்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு ரெயில்வே தொழிலாளியிலிருந்து நகர சுத்தி தொழிலாளிகள் வரை அவர்களுக்குள்ள கூலி நிர்ணயத்தை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், விவசாய கூலிகளின் கூலி மிக மிக குறைவாயிருக்கிறது. நடுத்தர விவசாயி கூலிகள் ஒரு ஸ்தாபனமற்ற நிலையில் இருப்பதுதான் அதற்குக் காரணம். அவர்களுக்கு மாகாண ரீதியிலோ அல்லது அகில இந்திய ரீதியிலோ ஒரு ஸ்தாபனம் இல்லாத காரணத்தினால்தான் அரசாங்கம் அவர்களின் மேல் பராமுகமாய் இருக்கிறது. இந்த நாட்டில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளருக்கு பாக்டரி ஆக்ட் இருக்கிறது, லேபர் கமிஷனர் இருக்கிறார். ஆனால் விவசாய கூலிகளைப் பற்றி சர்க்கார் கவனிப்பதில்லை. அவர்ளுக்கு வேண்டி ஒன்றும் செய்வதுமில்லை. இந்த நிலை வெகுநாள் நீடிக்க முடியாது என்பதை அமைச்சர்களும், சர்க்காரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இன்று நம் நாட்டிலுள்ள 85 சதவிகிதம் உள்ள விவசாய கூலிகள் இன்று குறைந்த பட்ச கூலி வாங்குகிறார்கள். அவர்களின் கூலி இன்று 6 அணாவாக இருக்கிறது. அதுவும் பணமாகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அவர்களுக்கு எப்படி கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், களை எடுப்பது போன்ற வேலைகளுக்கு ஒரு மட்றாஸ் மெஷர் நெல், ராகி, சோளம், தினை போன்ற தானியங்களை கொடுக்கிறார்கள். காலை 6 மணிக்கு வருகிற விவசாய கூலி மாலை 6, 7 மணிக்குத்தான் வீட்டிற்கு போக முடியும். இந்த நிலையில் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதைப் பற்றி கொஞ்சம் கவனித்து சிந்திக்க வேண்டும். விவசாய கூலிகளின் வேலை மண் வெட்டக் கூடிய தொழிலாகும். நல்ல கடுமையான வெய்யிலில் அவர்கள் பெரிய பெரிய மேடுகளை பண்படுத்துவதைப் பார்த்தால், அவர்கள் கஷ்டப்படுவதைப் பார்த்தால் இந்த நாட்டிலே உள்ள எல்லா தொழில்களிலும் மிக மிக கஷ்டமான தொழில் விவசாய கூலிகளின் தொழிலாகும். இப்பேர்ப்பட்ட கடினமான தொழில் செய்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிப்பதில்லை. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டு இந்த நாட்டில் நாம் ஏன் இவ்வளவு கீழ்நிலையில் வாழ வேண்டும் என்று நினைக்கும் நிலை வந்தால் அப்பொழுது அரசாங்கம் எப்படி இயங்கும் என்பதை அரசாங்கம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அவர்களது எதிர்காலம் நல்ல முறையில் அமைய சர்க்கார் புதிய திட்டம் ஏதாவது கொண்டுவர வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் மாட்ச் பாக்டரியில் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அங்கு பாக்டரி ஆக்ட் அமுலில் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் அங்குள்ளவர்களுக்கு காலநிர்ணயம் தெரியவில்லை. கிராமப் பகுதியிலிருந்து காலை

4 மணிக்கு வருகிறார்கள். வந்து மாலை 8 மணி வரை வேலை செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பெண் தொழிலாளர்கள் இரவில் 8, 10 மணி வரை பாக்டரிகளில் வேலை செய்வதாக தெரிகிறது. பாக்டரி ஆக்ட் அமுலில் இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் பாக்டரி இன்ஸ்பெக்டர்களோ அல்லது வேறு அதிகாரிகளோ அதைப் பார்த்து விட்டு ஏதாவது நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறார்களா என்று கேட்டால் அதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆதலால் தொழிற்சங்க சட்டத்தில் இதை எல்லாம் சேர்த்து அவர்களுக்கும் போனஸ், பிராவிடன்ட் பண்ட் போன்ற வசதிகள் கிடைக்கும்படி செய்து கொடுக்கவேண்டும். இடைவேளை நேரம் இருக்க வேண்டும். மெட்டர்னிட்டி ஆக்ட் படி உள்ள சலுகைகள் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, தமிழ்நாட்டிலே முதன்முதலாக ஒரு தமிழனால் இயக்கப்பட்ட பெரிய ஒரு நூற்பு மில் கோவில்பட்டியில் இருக்கிறது. அது சமீப காலத்தில் மூடப்பட்டது. வேலை பளுவின் காரணமாக நிர்வாகிகள் அதை மூடிவிட்டார்கள். லேபர் கமிஷனர் அவர்களும், அஸிஸ்டென்ட் லேபர் கமிஷனர் அவர்களும் அது குறித்து ஒரு சமரஸம் செய்து விட்டார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறோம். தமிழ் நாட்டில் வைத்தே எங்கள் இடத்தில்தான் மில் முதலாளிகள் தொழிலாளிகளிடமிருந்து கூடுதல் வேலை வாங்குகிறார்கள் என்று தொழிற்சங்க காரியதரிசி எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும்போது மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கம் தைரியமாக கதவடைப்பு போன்றவைகள் சுலபமாக நடக்க முடியாதபடி முதலாளிகளிடம் கடுமையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் முதலாளிகளுக்கு அரசாங்கம் பாதுகாப்பு அளிப்பது என்பது இருக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை அரசாங்கம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் விவசாயக் கூலிகளின் நிலைமையைப் பார்த்து ஏதாவது எதிர் காலத்திலே கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும், அதாவது தொழிற் சங்க ரீதியிலே அவர்களுக்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : இன்னும் ஐந்து அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டுமென்று சொல்வதனால், ஒவ்வொருவரும் ஐந்து நிமிஷம் பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

11-33 a.m. **Sri S. B. ADITYAN** : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம் மத்தியில் தொழிலாளர் மந்திரியாக வீற்றிருக்கும் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள். தொழிலாளர் சங்கங்களில் ஈடுபட்டு அல்லும் பகலும் சேவை செய்தவர். தொழிலாளர் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்டவர். தொழிலாளர் சட்டத்தைத் தெரிந்தவர். தொழிலாளர்களின் உரிமையை தெரிந்தவர். தொழிலாளர்களின் கடமையைத் தெரிந்தவர். இப்படிப்பட்டவர் மந்திரியாக நியமிக்கப்பட்ட பிறகு தொழிலாளர் உலகத்திலே புதியதொரு நம்பிக்கை தோன்றியிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்கு ஓரளவு நன்மை கிடைக்குமென்று நம்புகிறார்கள். புதிய முன்னேற்றப் பாதையில் போக வழியேற்படும் என்று நம்புகிறார்கள். அந்த நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக நடந்துகொள்வார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஆலைகளில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமல்ல. அரசாங்கத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர் மத்தியிலும் புதியதொரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சொல்லப் போனால், ஆலையில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு என்ன நிலைமை இன்றைய தினம் இருக்கிறதோ, அதைவிட அரசாங்கத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிக மோசமாக இருக்கிறது. மிகவும் கீழானதாக இருக்கிறது. அதிக வருந்தத் தக்க நிலையில் இருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, சென்னை நகரத்திலே இருக்கிற 13 ஆஸ்பத்திரிகளில் சுமார் 2,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். நர்ஸிங் ஆர்டர்லி, லச்சீஸ், வாட்ச்மேன், கார்டனர் என்று இதைப் போல

கீழ்தரச் சிப்பந்திகள் என்று சொல்லப்படுகிற 2,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்ற கட்டுப்பாடு உண்டா ? ஆலையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு, ஆபீஸில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு 8 மணி நேர வேலை என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கத்திலே வேலை செய்கிற இவர்களுக்கு 8 மணி என்ற கட்டுப்பாடு கிடையாது. இவர்கள் குறைந்தபட்சம் 12 மணி வேலை செய்யவேண்டும்.

நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன், நாகரீக அரசாங்கம் நடக்கிற எந்த தேசத்திலாவது 8 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலை இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். நமது மந்திரி அவர்கள் அமெரிக்கா போயிருக்கிறார்கள். ஆஸ்ட்ரேலியா போயிருக்கிறார்கள். எந்த தேசத்திலாவது, நாகரீக அரசாங்கம் நடக்கிறது என்று சொல்லக்கூடிய எந்த தேசத்திலாவது 8 மணிக்கு மேல் உண்டா என்று அவர்களைக் கேட்கிறேன். அது மட்டுமல்ல நமது நாட்டிலே, தமிழ் நாட்டிலே எந்த ஒரு முதலாளியாவது இம்மாதிரி வேலை வாங்குகிறார் என்று தெரிந்தால் மந்திரி அவர்கள் சும்மா இருப்பாரா ? சட்டத்தை மீறுகிறார் என்று முதலாளிமீது குற்றம் சொல்ல மாட்டாரா ? அந்த முதலாளியை நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுபோக மாட்டாரா ? அந்த முதலாளியை தண்டிக்க மாட்டாரா ? அவரை கைது செய்ய மாட்டாரா ? அப்படி இருக்கும்போது அரசாங்க சிப்பந்திகள் 8 மணிக்கு மேல் 12 மணி நேரம் வரை வேலைசெய்ய வேண்டுமென்றால் அதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது. சத்தியமேவ ஜயதே, சத்தியமேவ ஜெயம் என்ற கோட்பாட்டைக் கொண்டிருக்கிற அரசாங்கம் மற்றவர்களுக்கு உபதேசம் செய்கிற அரசாங்கம் தன் சிப்பந்திகளை 8 மணிக்கு மேல் வேலை வாங்கலாமா ?

மேலும் அவர்களுக்கு வாராந்திர லீவு கூட கிடையாது. வார விடுமுறை என்று சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு தனிப்பட்டவர், தனிப்பட்ட கடை வியாபாரி 2, 3 தொழிலாளிகளை வைத்திருப்பவர், வாராந்திர விடுமுறை கொடுக்காவிட்டால் அரசாங்கம் சும்மா இருக்குமா ? சட்டத்தைப் பிரயோகிக்காதா ? அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்காதா ? ஆனால் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கு வாராந்திர விடுமுறை கிடையாது. இவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளம் 19 ரூபாய். ராணிப்பேட்டையிலே ஒரு மிருக வைத்தியசாலை இருக்கிறது. அங்கு இருக்கக் கூடிய மஜ்தூர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 15 ரூபாய். அவர்களுக்கு வேலை உறுதி என்பது கிடையாது.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : Sir, I do not want to interrupt the hon. Member, but I have to point out that the conditions of service in ho pitals come under the Public Health Demand.

**Sri S. B. ADITYAN* : மந்திரி அவர்களுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதில் அரசாங்கப் பொறுப்புயிருப்பதால் பக்கத்தில் இருக்கிற சக மந்திரிகளுக்கு நிச்சயம் சொல்லமுடியும்.

Mr. SPEAKER: The hon. Member wants the Hon. Minister to convey his remarks to the Minister for Health. Am I right, Mr. Adityan?

***Sri S. B. ADITYAN** : You are right, Sir. அமைச்சர் அவர்கள் ஏனைய தனிப்பட்டவர்கள், தனிப்பட்ட வியாபாரி, தனிப்பட்ட ஒரு முதலாளி இவர்களுக்கு ஒரு சட்டம் செய்திருக்கிறபோது அதே நீதி அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கும் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் வேண்டும். அரசாங்க ஊழியர் என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு வேலை நிரந்தரம் வேண்டும். சம்பள உயர்வு வேண்டும். வாராந்திர விடுமுறை வேண்டும். இதையெல்லாம் சக மந்திரிகளுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லி அரசாங்கம் ஒரு மாடல் எம்ப்ளாயராக இருக்க வேண்டும். அரசாங்கம் தன் தொழிலாளர்களை நடத்துவதைப் பார்த்து

[Sri S. B. Adityan] [23rd July 1957

தனிப்பட்ட முதலாளிகளும் தங்களுடைய தொழிலாளர்களையும் அப்படி நடத்தும்படியாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-38 a.m. **Sri K.S. ARDHANAREESWARA GOUNDER** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்தத் தொழில் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக அமைச்சரவர்கள் அவருடைய வாழ்நாளிலே தொழிலாளர்களுடன் மிகுந்த தொடர்பு கொண்டவர். அதுவும் தவிர, மேட்டூரிலே மின்சாரத் தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும் பி.டபிள்யூ. டி. தொழிலாளர் சங்கத்திற்கும், இந்தப் பதவியை ஏற்குமுன்பு வரையிலும் தலைவராக இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார். அங்கு இருக்கக்கூடிய குறைகள் எந்த அளவில் இருக்கிறது என்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு இருக்கக் கூடிய மின்சாரத் தொழிலாளர்களுக்கு, அதுவும் மேட்டூரிலேதான் அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தியாகக் கூடிய பிரதேசத்தில், வீட்டு வசதி என்பதே கிடையாது என்பது நன்கு தெரிந்திருந்தும் கூட இது வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது கண்டு மிக மிக வருத்தமடைகிறேன். இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டதில் நல்ல வீட்டு வசதி செய்துகொடுப்பார் என்று எதிர்பார்த்திருந்தார்கள். அதுவும் தவிற மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரீஸை எடுத்துக் கொண்டால், மேட்டூர் மில் துணி எவ்வளவு தூரம் நல்ல முறையில் செலவாகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயமே. அவ்வளவு துணி விற்பனை ஆகியும் நல்ல இலாபம் கிடைத்தும் கூட, முன் காலத்திலே, சர்க்கார் அணையைக் கட்டும்போது டெம்பொரரியாக கூலிகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தார்களே அந்த வீடுகளை ஏலத்தில் எடுத்து மில் அதிபர் தொழிலாளர்களுக்கு அந்த வீடுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அவைகளை எந்த விதத்திலே ஒப்புவித்தார்களோ, அதற்கு எந்த விதமான ரிப்பேர்கூடச் செய்யாமல், அங்கு இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நரகத்திலே இருக்கக்கூடியது போன்ற நிலை இருக்கிறது. அமைச்சர்களிடத்திலும், அந்தத் தொழிலதிபரிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட எந்த வசதியும் செய்துகொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதற்கு உடனடியாக சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சில வீடுகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வீடுகளுக்கு அதிக வாடகை கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். இந்தமாதிரி அதிக லாபம் வரும்போது தொழிலார்களுக்குக் குறைந்த வாடகைக்கு விட்டால் தான் அந்த வீட்டுக்குப் போவார்கள். முதலாளிகளைக் கேட்டால், வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறோம் அவர்கள்தான் போகமாட்டேனென்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். வாடகையை கொஞ்சம் குறைத்துக் கொடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அநேக தொழிலாளர்கள் சரியான முறையில் வீடு இல்லாமல் கூறை கொட்டகையில் வசிக்கிறார்கள். அவை சரியான முறையில் மேய்ந்து கொடுக்காமல் மழை காலத்தில் பதுங்கிக் கொண்டு வசிப்பது மிகவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது.

அதே போலத்தான் அங்கே இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு குடி தண்ணீர் வசதி இல்லமால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மில்களில் இருக்கும்போது குளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு பாத் ரூம் வசதி கிடையாது. அவர்களுக்கு பாத் ரூம் வசதி செய்து கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கும். அங்கே வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளிகள் பக்கங்களிலுள்ள கிராமங்களிலிருந்து வருகிறார்கள். மில்களில் வேலை செய்து விட்டு அவர் அவர்களுடைய கிராமங்களுக்குச் செல்வதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு பஸ் வசதி கிடையாது. அதனால் மில் முதலாளிகளை அவர்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேட்டூர் ஏரியாவில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. பக்கங்களிலிருந்து சுமார் 6 அல்லது 7 மைல் தூரத்திலிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுத்தால் வந்து போவதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும்.

23rd July 1957] [Sri K. S. Ardhanareeswara Gounder]

இரவு நேரத்தில் மில்களில் வேலை செய்யும்போது தொழிலாளிகளுக்கு இலவசமாக டீ மில் அதிபர்களை கொடுக்கும்படியாக இந்தச் சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றும் அவர்கள் கிராமங்களிலிருந்து வருவதால் நகரங்களில் என்ன நடக்கின்றன வெளி உலகங்களில் என்ன நடக்கின்றன என்பவைகள் தெரியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் வெளி உலக நடவடிக்கைகளை தெரிந்து கொள்வதற்கு ரேடியோக்களை அமைத்துக்கொடுக் கும்படியான ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri T. P. ELUMALAI** : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தொழிலாளர்களுடைய மானியத்தை ஆதரித்து சில ஆலோசனைகளைச் சொல்ல பிரியப் படுகிறேன். 11.42 a.m. இந்த சபையில் சென்ற ஆண்டுகளில் தொழிலாளர்களைப்பற்றி நிறையப் பேசுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு அந்த நிலைமை மாறி இந்த மானியக் கோரிக்கையில் மட்டும் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை யைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசுவதை நான் பார்க்கிறேன். ஆகவே சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு தொழிளாளர்கள் விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கம் ஓரளவு நன்மை செய்திருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. உண்மையிலேயே இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர் என்று கூட சொல்லப் பிரியிப்படுகிறேன்—அவருடைய தலைமையின் கீழ் இந்த இலாகா வந்த பிறகு தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னைகளுக்கு இடமே இல்லை. எந்தக் கேள்விக்கும் இடமே இல்லை என்கின்ற எண்ணம் இந்த சட்டசபை உறுப்பினர்களிடத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயமும் அது தான். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் தொழிலாளர்களுடைய இலாகா தொழிலாளர்களுடைய தலைவரின் கீழ் ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு நல்ல அறிகுறி. அது மட்டுமல்லாமல் இன்றைக்கு தொழிலாளர்களிடத்தில் இருக்கக் கூடிய குறைகளை அவ்வப்போது அந்த அந்த இலாகாவில் இருக்கிற அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லுகிற ஒரு வாய்ப்பு ஒரு நல்ல நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 10 அல்லது 15 வருஷங்களாக நான் தொழில் சங்கங்களில் வேலை செய்து வருகிறேன். சில ஆண்டுக்கு முன் விஜயராகவன், ஐ.சி.எஸ். என்பவர் லேபர் கமிஷனராக இருந்தார். அவரிடம் தொழிற்சங்க தலைவர்களும் தொழிலாளர்களும் சென்றால் அவருக்கு எதிரில் தொழிற் சங்க தலைவர் மட்டும் தான் நாற்காலியில் இடம் பெறுவார். மற்றவர்கள் நின்று கொண்டு தான் பேச வேண்டும். தொழிலாளர்கள் வரிசையாக நின்றுகொண்டு ஒவ்வொருவராகத்தான் பேச வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருந்து வந்தது. வரிசையாக நின்று கொண்டு கேட்கிற கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். அப்படி இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் நின்று கொண்டிருக்கவேண்டும். அந்த நிலைமை இன்றைக்கு மாறி விட்டது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலை என்ன வென்றால் தொழிலாளர்களே தொழிற் சங்கத் தலைவராக தங்களுடைய குறைகளை நேரடியாகச் சொல்லக் கூடிய வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பை இந்த சர்க்காரே கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் கீழ் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. நல்ல சூழ் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை உணர்ந்த தொழிலாளர்களின் தலைவராக வேலை செய்ய வேண்டும் என்று நான் தொழிலாளர் தோழர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குத்தக்கபடி தொண்டு செய்யவும் வேண்டும்.

கனம் அங்கத்தினர் பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார், தொழிலாளர்கள் அரசியல் கட்சியில் சேரக்கூடாது என்று சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால் நாம் இப்பொழுது பார்க்கிறோம் எவ்வளவோ இளைஞர்கள் அரசியல் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டு பங்கெடுத்துக் வேலை செய்கிறார்கள். அதனால் எவ்வளவோ காரியங்களையும் சாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். தற்சமயம் அரசியல் கட்சிகளில் தொழிலாளர்கள் ரொம்ப பங்கு கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு உதாரணம் கூட என்னால் சொல்ல முடியும். சென்ற பொதுத் தேர்தலில் எல்லா

கட்சிகளும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டன. சில தொழிலாளிகள் தி.மு.க. பக்கம் சேர்ந்துகொண்டு வேலை செய்து வந்தது சில மெம்பர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அச்சு நோட்டீஸ் போட்டு வேலைசெய்ததும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். இது ஜனநாயகத்திற்கு உகந்தது அல்லவா ? சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மேலும், சென்ற பொது தேர்தலில் சர்க்கார் பஸ் போக்கு வரத்து இலாகாவில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்கள் பண்டு வைத்து பணம் வசூல் செய்து தி.மு.க. கட்சிக்கு வேலைசெய்து வந்தது எல்லோருக்கும் நன்றாக தெரியும். அதனால் தொழிலாளர்கள் எந்த தலைவரின் கீழ் சேர்ந்துகொண்டும் வேலை செய்யலாம், தங்களுடைய காரியங்களை சாதித்துக் கொள்ளலாம் என்ற வசதிகளை இந்த சர்க்கார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதனால் இந்த அளவுக்கு சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். எந்தத் தலைவரிடத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அந்த தலைவர் சங்கத்தில் இருப்பதற்கு இந்த சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்பதை இந்த சட்டசபையின் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி சொல்லப்படுகிறது. அதைப் பார்க்கும்போது ஒரே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. திருவொற்றியூர் பகுதியில் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரே ஒரு கம்பெனி விம்கோ மாட்சு பாக்டரிதான் இருந்தது. அப்பொழுது ஏறக்குறைய 1,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்தார்கள். இந்த பத்து வருஷங்களில் அங்கு நாஷனல் கார்பன் கம்பெனி, கார்போரண்டம் கம்பெனி, அசோக் மோட்டார் கம்பெனி, கே. சி. பி. கம்பெனி, ரேடியோ எலக்ட்ரிக் கம்பெனி, ரப்பர் பாக்டரி, கைத்தொழில் மாட்சு பாக்டரி, ரூபி இஞ்சினியரிங் வொர்க்ஸ், அலுமினியம் கம்பெனி (இதில் இரண்டு கம்பெனிகள்), பாட்டரி செய்யும் கம்பெனி, ஆகவே, இதுபோன்ற பதினைந்து கம்பெனிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இந்த பதினைந்து கம்பெனிகளிலும் ஏறக்குறைய ஒன்பதாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். பத்து வருஷங்களில் அங்கே எவ்வளவு தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். சுதந்தரம் கிடைத்த பிறகு இவ்வளவு தொழிலாளர்களுக்கும் ஒரு பகுதியில் நமது சர்க்கார் வேலை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அந்த ஊரிலுள்ள ஒரு சிலருக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. அநேகம் தொழிலாளர்கள் வெளியூர்களிலிருந்து அங்கு வந்து வேலை செய்கிறார்கள். அதனால் அந்த ஊரிலேயே இருந்துகொண்டு வேலை கிடைக்காத தொழிலாளர்கள் பெரும் போராட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகளும் இருக்கின்றன. நாம் எவ்வளவோ சட்டங்களை தொழிலாளர்களுடைய நலனுக்காகச் செய்தாலும் இப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கின்றன. இவைகளுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நமது தொழில் அமைச்சர் எடுத்துக்கொள்வார் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறேன். தொழில் இலாகாவை கொண்டிருக்கக்கூடிய அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அவசியம் எடுத்துக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கையுடன் இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன். நமது சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு எல்லா வாய்ப்பையும் அளித்திருப்பது போல் வேலையில்லா திண்டாட்டத்திற்கும் ஒரு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வைத்திய இன்ஷூரன்ஸ் விஷயத்தில் இருக்கும் சிறிய குறைகளை கவனிக்குமாறு கேட்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : நான் ஏற்கெனவே சொன்னபோது கனம் அம்மையார் (ஸ்ரீமதி சத்தியவாணிமுத்து) சபையில் இல்லை. எல்லாரும் ஐந்து நிமிடங்கள்தான் பேச வேண்டும் என்று சொன்னேன். அதன்படிதான் எல்லோரும் பேசி வருகிறார்கள்.

11-04 a.m. ***Dr. Srimathi SATHIYAVANIMUTHU** : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களும், தொழிற்சாலைகளும் நிரம்பி இருக்கின்ற பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிற காரணத்தால் அவர்களைப்பற்றி நான் அதிகமாகப் பேச விரும்பியிருந்தேன். ஆனால் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்

நேரம் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கிறது. ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி பெரம்பூர் தொகுதியிலுள்ள மாட்சு பாக்டரியைப்பற்றியும், கோச் பாக்டரியைப்பற்றியும் வயிற்றெரிச்சல் பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உள்ளபடியே மாட்சு பாக்டரியில் நடப்பதைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காரால் நடத்தப்பட்டு வரும் பாக்டரியில் எவ்விதம் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி கூலி கொடுப்பதைப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே அதை வைத்துக்கொண்டு வாழத்தான் முடியுமா என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அங்கு ஆண்களும் பெண்களும் வேலை செய்துவருகிறார்கள். அங்கு குச்சிகளை அடுக்கி வருகிறார்கள். ஒரு பிரேமில் 50 ஸ்கேல் இருக்கும். ஒரு ஸ்கேலுக்கு 50 குச்சுகள் என்று அடுக்கவேண்டும். அப்படி அடுக்கப்படுவதற்கு கூலி ½ அணா. நாலுமணி நேரத்தில் 2,500 குச்சிகளை அடுக்கினால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி ½ அணா. ஒரு க்ரோசுக்கு 144 குச்சுகள். அவர்களுக்கு ஒரு நாளைக்குக் கூலி 7 அணா கிடைக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் 14 க்ரோஸ் குச்சிகளை அடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.

இன்னும் அதேபோல், 144 பெட்டிகளுக்கு மேலே லேபில் ஒட்டவேண்டுமானால் அதற்கு அரையணா கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. 144 பெட்டிகளை (ஒரு குரோஸ்) ஒரு பெட்டியிலே அடுக்க வேண்டுமானாலும், அதற்கு ஒரு அணா கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி எதற்கெடுத்தாலும் அரையணா ஒரு அணா கூலியாகவே நான்குமணி நேரம் வேலை செய்கின்ற, குறிப்பாக பெரும்பாலான பெண்களுக்கு கூலி தந்தால்—நான் இந்த சர்க்காரை வினயத்தோடு கேட்கின்றேன்—ஏன் இவர்கள் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்ச மாட்டார்கள் என்று ? திருட்டுத்தனமாக அரைமணி நேரம் செலவு செய்து காய்ச்சுகிற அந்த முறையிலே, அது ஒரு குடிசைத்தொழிலாகப் பயன்படுத்தினால், அவர்களுக்கு ஏராளமான ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆனால், தீக்குச்சித் தொழிலில் கால் கடுக்க, கை நோவ, கண் சோர்வடைய, வேலை செய்தாலும் கிடைப்பது ஒரு அணா, அரையணா கூலி. இதற்கு மேலே கூலி உயர்வு இல்லையென்றால், அதிலும் சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற மாட்ச் பாக்டரியில் என்றால், அதைக் குறித்து அனைவரும் பெருமைப்படுகிறார்களே, அவர்களுக்கு நான் இதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், அடிப்படைச் சம்பளம் அந்தத் தொழிலாளிகள் கேட்டால், உடனே அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட முறை அந்த மாட்ச் பாக்டரியிலே இருப்பது நீங்கவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னும் செருப்பு தைக்கும் முறையில் கவர்ண்மெண்ட் **Footwear Depot** எனது தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு பெரிய ஜெர்மன் தேசத்து **Expert** என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிபுணர் இருக்கிறார். அவருக்கு 3 ஆயிரம் சம்பளம், அழகான கார், அழகிய பங்களா. ஆனால், அவரால் அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு ஏதாவது லாபமோ, புத்தம் புதிய முறையிலே **Shoes** செய்ய கற்றுத் தருகிறாரா என்று பார்த்தால் கற்றுத்தர முடியவில்லை. அவரால் லாபம் இல்லை என்று சர்க்காரே ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் அங்கே வேலை செய்யக்கூடியவர்களை நினைத்த நேரத்திலே வேலையைவிட்டு நீக்குவதற்கு முடிகிறது. அப்படிப் பல காரியங்களைச் செய்திருப்பதாக நான் ஆதாரபூர்வமாகக் காட்ட முடியும்.

ஒரு ஏழைப் பெண்—அவள் பெயரை நான் குறிக்க விரும்பவில்லை. அமைச்சர் விரும்பினால் நாளைக்குக் கூட இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கெதிராக அழைத்து வர முடியும். ஐந்து ரூபாய் சம்பளத்தில் **Sweeper** வேலை செய்துகொண்டிருந்தவளை சூபரிண்டெண்டாக இருக்கும் ஒரு மலையாளித் தோழர் மலையாளப் பெண்ணை, அதே வேலைக்கு ஐந்து ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துவந்ததற்குப் பதிலாக 30 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து, அவளை அந்த வேலையில் அமர்த்தியிருக்கின்றார். ஐந்து ரூபாய் பெற்று வேலை செய்துவந்த அந்த ஏழைப் பெண்ணை அநியாயமாக வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டிருக்கிறார். அத்துடன் மாத்திரம் அல்ல. அந்த மலையாள மங்கையின் கணவருக்குக் கூட ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1–8–0 குறைந்த சம்பளம்

[Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu] [23rd July 1957

கொடுத்து, வேலையில்லாமலேயே சம்பளத்தைக் கொடுகின்ற அளவுக்கு, சலுகை காட்டி வைத்திருப்பதை ஆதாரபூர்வமாகக் காட்ட முடியும். இதை ஏன் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால் காரணமில்லாது " டிஸ்மிஸ் " செய்வதற்கு அந்த அதிகாரிக்கு உத்தரவு இருக்கிறது.

அதேபோல், **Skilled Cobbler** என்ற முறையில் திறமையாக வேலை செய்துவந்த ஒருவருக்கு, திறமையான **Skilled Cobbler** என்ற முறையில் 'அவருக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுத்து, இன்றைக்கு அதிலே இருந்து மேலும் உயர்வு **Mechanical Operator** வேலை கொடுத்து 6 மாதம் ஆகிவிட்டது. அந்த உயர்ந்த பதவிக்கு மிகமிகத் திறமையாக பொருத்தமாக வேலை செய்யக்கூடியவர், வேலையில் குற்றங் குறை காணமுடியாது என்று சூபர்ண்டெண்டு அவர்களே அடிக்கடி பாராட்டி எழுதி வைத்திக்கொண்டிருந்தவர், திடீரென்று அவரை வீட்டுக்கு அனுப்புகிற அளவுக்கு, நினைத்தால் வேலையிலிருந்து வெளியே போ என்று சொல்லக்கூடிய அதிகாரக் குரல் தொனிக்கிறது. இந்த நிலைமை சர்க்காரால் நடத்தப்படும் செருப்புத் தொழிலகத்திலே இருக்கிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இப்பேர்ப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் சர்க்காரால் நடத்தப்படும் தொழிலகத்திலே காணப்படுகிறதென்றால், சர்க்கார், தொழிலாளர் மக்களுக்காகவும் தொழில் அபிவிருத்திக்காகவும் செய்கிறது என்று சொல்வார்களானால், இது உண்மையிலேயே காகிதக் கப்பல் என்று சொல்வேன். தொழிலாளர் மக்கள் இந்தக் காகிதக் கப்பலை நம்பி ஏறினால், உள்ளபடியே கரை காணமுடியாத கடலில் மூழ்கிச் சாகவேண்டியதுதான். இப்படிப்பட்ட ஆட்சியிலே நாம் வாழ முடியாது என்று சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களிடம் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் ஆலைகளிலே, அதிலே எல்லாச் சமூகத்தவர்களும் ஒன்றாகச் சேரவேண்டுமென்றும், தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டும் என்றும் பேசுகின்ற நேரத்திலே கூட பி. அண்டு ஸி. ஆலையிலே 1947-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை இன்னும் ஆதித்திராவிடர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ளவில்லை என்பதை ஆதாரத்தோடு காட்ட முடியும். 1947-ம் ஆண்டிலே பஞ்சாபிகளை நீக்கவேண்டுமென்று வேலை நிறுத்தம் ஏற்பட்ட கலவரத்தினால், ஆதித்திராவிட மக்கள்தான் அதற்குக் காரணம் என்று அனாவசியமாக குற்றத்தைச் சாட்டி, அந்த நாளிலிருந்து இதுவரை இன்னும் ஆதித்திராவிடர்களை அந்த ஆலையில் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதை நான் ஆதார பூர்வமாகக் காட்ட முடியும். ரெக்ரூடிங் ஆபீசரிடமுள்ள ரிகார்டிலிருந்து பார்க்க முடியும்.

அதுபோல், பி. அண்டு ஸி. மில்லிலும், அதைச் சேர்ந்த நான்கு லைன்களிலும் கூட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக வீடு கொடுக்காமல் அங்கே அவர்களை ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள். கேட்டால், எங்களுக்கு வேறு, அவர்களுக்கு வேறு என்று கூறுகிறார்கள். இன்னும் பி. அண்டு ஸி. சார்பாக கட்டப்படும் வீட்டுக்கு 1–8–0 வாடகை என்றும், சர்க்கார் இப்பொழுது ஆயிரம் ஆயிரம் ரூபாயாகச் செலவு செய்து செம்பியம், எருக்கஞ்சேரி பகுதிகளில் கட்டியிருக்கும் வீடுகளுக்கு 12½ ரூபாய் வீட்டு வாடகை கொடுக்கச் சொல்கிறார்கள். அடிப்படைச் சம்பளம் 30 ரூபாயாக இருக்கும் போது எப்படி 12½ ரூபாய் வீட்டு வாடகை கொடுக்க முடியும்? எனவே, ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு 12½ ரூபாய் வாடகைக்கு பெரிய வீடு கட்டியதன் காரணம் தெரியவில்லை. அந்த வாடகையை அதிகாரிகள் கொடுக்க முடியுமே தவிர, தொழிலாளர் அல்லாத வேறு பலர் வந்து அங்கு குடியேற முடியுமே தவிர, தொழிலாளர்கள் அங்கே இடம்பெற முடிவது கிடையாது. இப்பேர்ப்பட்ட காரியங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, உண்மையிலேயே தொழிலாளர் மக்களுக்கு ஏதும் செய்ய முன் வராதிருப்பது கண்டு நான் வருந்துகிறேன். செய்கின்ற முறை சரியான முறை அல்ல என்று கூறுகின்றேன்.

அதுபோல், தோல் பதனிடும் தொழிலானது தமிழ் நாட்டிலே மிக வளர்ச்சியான தொழில் என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இப்பேர்ப்பட்ட தொழிலில் பெரும்பாலான தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள்

23rd July 1957] [Dr. Srimathi Sathiyavanimuthu]

ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தாலும், இந்தத் தொழில் இன்னும் தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் கையிலே இருப்பதாலும், யாதொரு சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று வருத்தத்தோடு நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

(The hon. Member had not concluded her speech when the speaker sounded the gong and called on the Hon. Minister to reply.)

THE HON. SRI **R. VENKATARAMAN**: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொண்டு ஓரளவு என்னிடத்தில் நம்பிகை வைத்து, என்னைப்பற்றி சில நல்ல வார்த்தைகள் கூறிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்து, என்னுடைய கடமைப் பொறுப்பு அவர்கள் பேசியதிலிருந்து அதிகரித்து விட்டது என்பதை நான் மிகத் தாழ்மையாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கை என்ன என்பதை ஓரிரண்டு வார்த்தைகளில் எடுத்துச் சொல்ல இந்தச் சந்தர்ப்பம் உரித்தானது. நேர்மையான தொழில் உறவு, நியாயமான கூலி விகிதம், திடமாக சட்டங்களை அமுல் நடத்துவது, கூடுமான அளவு தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் பங்கு அளிப்பது, தொழில் அமைதியைக் காப்பது, ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி பெற நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்ற நோக்கங்களின் அடிப்படையிலே இந்தத் தொழிலாளர் இலாகா வேலை செய்ய முற்பட்டுள்ளது. சரியான உறவு இல்லாத காரணத்தினால் பெருவாரியான தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் காட்டிவிட்டார்கள். சரியான உறவு ஏற்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், தொழில் அதிபர்களிடத்திலும், தொழிலாளர்களிடத்திலும் ஓரளவு சகிப்புத் தன்மையும் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் இருந்தால்தான் அந்த நல்ல உறவு ஏற்படும். மனித இயல்பில் அதைக் காணமுடியாத காரணத்தால்தான் சட்டங்கள் தேவைப்படுகின்றன. அதற்கான அதிகாரிகளையும் நாம் நியமித்திருக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு சட்டங்கள் மூலமாகவும் அதிகாரிகளின் மூலமாகவும் ஒரு நேர்மையான தொடர்பு ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த இலாகா முயற்சி செய்து வருகின்றது என்பதை மிகத் தாழ்மையாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். முக்கியமாக, தொழில் தகராறுகள் ஏற்படுகிற காலத்திலே, என்னுடைய தொழிலாளர் சகாக்களுக்கு—சட்டசபையில் இருக்கின்றவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல; வெளியில் இருக்கும் நண்பர்களுக்கும்—பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தொழில் தகராறுகளை தீர்த்துக் கொள்ளுவதற்கு முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறைகளின்படி முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் கூடுமான அளவு தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு சட்டத்தில் இருக்கின்றது என்பதை நான் வலியுறுத்துகிறேன். தொழில் தகராறு ஏற்பட்ட உடனேயே, திடீரென்று எந்தவிதமான ஒரு சம்பவமும் உண்டாகாமல் நேரடியான பேச்சு வார்த்தை செய்ய வேண்டியது தொழிற் சங்கத்தின் தர்மமாகும். அவ்வாறு செய்வதற்கு இன்றைக்குத் தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள், அவ்வாறு செய்வதற்கு தொழிற் சங்கங்களும் உண்மையாகவே உறுதியுடன் இருக்கின்றன என்பதில் எனக்குச் சற்றும் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால், நேரடியாகப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்துவதற்கு இரண்டு சாரார் வேண்டும். தொழிலாளர்கள் மாத்திரம் அதற்குத் தயாராக இருந்து, அந்த அளவுக்குத் தொழில் அதிபர்கள் தயாராக இல்லாவிட்டால் எந்த முறையும் பயன்படாது. தொழிலதிபர்களில் சிலர், சங்கங்கள் அங்கீகாரம் செய்யபடவில்லை என்ற காரணத்தினால் நேரடியான பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்த மறுப்பதாகவும் சர்க்காருக்குப் புகார்கள் வந்துள்ளன. இருபதாவது நூற்றாண்டில், உலகத்திலே தொழிலாளர்கள் வளர்ச்சியடைந்த விவரங்களையெல்லாம் நாம் படித்தறிந்துள்ள இந்தக் காலத்தில், சங்கங்களை அங்கீகாரம் செய்துகொள்ளவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தொழில் அதிபர்கள் நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தாமல் இருந்து விடுவார்களேயானால், அப்படிச் செய்தவன் மூலம் அவர்கள் தங்களுக்குத்தான் நஷ்டத்தை விளைவித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நான்

[Sri R. Venkataraman] [23rd July 1957

பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகள் பயனளிக்காவிட்டால், அதற்குப் பிறகு, தகராறைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சமரசக் கோர்ட்டுக் களுக்கோ அல்லது சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் சமரச அதிகாரி களிடமோ செல்லலாம். நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்துவதற்கு முதலாளிகள் மறுத்தாலோ, அல்லது நேரடிப் பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாவிட்டாலோ, அதற்கடுத்த படியாக தொழிற் சங்கவாதிகள் சமரச அதிகாரிகளிடம் செல்கிறார்கள். தகராறைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்கு இதுதான் இரண்டாவது வழி.

சமரஸ அதிகாரிகளிடத்தில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதாகச் சொல்லப் பட்டது. அந்த அதிகாரிகள் தொழிலதிபர்களுக்கு பாதகமான—ஆனால் நியாயமான—விஷயங்களைச் செய்வதற்குத் தயங்குவதாகவும், அவர்களுக் குப் போதிய வசதிகள் சர்க்காரால் அளிக்கப்படாத காரணத்தால் தொழி லதிபர்களுடைய வாகனங்களை உபயோகிக்கும் நிலைமையும், அவர்களிடம் இதர சலுகைகளைப் பெறும் நிலையையும் ஏற்பட்டிருப்பதாக கனம் அங் கத்தினர்கள் தெரிவித்தார்கள். தொழில் சமரச அதிகாரிகள் யாரித் திலும் எந்தவிதமான சலுகையும் பெறாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதே சர்க்காரின் அடிப்படை கொள்கையாக இருக்கிறது. எந்த எந்த இடங்களில் அவர்களுக்கு வண்டி, வாகன வசதிகள் அவசியமோ அந்த இடங்களில் அவர்கள் அந்த வசதிகளை அடைவதற்காக, அவர்களுக்கு "கன்வேயன்ஸ் அலவன்ஸ்" கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் இப்போது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. இன்னும், அவர்கள் எந்தவிதமான முறையிலும் யாருக்கும் பட்ச பாதமாக நடந்துகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக, அவர்க ளுடைய சம்பள விகிதங்களும் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும் என்ற யோச னையும் இருந்து வருகிறது.

பட்சபாதமற்ற, நியாயமான, ஒரு சிபாரிசை சமரச அதிகாரிகள் செய் திருக்கும்போது, அந்தச் சிபாரிசை தொழிலாளர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளா விட்டால், சர்க்கார் அதற்கு "அட்ஜுடிகேஷன்" கொடுப்பதில்லை. நியாய மான ஒரு முடிவை லேபர் ஆபீசர்கள் சொல்லும்போது, அதை தொழி லதிபர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் அவர்கள் எவ்வளவு பெரியவர்களாக இருந்தாலும் சரி "அட்ஜுடிகேஷன்"-க்கு விடத்தான் செய்கிறோம்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் "ஹிந்து" போன்றவற்றில் பத்திரிகையாளர்களிடத்தில் சர்க்காருக்கு என் பயம்? அவர்கள் விஷயத்தில் சர்க்கார் ஏன் தயங்குகிறார்கள்?" என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். நான் திட்டவட்டமாக இந்தச் சட்டசபையில் சொல்கிறேன் "சர்க்காருக்கு யாரிடமும் பயம் கிடையாது. யாராக இருந்தாலும் சட்டப்படி நடத்துவதற்கு சர்க்கார் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்; நடத்தியே தீருவார் கள்." மேலும், இந்த குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பத்தில், சமரஸ அதிகாரிகள் சொன்னதை தொழிலதிபர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாத காரணத்தினால், அந்தத் தகராறு கூட கோர்ட்டுக்கு விடப்பட்டுவிட்டது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழில் தகராறுகள் கோர்ட்டுகளுக்கு விடப்பட்டுத் தீர்க்கப்படுவதில் பலவிதமான சிக்கல்களும் கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன என்பதை சர்க்கார் நன்றாக உணரும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் "தொழில் கோர்ட்டுகளில் நீதிபதிகளாக இருப்பவர்கள் சட்டம் பயின்ற வர்களாக இருப்பதால், அவர்கள் தொழிலாளர்களிடத்தில் அனுதாபமாக இல்லை" என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலைமைக்கு நாம் எல்லோரும் எல்லாக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தொழிற்சங்கவாதிகள்தான் பொறுப் பானவர்கள் என்பதை அவர்களுக்கு நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன் "1953-ம் ஆண்டில் நைநீடாவில் இந்திய லேபர் காங்கிரஸ் நடந்தபோது, அப்பெல்லேட் கோர்ட்டுகள் வேண்டாம் என்று தொழிலாளர் தலைவர்கள் வாதித்தார்கள். அப்போது, ஜட்ஜுகளை நியமித்தால் அதற்கு முதலாளி களும் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன் பலாபலனை அறிந்தோ அறியாமலோ அந்தத் தீர்மானத்திற்கு ஒத்துக் கொண்டு, எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் "ஜட்ஜுகளை நியமித்து அப்பெல்லேட்

23rd July 1957] [Sri R. Venkataraman]

கோர்ட்டுகளை எடுத்துவிடலாம்" என்று சொன்னார்கள் என்பதை ஸ்ரீ சின்ன துரை அவர்களுக்கு நான் ஞாபகமூட்ட விரும்புகிறேன். கோர்ட்டார் அனுகூலமாக இருக்கிறார்களா அனுகூலமாக இல்லையா என்பது பிரச்னை அல்ல. கோர்ட் நீதிபதிகள் நிச்சயமாக நியாயமாக இருக்கிறார்கள். அதில் சந்தேகமே இல்லை. கோர்ட்டுகளில் தீர்ப்புகள் கூறுவதில் காலதாமதம் ஆகிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் காலதாமதத்தின் காரணமாக, பாரபட்சமாகவோ தவறான முறையிலோ நீதிபதிகள் தீர்ப்புகள் கொடுக்கி றார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

கோர்ட்டுகள் போதாத காரணத்தினால் தீர்ப்புகள் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே மூன்றாவது கோர்ட் அமைக்கப்படவேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, அதை அமைப்பதற்கு ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டு விட்டது. அந்தக் கோர்ட்டை மதுரையில் அமைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிவடைந்துவிட்டன. எனவே, பல கோர்ட்டுகளை அமைத்து, தொழில் தகராறுகள் அதிக காலம் தீர்க்கப்படாமல் தேங்கி நிற்பதைத் தடுத்து, கூடியவரை வெகு துரிதமாகத் தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான முயற்சிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில், "தங்கள் கடைசி ஆயுதமான வேலை நிறுத் தத்தை தொழிலாளர்கள் முதல் ஆயுதமாக உபயோகிப்பதால், சர்க்கார் இயற்றியிருக்கும் சட்டங்களின் மூலம் பெறக்கூடிய அனுகூலங்களை அவர் கள் பெறமுடியாது போய்விடுகிறது" என்பதை மாத்திரம் நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பல்வேறு வழிகள் வகுக்கப்பட்டிருக்கும் போது, தொழிலாளர்கள் படிப்படியாக அந்த அந்த வழிகளைப் பிரயோகித் தால், அவர்கள் கஷ்டமில்லாத முறையில் தாங்கள் பெறக்கூடிய சலுகை களைப் பெறமுடியும். அதற்கு மாறாக அவர்கள் திடீரென்று வேலை நிறுத்தங்கள் செய்வதால் தான், அதன் விளைவாக தங்கள் கூலியை இழப்பதோடல்லாமல் பல கஷ்டங்களுக்கும் ஆளாகிறார்கள். ஆகவே, தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் இந்த விஷயத்தில் ஒத்துழைப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். அதே சமயத்தில், தொழில் அதிபர்களும் தாங்கள் செய்ய வேண்டியதை நன்றாக உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். வேலை நிறுத்தம் என்ற ஆயுதத்தை தொழிலாளர்கள் கடைசியில் தான் உபயோகிக்கவேண் டும் என்பதைப் போல, தொழிலாளரை வேலையிலிருந்து நீக்குவது என்ற ஆயுதத்தை தொழிலதிபர்கள் கடைசியில்தான் உபயோகிக்கவேண்டும். அவர்களும், எடுத்ததற்கெல்லாம் தொழிலாளரை வேலையிலிருந்து நீக்கு வது என்ற கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பார்களேயானால், சர்க்காரால் தொழில் அமைதியைக் காக்க முடியாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் அமைதியைக் காப்பதில் தொழிலாளி களுக்குத்தான் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. முதலாளிகள், தொழிலாளிகள் ஆகிய இரு சாராருக்குமே அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. தொழில் அமைதியை காக்கும் கடமையை சர்க்கார் நியாய மாகச் செய்யவேண்டுமென்றால், தொழிலாளர்கள் முதலாளிகள் ஆகிய இருசாராரும் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று பணிவுடன் சொல்லிக்கொள் கிறேன். இரு தரப்பாரிடத்திலும் ஓரளவு சகிப்புத் தன்மையும், ஓரளவு தாராள மனப்பான்மையும், ஓரளவு விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையும் இல்லாவிட்டால் சுமுகமான தொழில் உறவு காண முடியாது. தொழி லாளரை திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்குவது, திடீரென்று கதவடைப்பது செய்வது முதலிய காரியங்கள் எல்லாம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் குறிக்கோள்களில் ஒன்றான நியாயமான தொழிலாளர் உறவு என்பதற்கு மாறான செயல்கள் ஆகும். 15 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்காமல் எந்தத் தொழிலாளரும் வேலை நிறுத்தம் செய்யக்கூடாது என்று சர்க்கார் வற்புறுத்துவதைப் போலவே "பப்ளிக் யுடிலிடி" ஸெர்வீசாக இல்லாவிட்டாலும், சட்டபூர்வமாக தொழிலாளர்கள் நோட் டீஸ் கொடுக்காமல் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருந் தாலும், சர்க்கார் அதைத் தடுப்பதற்காக 15 நாட்கள் நோட்டீஸ் கொடுக்கா மல் அவர்கள் எந்த விதமான வேலை நிறுத்தமும் செய்யக்கூடாது என்று வற்புறுத்துவதைப்போலவே எந்த விதமான கதவடைப்பையும், நோட்

[Sri R. Venkataraman] [23rd July 1957

டீஸ் கொடுக்காமலோ சமரச அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசாமலோ, முதலாளிகள் செய்யக்கூடாது என்று சர்க்கார் வற்புறுத்தும் என்று தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், சென்ற வருஷத்தில் எவ்வளவு தொழில் தகராறுகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தைப் பார்க்கும் போது, இந்த இலாகா ஓரளவு நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது என்பது தெரிகிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். 1956-ம் வருஷத்தில் மொத்தம் 1,142 தொழிற் தகராறுகள் ஏற்பட்டன. அவைகளில் கன்சிலியேஸன் மூலம் தீர்க்கப்பட்டவை மொத்தம் 537. இதைத் தவிர 9,145 சாதாரண சில்லரை பிரச்னைகள் தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற வருஷம் மொத்தம் 227 வேலை நிறுத்தங்கள் நடந்தன. அவற்றில் 115 சமரசமாகவே தீர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக, தொழில் கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புகளை அமல் நடத்தும் விஷயத்திலும் கூட ராஜ்ஜியத்தில் மனக்கசப்பு இருக்கிறது என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவைகளை அமல் நடத்துவதில் சர்க்கார் தவறு செய்கிறது என்று யாராவது சொல்வார்களானால் அது சரியல்ல என்பதை மாத்திரம் மிகவும் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் தொழில் தீர்ப்புகளை அமுல் நடத்த வேண்டிய பொறுப்பு முதலாளிகளுடையது ; தொழிலாளர்களுடையது. அவ்வாறு அவர்கள் செய்யத் தவறினால் முதல் தவறு அவர்களுடையது தான் என்று சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு தவறிவிட்ட பிறகு சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால் சட்டபூர்வமாக அவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமையினின்றும் நழுவி விட்டார்கள் என்று சொல்லவேண்டும்.

அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது எந்த எந்த இடங்களில் கோர்டுகள் தீர்ப்புக் கொடுத்து, அதற்கு மேல் தொழிலாளர்களோ, முதலாளிகளோ அப்பீல் செய்து, அந்தத் தீர்ப்புகளை நிறுத்தி வைக்கவேண்டுமென்பதாக ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கியிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் சர்க்கார் தலையிட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறது.

உதாரணமாக இரண்டு விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்கள் (பிளான்டேஷன் லேபரர்ஸ்) விஷயமாக கேள்வி எழுந்தபோது கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் கூடக் கேட்டார்கள், "அந்தத் தீர்ப்பை ஏன் அமுல் நடத்தவில்லை" என்பதாக. பலகாலமாக எந்தவிதமான சலுகையும் பெறாது இருந்த தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 3, 3½ வருடங்கள் கோர்ட்டில் கேஸ் நடந்து, அவர்களும் தங்களுடைய தீர்ப்பில் கூலி ஓரளவு கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் தோட்ட முதலாளிகள் அதை மறுத்து சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்ய, இதுவிஷயமாக சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஒரு முடிவு ஏற்பட மறுபடியும் ஒரு மூன்று நான்கு வருஷம் எவ்விதமான சாதாரண வசதியையும் அவர்கள் பெற முடியாது போய்விடப்போகிறதே என்று கருதித்தான் அவர்களுக்கு உடனடியாக ஏதாவது நிவாரணம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக சமரசம் செய்து வைக்கப்பட்டது. அந்த சமரசத்தில் எல்லோரும் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டொரு தொழிற்சங்கங்கள் அதில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால் "பிற்காலத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்பு தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகக் கிடைத்துவிட்டால்" என்கிற நினைப்பினால்தான் அவர்கள் சேரவில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

அதேபோல் உழைக்கும் பத்திரிகையாளர்களுடைய (ஒர்க்கிங் ஜெர்னலிஸ்டு) நிலைமையை உயர்த்தவேண்டும் என்பதற்காக அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை அமுல் நடத்த முடியாத நிலைமையில் இன்றைக்கு பத்திரிகை முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் தடை உத்திரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதையும் சர்க்கார் அமுல் நடத்த முடியவில்லை.

23rd July 1957] [Sri R. Venkataraman]

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் மேட்டூரில் நடந்த சம்பவம் ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். மேட்டூரில் ஒரு தொழிலாளி வேலையில் இருந்து நீக்கப்பட்டான். நீக்கப்பட்ட தொழிலாளி முதலில் டிரிப்யூனலுக்கும், அதன் பிறகு சுப்ரீம் கோர்ட் வரையிலும் சென்று மீண்டும் முதலாளி அவனை வேலையில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற தீர்ப்பைப் பெற்றான். ஆனால் மேட்டூர் கம்பெனியார் சட்டத்தை அமுல் செய்வதற்காக என்று ஜூலை மாதம் 13-ந் தேதி காலையில் அந்தத் தொழிலாளியை வேலையில் வைத்துவிட்டு, மாலையில் அன்றைக்கே மறுபடியும் வேலையில் இருந்து நீக்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிச் சட்ட வரம்புக்குள் தொழிலதிபர்கள் நடந்து கொண்டதாக—நியாயமாக இருந்தாலும் சர்க்கார் தன்னுடைய அதிருப்தியை திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்கார் தொழிலாளர்களுடைய முன்னேற்றத்தில் நியாயமான கூலியை அவர்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கான முயற்சிகள் எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொதுவாக தொழில்களை இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று ஆர்க்கனைஸ்டு இண்டஸ்டிரி. மற்றொன்று அன் ஆர்க்கனைஸ்டு இண்டஸ்டிரி. அதாவது தொழிற்சங்கங்களை அமைத்துக்கொண்டு உழைத்து, நல்ல முறையில் தொழிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கக்கூடிய தொழில்களில் குறைந்த பட்ச கூலியை விட சற்று அதிகமாக வைக்கும் நிலைமை இருக்கிறது. எந்தவிதமான தொழிற்சங்கத்தின் உதவியும் இல்லாமல், நல்ல முறையில் தொழிலும் நடைபெறாமல் இருக்கிற தொழில்களில் எல்லாம் ஓரளவு குறைந்தபட்ச கூலியாவது அமுல் நடத்தும்படியாக சர்க்கார் யோசனை செய்து வருகிறது. அதாவது எல்லாத் தொழில்களுக்கும் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச கூலி இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் தீர்மானமாக இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிறபோது பீடித் தொழிலாளர்கள் தாம் இன்று ஒருவிதமான வசதியும் இன்றி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர் சம்பந்தமாக நண்பர் ஸ்ரீ பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது பெரும்பாலுமாக உள்ள சமூகத்தைச் சேராத வேறு ஒரு சமூகத்தார் இத் தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தால்தான் காங்கிரஸ் சர்க்கார் அவர்களுடைய விஷயத்தையே கவனிப்பது இல்லையோ என்றார். அவருடைய வாதத்தைக் கொஞ்சம் அப்படியே நீட்டினால் கோர்ட்டின் தீர்ப்புப்படி நம்முடைய சட்டத்தின் ஜுரிஸ்டிக்ஷனுக்குள் அவர்கள் வரவில்லை என்று ஏற்பட்டதற்குக் காரணமே, கோர்ட்டாரும் இந்த விதமான தவறான அடிப்படையில்தான் தீர்ப்புக் கொடுத்தார்களோ என்று சொல்லவேண்டி இருக்கும். இப்படி எதற்கும் தவறான காரணங்களைக் கற்பிக்காமல் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கவேண்டும் என்று அரசாங்கம் செய்த ஏற்பாடுகள், எல்லாம் சட்ட நுணுக்கங்கள் காரணமாக தடைபட்டுவிட்டது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும். இதை நீக்குவதற்கும் இப்போது முயற்சிகள் நடந்துகொண்டுவருகின்றன.

சமீபத்தில் குறைந்தபட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்காக ஒரு கமிட்டியையும் சர்க்கார் நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆர்க்கனைஸ்டு இண்டஸ்டிரியைப் பொறுத்த அளவில் கூலி நிர்ணயம், வாழ்க்கை வசதிகளைப் அதிகப்படுத்திக் கொள்ளும் டிமாண்ட் ஆக இவற்றின் பேரில் பெருத்த அளவுக்கு முதலாளிக்கும், தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால், அது நியாயம் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறபோது அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுகிறது ; அவ்வாறு அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடுவதன் மூலமாக ஓரளவு கூலி உயர்வு எல்லாத் துறைகளிலும், தொழிலாளர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக திட்டமாக இருக்கிற சட்டங்கள் அமுல் நடத்துவது என்பதைப்பற்றியும் சொல்கிறேன். இப்போது இருக்கிற பாக்டரி சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால் அதில் பெரிய அளவுக்குக் குறை இல்லாமல் சரியாக நடைபெற்று வருகிறதென்பது த்தான் கனம் அங்கத்தினர்களுடைய அபிப்பிராயமாகவும், தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடைய அபிப்பிராயமாகவும் இருக்கும். கடந்த வருஷத்தில் 14,400 இன்ஸ்பெக்ஷன்கள் செய்து 11 பாக்டரிகளில் போய் பார்த்து இருக்கிறார்கள். 360 பிராசிகியூஷன் செய்திருக்கிறார்கள். நல்ல அளவுக்குத் தொழிற் சங்கங்கள் வளர்ந்து இருப்பதன் காரணமாக, தொழிலாளர்களும் தாங்களே தங்கள் உரிமைகளை உணர்ந்து இருப்பதன் காரணமாக இந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவது சாத்தியமாகிறது.

ஆனால் அடுத்தபடியாக ஷாப் சட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டோமேயானால் அது சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்ளவேண்டியதுதான். சர்க்கார் ஓரளவு இன்னும் அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டு இன்னும் கண்காணிப்பாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னால், நியாயமாக தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய உரிமைகளைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்து அடிப்படையில் அவர்களுக்கு உள்ள குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமானால் ஆங்காங்கு திறமையான தொழிற்சங்கங்கள் இருந்து எந்த எந்த வகையில் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொன்னால்தான் அந்தச் சட்டத்தைத் திறமையான முறையில், சரியான முறையில் அமுல் நடத்த முடியும். சட்டம் என்றால் ஒரு மிருகம் இல்லை. அது தானாகவே நடந்து சென்று ஆங்காங்கே உள்ள தவறுகளைக் கண்டறிந்து அவற்றை நிவர்த்திசெய்யும் சக்தி உடையது அல்ல. எங்கங்கே சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்பதை அங்கங்கே உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் திறமையாகக் கண்காணித்து எடுத்துச் சொன்னால் சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்வார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு மேல் ஷாப் சட்டத்திலும் கூட அவர்கள் திடீரென்று வேலையில் இருந்து நீக்கின விஷயமாக 320 அப்பீல்கள் கடந்த வருஷத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதே சந்தர்ப்பத்தில் ஷாப் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்ற ஒரு யோசனையும் கூறப்பட்டது. சட்டங்களை மாற்றுவதன் மூலமாக முன்னேற்றம் இருக்குமென்று நினைத்தால் மாறுதல் எல்லாம் முன்னேற்றம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. முன்னேற்றத்திற்காக மாறுதல் என்றால் பயன் அளிக்குமே தவிர மாறுதல் முன்னேற்றமாகாது. நன்மை பயக்காது.

இப்போது இருக்கிற ஷாப் சட்டம் மிகவும் உன்னதமாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்தியாவில் இதர பகுதிகளில் இருக்கும் ஷாப் சட்டங்களை எல்லாம் விட உயர்வானது. இன்னும் மத்திய சர்க்கார் கொண்டுவர உத்தேசித்திருக்கும் ஷாப் சட்டத்தோடு இதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் பல முறையில் மத்திய சர்க்காருடைய சட்டத்தைவிட நம்முடையது உயர்வானதாக இருக்கிறது. நல்ல முறையில் அமைந்திருக்கிறது. வேண்டுமானால் அதற்கு இரண்டொரு உதாரணங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். ஒன்று ஓவர் டைம்முக்கு நம்முடைய சட்டத்தில் இரண்டு மடங்கு கூலி கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய சட்டத்தின் கீழ் 1½ மடங்குதான் கிடைக்கும். இரண்டாவது லீவு வசதிகள் நம்முடைய சட்டத்தில் அதிகம். மூன்றாவது சம்பளம் ஷாப் சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. நம்முடைய சட்டத்தில் செக்ஷன் 41-ன் கீழ் நேரடியாக அப்பீல் செய்து கொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஷரத்து மத்திய சட்டத்தில் கிடையாது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட உயர்வான உன்னதமான சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமா, திருத்தவேண்டுமா என்பதைப் பற்றி தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் எல்லோரும் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்பதாகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொருத்துக் கொண்டுவந்த சட்டம் 1951-ல் அமுலுக்கு வந்தது. அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பிறகு அவர்களுடைய வாழ்க்கை வசதிகளைக் குறித்த ஷரத்துக்களை எல்லாம் எவ்வளவு

துரிதமாக நாம் அமுலுக்குக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். இதில் ஒரு பெரிய பிரச்னை என்று ஸ்ரீ மாதா கௌடர் சொன்னார். அதுதான் மேஸ்திரிகளைப்பற்றிய பிரச்னை. உலக சர்வ தேச சம்மேளன கூட்டத்தில், "பிளான்டேஷன் தொழிலாளர்களை"ப்பற்றி விவாதித்தபோது கங்காணி முறையை ஒழித்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. கங்காணி முறை என்பது உலகத்தில் எல்லா நாடுகளிலும், எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரி இல்லை. சில இடங்களில் கங்காணி முறையானது—ஆட்களைப் பிடித்துக்கொடுப்பது அவர்கள் தொழிலாகவே இருக்கிறது. அவ்வாறு ஆட்களை பிடித்துக் கொடுப்பதையே தொழிலாக இருக்கின்ற கங்காணி முறையை ஒழித்துவிடவேண்டும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதை நாம் எல்லோரும் ஆதரிக்கிறோம். ஆனால் தொழிலாளியோடு தொழிலாளியாகக் கூட இருந்து வேலை செய்து வரும் மேஸ்திரியை ஒழிப்பது என்பது அவ்வளவு சுலபம் அல்ல. ஆகவே இது விஷயமாக நான் செப்டெம்பர் மாதத்தில் ஒரு மகாநாடு கூட்ட முடிவு செய்திருக்கிறேன். இந்த மகாநாட்டுக்கு "உபாசி" பிரதிநிதிகளும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுடைய பிரதிநிதிகளும் அழைக்கப்படுவார்கள். இந்த மகாநாட்டில் இந்தப் பிரச்னையை முடிவு செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொதுச் சட்டங்கள்; ஹோட்டல் தொழிலாளர்களுக்குத் தனிச் சட்டம் தயாராகி விட்டது. அடுத்த சட்ட சபை கூட்டத்தில் வந்து விடும்.

பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு சட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சிக்கலான பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு உதாரணமாக ஒன்றை விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பீடித்தொழிலில் உள்ள 'பிராஞ்ச் மானேஜர்கள்' தொழிலாளர்களா, இல்லையா என்ற பிரச்னை கோர்ட்டுக்கு முன்னால் விடப்பட்டு, அவர்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லை, 'இன்டிபெண்டண்ட் கண்டிராக்டர்கள்' என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையில் எல்லா தொழில்களுக்கும், எல்லோருக்கும் சட்டத்தின் பாதுகாப்பு கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சட்டத்தில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்பட்டால், அது செல்லுபடியாகாமல் போய்விடும். ஆகையால் கொஞ்சம் கால தாமதம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அடுத்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்குள் தயாராகி விடும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை.

தொழில்சங்கங்களை அங்கீகாரம் செய்வதில் இரண்டு பிரச்னைகள் இருக்கின்றன—

(1) தொழிற்சங்கங்களை அங்கீகாரம் செய்வது.

(2) ஒரு தொழிலுக்கு ஒரே சங்கம் என்று ஏற்படுத்துவது.

ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு சங்கம் என்று ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில், என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், தொழிலாளர்களே இந்த விஷயத்தில் ஒன்று சேர்ந்து ஒரே சங்கத்தை ஏற்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் முதலாளிகளே பல சங்கங்களை ஏற்படுத்திவிட்டு அதில் யாரும் தலையிடக்கூடாது என்று சொல்வார்கள். ஆகையால் தொழிலாளர்களே இந்த லட்சியத்தை பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் சட்டம் கொண்டு வந்தால் இது தொழிலதிபர்களுக்குத்தான் சாதமாகப் போய் முடியும்.

தொழிற் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் கொடுப்பதில் வேறு ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமா என்று அரசாங்கம் யோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மாற்றுச் சட்டம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை அடுத்த "ஸ்டேட் அட்வைசரி கமிட்டி" கூட்டத்தில் வைத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

தொழிற்சங்கங்கள் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றன. 1955-ல் 658 தொழிற் சங்கங்கள் இருந்தன. புதிதாக 181 சங்கங்கள் சென்ற வருஷத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ரத்தாகி விட்ட சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 71.

[Sri R. Venkataraman] [23rd July 1957

பாக்கி இருக்கின்ற சங்கங்கள் 758. புள்ளி விவரங்கள் வேண்டும் என்பவர்களுக்கு இன்னொன்றும் சொல்லவிரும்புகிறேன். 1926-ம் வருஷத்திலிருந்து நாளது வரையில் அமைக்கப்பட்ட சங்கங்களின் எண்ணிக்கை 2,080.

இன்னும் சர்க்கார் பல சட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு முயற்சிகள் செய்து வருகின்றது. "பிராவிடன்ட் பண்ட்", "ஸ்டேட் இன்ஷுயூரன்ஸ்" போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு தகுந்த முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

விவசாய தொழிலாளர்களைப் பற்றி மிகவும் கவலையாக நண்பர் ஸ்ரீ ஜகன்னாதன் பேசினார்கள். தொழிற் சங்கங்கள் எல்லாம் முன்னேற்றம் அடைவதற்குக் காரணம், அந்தத் தொழிற்சங்க இயக்கத்தை நடத்தும் தொழிலாளர்களின் ஊக்கத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. சட்ட சபையில் பேசினால் தொழிற் சங்கம் வளர்ச்சி அடையாது. நான் நண்பர் ஜகன்னாதனைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பல சங்கங்களை அமைத்துக்கொடுத்து அவர்களுடைய குறைகளை போக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்தால் அவர்களுடைய நிலைமையில் முன்னேற்றம் காண முடியும்.

இந்த விவசாய தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி நிறுவ வேண்டும் என்ற யோசனை இருக்கிறது. 1954-ம் வருஷம், டிசம்பரில் நிறுவவேண்டும் என்கின்ற நிலைமை மாறி, இன்னும் பிற்காலத்திலும் குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயிப்பதற்காக மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள். அது வந்தவுடன் சர்க்கார் அதை எடுத்துக் கொண்டு இந்த விவசாய தொழிலாளர்கள் நியாயமான கோரிக்கைகளை அடைய ஏற்பாடு செய்யும். அப்படி செய்தாலும் அவர்கள் கோரும் அளவுக்கு கிடைக்கும்படி செய்ய முடியாது. ஆகவே தொழிற்சங்கமே இதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஸ்ரீமதி சத்தியவாணி அம்மையார் பெரம்பூரில் இருக்கும் தொழிற்சாலையில் உள்ள ஒரு தனி நபரைப்பற்றி குற்றம் சாட்டினார்கள். இதை எனக்கு ஒரு கடிதம் மூலமாக எழுதியிருந்தால் உடனடியாக விசாரித்திருக்க முடியும்.

தனிப்பட்ட நபர் ஏதாவது குற்றம் செய்திருக்கலாம். குற்றம் செய்யக்கூடியவர்கள் என் இலாகாவிலேயே இல்லை என்று பெருமை அடித்துக் கொள்ள நான் தயாராயில்லை. ஏதாவது ஒருவர் தவறு செய்திருக்கலாம். எல்லோரும் தவறே செய்யாமல் இருந்துவிட்டால் எங்களுக்கு வேலை இருக்காது. வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தில் நாங்களும் கலந்து கொண்டு விட நேரிடும். (சிரிப்பு.)

ஒரு நல்ல விஷயத்தைப்பற்றி ஸ்ரீ ஆதித்யன் சொன்னார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்கின்றவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதைப் பற்றி எனது சகா மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லி அதை எந்த அளவுக்கு திருத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு திருத்த பரிசீலனை செய்யும்படி நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேரமாகிவிட்டபடியால் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றி இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. அங்கத்தினர்கள் ஏதாவது சொல்ல வேண்டியதாக இருந்தால் அதை எனக்கு கடிதம் மூலமாக தெரிவிப்பார்களானால் அதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்ய முடியும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு ஆதரவு அளித்து, ஒத்துழைப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வி. கே. கோதண்டராமன் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறாரா ?

Sri V. K. KOTHANDARAMAN : இல்லை, வற்புறுத்துகிறேன்.

23rd July 1957]

Mr. SPEAKER : சபையில் வோட்டுக்காக விடப்படவேண்டிய வெட்டுப் பிரேரணை என்னவென்றால் "லேபர் இன்கிலூடிங் பாக்டரீஸ்" மானியத்திற்காகக் கோரப்படும் ரூபாய் 28,10,500-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் என்பது.

வெட்டுப் பிரேரணை வோட்டுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

Mr. SPEAKER ! வோட்டுக்கு விடப்படவேண்டிய பிரேரணை என்னவென்றால் இந்த மானியத்தின் கீழ் அரசாங்கத்துக்கு ரூபாய் 28,10,500-க்கு மேற்படாத தொகை அளிக்கவெண்டும் என்பது.

பிரேரணை வோட்டுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேறி, மானியம் அளிக்கப் பட்டது.

(2) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

(3) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : On the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,11,47,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona" and

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,72,27,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development."

I reserve my speech to the end of the debate.

Mr. SPEAKER : Motion moved—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,11,47,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona" and

"that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,72,27,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development."

எதிர் கட்சிகள் எல்லாம் 21-ஆவது மான்யத்தின்மீது கனம் ராமசந்திரன் வெட்டுப் பிரேரணையையும் 39-ஆவது மான்யத்தின்மீது கனம் சட்டநாத கரையாளர் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையையும் ஆதரிப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். அவைகளைப் பிரேரிக்கும்படி அந்த அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri K. RAMACHANDRAN : Sir, I move the Cut Motion standing in my name, viz.,

"That the allotment of Rs. 5,11,47,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100."

Sri K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the Cut Motion standing in my name, viz.,

"That the allotment of Rs. 2,72,27,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

[23rd July 1957

MR. SPEAKER : Cut Motions moved—

"That the allotment of Rs. 5,11,47,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona be reduced by Rs. 100."

"That the allotment of Rs. 2,72,27,000 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Industrial Development be reduced by Rs. 100."

Now, the Motion moved by the Hon. Minister and the Cut Motions moved by the hon. Members are before the House for discussion. In this connection, I have to state that 3 hours are allotted for the discussion of these two Demands, two hours to-day and one hour tomorrow. But, unfortunately, we have only 1½ hours to-day and one hour tomorrow. However, we shall encroach upon the time left for the Speaker to put the Demands to be guillotined. Usually, the Speaker has got one hour for this purpose and I shall give half an hour out of that. To-day, we may rise at 2 o'clock. The Demand, Industries and Cinchona will be discussed for 1½ hours tomorrow, and the Road Transport Demand for one hour. I shall still have half an hour to put to the vote of the House the Demands to be guillotined.

SRI K. RAMACHANDRAN: அவைத் தலைவர் அவர்களே, மந்திரி அவர்கள் கொண்டவந்துள்ள இன்டஸ்ட்ரீஸ் மான்யத்தின் பேரில் பிரேரித்திருக்கும் என் வெட்டுப்பிரேரணையின் முக்கிய நோக்கம் இந்த ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய நாலு லக்ஷத்திற்கும் அதிகப்படியான நெசவுத் தொழிலாளர்களின் நிலையை ஊர்ஜிதப்படுத்தவேண்டும், வாழ்க்கையை வளப்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான். இதைப்பற்றி பேசுவதற்கு முன்னுல், நம் சர்க்காருடைய தொழில் கொள்கையைப்பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனரக தொழிலைப்பற்றிய வரையில் நம் மாவட்டத்தில் எந்தவிதமான தொழிலும் நம் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்தக்கூடிய முறையில் ஆரம்பிக்காதது மிகவும் விசனிக்கத்தக்க விஷயம். இதை மத்திய அரசாங்கத்துடன் வாதாடி கனரக தொழில்கள் இங்கே ஏற்படுத்த அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறு கைத்தொழில்களை பொருத்த வரையில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சர்க்காருக்கு அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன். ஜனநாயக முறையிலே சர்க்காரை நடத்துகிறோம் என்று சொல்லும் இந்த சர்க்கார், சிறு கைத்தொழில்களை அமைப்பதில் கூட ஒரு நல்ல கொள்கையை கையாள வேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சிறு கைத்தொழில்களைப் பொருத்த வரையில், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் உள்ள டிடெயில்டு எஸ்டிமேட்டுகளைப் பார்த்தால், இந்த தொழில்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கின்றன என்று பார்த்தால், அநேகமாக இரண்டொரு ஜில்லாக்களில் தான் அதிகமாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன. கோயம்புத்தூர், ஜில்லாவிலோ அல்லது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவிலோ தான் முக்கியமான சிறு தொழில்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. மற்ற ஜில்லாக்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இதன் காரணம் தெரியவில்லை. ஜனநாயகம் என்ருல் எல்லாத் தொகுதி மக்களும் நன்மை அடையும் முறையிலே திட்டங்களைத் தீட்டவேண்டுமே யொழிய, ஒரு சில ஜில்லாக்களில் மட்டும் திட்டங்களைக் குவித்துவிட்டு மற்ற ஜில்லாக்களை கவனிக்காது ஒதுக்கிவிடுவது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இரண்டாவது திட்ட மதிப்பீடுகளை இந்தக் கொள்கை அடிப்படையிலே மறு பரிசீலனை செய்து அந்த அந்த ஜில்லாக்களுக்கும் ஒதுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையிலே, கைத்தறி நெசவாளிகளைப்பற்றி இதற்குமுன் பலதடவை பேசியிருக்கிறோம்.

23rd July 1957] [Sri K. Ramachandran]

கவர்னர் உரையின்மீது பேசும்போதும், பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது பேசும்போதும் வெட்டுப்பிரேரணையில் கண்ட விஷயங்களைப்பற்றி பேசியிருக்கிறேன். கைத்தறித் தொழில் ஒரு பிரதானமான தொழில் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. கி.மு. 4000 வருஷங்களாக இன்றுவரை கைத்தறி முன்னேற்றம் அடைந்து வந்திருக்கிறது. இது ஒரு தனித் தொழில் ; உப தொழில் அல்ல. நமக்குத் தெரியும். (Work wind) என்றெல்லாம் நம் நாட்டில் துணி இருந்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் எவ்வளவோ அடிகள் கொண்ட 400 கவுண்ட்ஸ் சேலைகள் ஒரு மோதிரத்தில் செலுத்தக்கூடிய அளவில் கைத்தறித் தொழில் நம் நாட்டில் முன்னேற்றம் அடைந்து இருந்தது. ஆனுல் அதனுடைய சரித்திரத்தைப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு சமயத்திலே அது நலிந்து போகும் நிலையில் இருந்திருக்கிறது. இதை ஏன் என்று கவனிக்கவேண்டும். ஐந்தாறு வருஷங்களுக்கு முன்னுல், கைத்தறி தொழில் நன்ருக இருந்தது. நெசவாளர்கள் எல்லாம் 100 ரூபாய் நோட்டுகளையும், 10 ரூபாய் நோட்டுகளையும் சுருட்டி காதில் வைத்துக்கொண்டு செலவழித்தார்கள். அதற்கடுத்தாற்போல் தெருத்தெருவாகப் போய் பிச்சை எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டது அதற்குப் பின்னுல் சிறிது சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டது. இப்போது என்ன நிலைமை? கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களாக ஜவுளித் தேக்கம் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது. வெளி நாட்டு மார்க்கெட்டுக்குப் போக வில்லை. உள் நாட்டில் விற்பனை ஆகவில்லை. தேக்கம் ஏற்பட்டு, நெசவாளர்கள், மறுபடியும் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அடிக்கடி அங்கஹீனம் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதை கவனிக்கவேண்டும். அப்போதுதான் சர்க்கார் கைத்தறி கொள்கை நன்ருக இருக்கும்.

அப்படிப் பார்த்தால், கைத்தறித் தொழிலில் இருக்கும் கஷ்டங்கள் பல. ஒன்று பண வசதி. கோவாபரேடிவ் முறையிலே செஸ் பண்டிலிருந்து பணம் கொடுக்கிருர்கள். இரண்டாவது, மூலப் பொருள் தேவை. நூல் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நிலைமை சுமாராக இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. மூன்ருவது competition with large scale industries அல்லது பெரிய தொழில்களோடு, அதாவது மில்களோடு போட்டி போடும் நிலைமை. இந்த மூன்ருவது காரணமாகத்தான் நான்காவது கஷ்டமாகிய Marketing facilities அல்லது விற்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் தேக்கம் ஏற்படுகிறது. இந்த நான்கு பிரச்னைகளும் சரியாகி விடுமானுல் எந்தக் காலத்திலும் கைத்தறித்தொழிலுக்கு கவலை ஏற்படாது. பணம் வேண்டும். காம்பெடிஷன் இல்லாமல், நல்ல ஸ்திரமான நிலை ஏற்பட வேண்டும். இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டால் கஷ்டம் கொஞ்சம் குறையும். இதிலே தான் சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை நல்ல முறையிலே அமைத்துக் கொண்டு கையாள வேண்டும்.

இன்றைக்கு செஸ் ஸ்கீமின் கீழ் பணம் விநியோகிக்கும் முறையைப் பார்த்தால் ஒரு தறியிலிருந்து 200 கஜம் உற்பத்தி செய்தால் ரூபாய் 200 அல்லது 250 கடன் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிருர்கள். இதில் எந்த விதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. 40, 60, 80, 100-ம் நெம்பர் நூல்கள் இருக்கின்றன. ஒரு மாதத்திலே நெசவாளி தன்னுடைய தறியிலிருந்து ஒவ்வொரு கவுண்டுக்கும் பொருத்த வரையில் இவ்வளவு தான் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டம் இல்லை. சகட்டுக்கு 150 அல்லது 200 கஜம் தயாரிக்க வேண்டு மென்றும், அப்போது தான் செஸ் ஸ்கீமிலிருந்து பணம் கொடுக்க முடியும் என்றும் சொல்லப் படுகிறது. இந்த பைனர் வெரைடீஸ், ஒரு மாதத்திற்கு ஒரு தறியில் 60, 70 கெஜம், மிஞ்சிப் போனுல் 80 கெஜம் தான் தயாரிக்க முடியும். 40, 20 நெம்பர்களில் 100, 150 கெஜம் தயாரிக்கலாம். இதை சரியான முறையில் பரிசீலனை செய்து என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உணர வேண்டும்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

இன்றைக்கு ஒரு தறிக்கு 200 கெஜம் உற்பத்தி செய்தால் தான் ரூபாய் 200 கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இம்மாதிரி கடன்

சாங்ஷன் செய்வதற்கு 200 கெஜம் உற்பத்தி செய்வதாக சர்டிபிகேட் வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் வற்புறுத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி கடன் கொடுக்கப்படாத நிலைமையில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. சர்டிபிகேட் கொண்டு வந்தால் தான் கடன் கொடுக்க முடியும் என்று டிபார்ட்மெண்டு அதிகாரிகள் சொல்லும் நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கனவே வேலை கிடைக்காமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையிலே, அவர்களுக்கு கொடுப்கப்படும் கடனும் நிறுத்தப்பட்டால் அவர்கள் பட்டினி கிடக்க வேண்டிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. அதை ஓரளவுக்கு சீர்படுத்தினாலும் கூட மில்களோடு போட்டி போட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதுபற்றி தான் நான் வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தக் கருத்து புதிதல்ல. பல முறை பல தலைவர்களால் இந்தப் போட்டி தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சேலைகளையும் வேஷ்டிகளையும் கைத்தறி தொழிலுக்கே ஒதுக்கி விட வேண்டும் என்பதை என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை குறிப்பிடுகிறது. மில்களில் நூல் தயாரிக்கப்பட்டு அதை வேஷ்டி சேலைகளாக நெய்யக் கூடிய வேலையை கைத்தறிக்கு ஒதுக்கி விட்டால் இரண்டு பெரிய தொழில்களும் (லார்ஜ் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரி) ஒன்றுக் கொன்று ஒத்தாசையாக (காம்பிளிமெண்டரி)—போட்டியாக அல்ல—(காம்படேடிவ்) இயங்கும். இந்த அவசியத்தைத் தான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணை வலியுறுத்துகிறது. நூலும் கண்டிப்பாக கிடைக்கும். துணியும் கண்டிப்பாக கிடைக்கும். அப்படிச் சேலைகளும், வேஷ்டிகளும் நெசவுத் தொழிலுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு விட்டால் கண்டிப்பாக அந்தத் தொழில் நசித்துப் போகவேண்டிய அவசியம் இல்லை. போட்டியும் தவிர்க்கப்பட்டு இரண்டு தொழில்களும் நன்றாக முன்னேற்றம் அடையும்.

நான் மற்றொன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பட்ஜெட் விவாதத்தின் போது காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு அங்கத்தினர் தன்னுடைய தொகுதியில் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாக அறைகூவல் விடுத்தார். அது உண்மைக்குப் புறம்பான விஷயம். ஒரு சமயம் அவர் சர்க்காரை பலப்படுத்துவதற்காகவோ, அல்லது சிலாகித்துக் கொள்ளுவதற்காகவோ அம்மாதிரி அறைகூவல் விடுத்திருக்கலாம். நான் இப்பொழுது ஒரு அறைகூவல் விடுக்கிறேன். அதைப் பாருங்கள். என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் முறையிலே வேஷ்டி, சேலைகளை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கி ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தால் இந்த மாநிலம் பூராவுக்கும் என்னுடைய தொகுதியிலிருந்து மட்டும் வருஷம் பூராவுக்கும் வேண்டிய சேலைகளையும், வேஷ்டிகளையும், சப்ளை செய்யக் கூடிய சக்தி இருக்கிறது. அதை நான் செய்கிறேன். அதற்கான சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வருமா? காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தை போக்குவதாக அறைகூவல் விடுத்தார். என்னுடைய அறைகூவலை பரீக்ஷித்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த சட்டம் உடனடியாக கொண்டு வர வேண்டிய ஒரு சட்டம். என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை அவசியம் ஆதரிக்க வேண்டும். இதில் கட்சி பேதமே கிடையாது. நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை சீர்திருத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, பரமக்குடி, எமநேசுவரம் பஞ்சாயத்துகளில் 2, 3 மாதங்களாக கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. மாஸ்டர் வீவர்ஸ் கொண்ட 3 கூட்டுறவு சங்கங்களால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட 10 லட்சம் ரூபாக்கு மேற்பட்ட கைத்தறித் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதை உடனே கிளியர் செய்ய வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். இங்கு இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கத்திலேயும், அகில இந்திய ரீதியில் இருக்கக்கூடிய ஹாண்டுலூம் ஹவுஸிலும் கேட்டேன். எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் இது வரையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இது ரொம்ப ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழும் சரி, பட்ஜெட் உரையிலும் சரி, நிதி மந்திரி அவர்கள் ஸேல்ஸ் எம்போரியம் திறக்கப்பட்டு கைத்தறித் தொழிலுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கத்திலும் சரி, ஹாண்டுலூம்

ஹவுஸிலும் சரி, அவைகள் ஒரு சில தனி நபர்களின் கையில் சிக்கிக் கொண்டு தவிக்கின்றன. 5,000 லூம்கள் இருக்கக்கூடிய பரமக்குடி, எமனேசுவரம் பஞ்சாயத்துக்களிலுள்ள கைத்தறித் துணியை வாங்கக்கூடாத நிலைமையில் மாகாண கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கமும் "ஹாண்டுலூம் ஹவுஸும்" நடந்தால், அங்கே சில தனிப்பட்ட நபர்கள் முதலைகளாகவும், திமிங்கிலங்களாகவும், வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே தங்களைப் பற்றி கவலையே தவிர, மக்களுடைய கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பற்றி கவலையில்லை. இது விஷயமாக சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக . . .

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up, He is repeating the same point. He is speaking about handlooms from **the beginning.**

SRI K. RAMACHANDRAN : காந்தி அடிகள் இந்த நாட்டிலே துணிப் பஞ்சத்தை போக்குவது சம்பந்தமாக சொல்லிய ஒரு சில வார்த்தைகளை படித்துக் காட்டி விட்டு நான் முடித்துக் கொள்கிறேன். அதுவும் குறிப்பாக, மந்திரிகளின் " கான்பரென்ஸில் " இதைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—

" If you feel in your hearts that you have taken office as custodians and representatives of the interests of the masses, everything that you do, your legislation, your executive orders, the instructions that you issue, will breathe concern for the villager. To protect his interests, you do not need the Viceroy's sanction. Supposing you want to protect the hand-spinner and the hand-weaver against the competition of textile mills and solve the problem of cloth shortage for the masses, you will put aside red tape and send for the millowners and tell them that unless they want you to go out of office, they must make their production policy conform to the requirements of the masses whose custodian and representative you are. You will tell them not to send mill cloth to certain areas which are put under hand production and not to produce a certain range of textiles which comes within the handloom weaver's domain. If you are in earnest your word will go home and they will willingly give their co-operation as they did recently when they provided the required textiles for export to Indonesia in return for Indonesian surplus rice for the relief of the Indian famine. But there must be that inner conviction first; everything else will then be all right."

உங்களுடைய மனதிலே இந்தத் தொழிலுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுடைய நிலைமையை சீர்திருத்த முடியும் என்று காந்திஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில ' வெரைடீஸ் ' அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். திறமையான தொழில் மந்திரி என்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் உண்மையிலேயே தன் திறமையை இதில் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தத் தொழில் மான்யத்திலே என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவா உறுகின்றேன். இது மிக முக்கியமான ஒரு மான்யக் கோரிக்கை என்பது சபை அங்கத்தினர் பலருக்குத் தெரியும். இந்த இலாகாவிலே தொழில் துறை அபிவிருத்திக்காக 12-48 p.m.

இரண்டாவது ஐந்து வருடத் திட்டத்திலே ரூபாய் 12 கோடி 95 லட்சம் செலவழிக்க திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இதிலே இந்த ஆண்டிலே டெவலப்மென்டுக்காக தொழில் வளர்ச்சிக்காக குறிப்பாக ரூபாய் 3 கோடி 52 லட்சம் செலவழிக்க இருக்கிறோம். ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது போல் அதன் ரொக்கப் பணத் தேவையிலே (வேஸ் அண்ட் மீன்ஸ்) நாட்டிலே பத்து கோடி ரூபாய்க்கு அதிகம் பற்றாக்குறை இருக்கக்கூடிய சூழ் நிலையில், இந்தத் தொழில்களை எல்லாம் நாம் எப்படி நடத்தப் போகிறோம்? எந்த அளவுக்கு தொழில் துறையிலே நாம் நல்ல முறையில் செயல்படப் போகிறோம் என்பதைப் பற்றி ஐயுறுகிறேன். இதிலே தொழில்களுக்கு பணம் கொடுக்கும் முறையிலும், இதர தொழில் வளர்ச்சியிலும் நாம் பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்படுவோம் என்று அஞ்சுகிறேன்.

தொழில் துறையிலே குறிப்பாக ஸ்டேட் ஸெக்டரில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் செய்ய இருப்பவைகள் 4 கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், ஒரு வுட் விஸனிங் பிளான்டு பொள்ளாச்சியிலும், மதுரையிலும் ஆகிய இந்த 3 இனங்கள்தான். எந்த அளவிற்கு இதன் மூலம் தொழிலை வளப்படுத்தலாம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நமது நாட்டை தொழில்மயமாக்கலாம் என்பது மிக ஐயமுறக்கூடிய விஷயம். பிரைவெட் ஸெக்டரில் சுமார் 16 இனங்களில் லைசென்ஸ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவைகளை நான் விரிவாக எடுத்துக் சொல்ல அவா உறவில்லை. பருத்தி நூல் நூற்பதற்கான ஸ்பின்டில்ஸ் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அகில இந்தியாவுக்கு 30 லட்சம். அதில் நமது ராஜ்யத்திற்கு 13 லட்சம். துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த லைசென்ஸில் சுமார் 12 லட்சம் தான் அகில இந்திய ரீதியில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் திரும்பவும் மாற்றி விநியோகிக்கப்படும் என்று சமீபத்தில் ஜூலை 16-ம் தேதி அன்று ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.' இதனால் நாம் இந்தத் துறையிலே எவ்வளவு பாதிக்கப்படுவோம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள அவா உறுகின்றேன்.

தற்சமயம் தொழிலுக்கும் புதை கனிப் பொருள் எடுக்கவும், லைஸன்ஸ் கோருபவர்களுக்கு எல்லாம் லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மாதிரி லைஸன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிற விஷயத்தில் லைஸென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு ஆற்றல் இருக்கிறதா என்பதை நாம் சரியாக பரிசீலிப்பது இல்லை. தற்போது சர்க்கரை ஆலை நடத்துவதற்கு 6 " கம்ளீட் பிளாண்ட் "-களுக்கு லைஸன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பாதாக அறிகிறேன். இதில் இரண்டு பேர்கள், ஒன்று குன்னியூர் சாம்பசிவ அய்யர், மற்றொன்று பூண்டி வாண்டையார் அவர்கள், இரண்டு நில பிரபுக்களுக்கும் லைஸன்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது உண்மையாக இருந்தால் ஒரு விஷயத்தை நாம் பார்க்க வேண்டும். இந்த இரு அன்பர்களும் பெரிய நிலச் சுவான்தார்கள். இவ்விதம் ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அங்குள்ள நிலங்களில் இப்பொழுது உழுது பயிர் செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களை வெளியேற்றி விட்டு அந்த நிலங்களில் எல்லாம் கரும்பு பயிர் செய்வார்கள். இதனால் பல தொல்லைகள் தொழிலாளர்களுக்கு வந்து சேரும். இன்றைக்கு இது போல் அனுமதித்த " ஆரூரான் மில்ஸி "-ல் இருக்கக் கூடிய நிலையை எடுத்துக் கொண்டால் நாம் ஒரு காரியத்தை அறிய முடியும். இந்த மில்லில் ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 8 லட்சம் ரூபாய் வரை நஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று கணக்குக் கொடுக்கிறார்கள். உண்மையில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி நாம் விமர்சிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. நஷ்டத்தில் வேலை செய்வதானால் . . .

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : இந்த ஆலையில் இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப் படவில்லை. இதற்கு முன்னால் எப்படி நஷ்டம் ஏற்படமுடியும்?

• **Sri K. SATTANATHA KARAYALAR** : தவறல்ல, தவறானால் நான் திருத்திக்கொள்கிறேன். இந்த மாதிரி லைஸன்ஸ் கொடுப்பதற்கு முன்னால், கொடுக்கப்படுபவர்களுக்கு நல்ல மூலதனம் இருக்கிறதா என்பதை நாம்

பார்க்கவேண்டும். சில தனிப்பட்ட நபர்கள் சர்க்காரிடமிருந்து இதற்காக பணம் வாங்குகிறார்கள். பின்னால் ஆலைகளை சரியாக நடத்துவது கிடையாது. இவ்விதம் இல்லாத முறையில் ஒவ்வொரு தொழிலுக்கும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமானால் பண உதவி செய்யும்போது நல்ல முறையில் அந்த தொழில் நடப்பதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான பணம் இருக்கிறதா என்பதை பார்த்து அதன் பின் பணத்தை வழங்க வேண்டும். அடுத்ததாக " ஜிப்ஸம் " என்ற பொருள் எடுப்பதற்காக கோயம்பத்தூர் மாவட்டாரத்திலும் திருச்சி வட்டாரத்திலும் இருந்து பலர் லைஸன்ஸ் கோரியிருக்கிறார்கள். இதற்கு இந்த சர்க்கார் சம்மதித்திருந்தும் மத்திய சர்க்கார் மறுத்திருக்கிறது. இதனால் துரதிருஷ்டவசமாக லைஸன்ஸ் வழங்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. மருமகளின் சிபார்சில் மாமியார் தலையிட்டதாகத் தெரிகிறது. இதே " ஜிப்ஸம் " பொருளை எடுப்பதற்கு சர்க்கார் கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். எந்த தொழிலுக்கும் லைஸன்ஸ் கொடுப்பதில் ஒரு முறை இருக்க வேண்டும். அதற்கு வழி முறை வகுக்க வேண்டும் என கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சேலத்திற்கு பக்கத்தில் சுண்ணாம்புகரடு என்கிற இடத்தில் " கிரிப்டோ கிறிஸ்டலைன் மாக்னஸைட் " என்ற பொருள் கிடைப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த பொருள் தங்கத்தை போன்று விலை மதிக்க முடியாதது. இந்தப் பொருளை நல்ல முறையில் பயன் படுத்தலாம் என்று அறிகிறேன். முன்பு இதே சபையில் இதைப்பற்றி கேள்வி வேளையின் போது மந்திரி அவர்கள் சில விவரங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பொருளை எடுப்பதற்கு இப்போது "மாக்னஸைட் ஸிண்டிகேட் லிமிட்டெட் கம்பெனி "-க்கு 1,573 ஏக்கர் குத்தகையாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டது. இதை சமீபத்தில் கல்கத்தாவிலுள்ள " பர்ன் அண்ட் கோ "-க்கு மாற்றி கொடுக்க முயற்சி செய்ததாகவும் தெரிகிறது. இதை நமது சர்க்கார் அங்கீகரிக்க வில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும் ஒரு சிறிய சந்தேகத்தை கிளப்பி விட்டார்கள். ஒரு வேளை திரும்பவும் இந்த லைஸன்ஸ் அதே கம்பெனிக்கு வழங்கப்படலாம் என்ற ஐயத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். இவர்களுக்கு லைஸன்ஸ் கொடுத்தால் இதில் 2 கோடி ரூபாய் மூலதனம் இட்டு " ரிப்ராக்டரி " அமைப்பதற்கும் அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை பற்றி சொல்லும்பொழுது வெளி நாட்டு கம்பெனிகளுக்கு கொடுக்கமாட்டோம் என்று தெளிவாக மந்திரி குறிப்பிடவில்லை. இந்த கம்பெனி நிலைமை என்ன? மாக்னஸைட் எடுப்பதில் இங்கேயுள்ள செலவைப் பார்த்தால் இது ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது. டன் ஒன்றுக்கு சர்க்கார்க்கு கொடுப்பது ஒன்றரை ரூபாய், அதை நிலத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வருவதற்கு 3 ரூபாய் கூலி என்றும் இதர செலவுக்கு 10 ரூபாய் என்றும் இவ்விதமாக டன் ஒன்றுக்கு 15 ரூபாய் அல்லது 20 ரூபாய் செலவு ஆகலாம். அதே நேரத்தில் இப்பொருள் ஜப்பானில் டன் ஒன்றுக்கு 250 ரூபாய் என்று விற்கப்படுகிறது. இவ்விதமாக பெருமளவு லாபம் இவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இந்த கம்பெனி பாலன்ஸ் ஷீட்டை பார்க்கலாம் என்றால் நமக்கு அது கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த கம்பெனியின் 2 ஷில்லிங் பங்கு லண்டனில் 200 ஷில்லிங்கிற்கு விற்கப்படுகிறது. இதிலிருந்து எந்த அளவு இந்தக் கம்பெனி லாபம் அடைகிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பார்க்கிறபோது " பார்ன் அண்ட் கோ " இந்த " ரிப்ராக்டரி " அமைத்து இரண்டு கோடி மூலதனம் போட முன் வருவதின் கருத்து புலனாகும். நம் நாட்டில் உருவாக்கப்படுகிற தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய 2,000 டிகிரி வெப்பமுள்ள பெரிய ராட்சஸ அடுப்புகள் அமைப்பதற்கு இந்தப் பொருள் மிக மிக அவசியம். தொழிலை அவர்கள் ஆரம்பிப்பதால் சேலத்தில் சுமார் ஆயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கலாம். ஆனால் அதே சமயத்தில் அந்த கம்பெனிக்கு லாபம் மூலம் நம் நாட்டிலுள்ள செல்வம் எல்லாம் வெளி நாட்டிற்குப் போய்க் கொண்டிருப்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இந்தக் குத்தகையை நீட்டினால் இம்மாதிரி இன்னும் 30 வருடத்திற்கு நம் செல்வம் சுரண்டப்படும். இவ்விதமான தங்கத்திற்கு சமமாக மதிக்கப்படும் பொருள் அத்தனையும் வெளிநாட்டுக்குப் போவது என்பது நம் நாட்டின் செல்வத்தை அடகு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [23rd July 1957

கவைப்பதுபோலாகும். ஒரு வேளை சர்க்கார் இந்தத் தொழிலின் வழி
வகை நமக்கு தெரியாது என்று சொல்வார்கள். இப்பொழுது நெய்வேலி
யில் இதே ரிப்ராக்டரிக்கு " மெஸர்ஸ் சேஷாசாயி அண்ட் கம்பெனிக்கு "
லைஸென்ஸ் வழங்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. இம்மாதிரிப்பட்ட கம்
பெனிகள் நம் நாட்டில் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இவர்களுக்கு வழி
வகை தெரியும். இவர்கள் நம் நாட்டிலேயே தங்களுடைய மூல தனத்தைப்
போட்டு ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் பண உதவி, இதர உதவி செய்ய
வேண்டுமென்று விநயத்தோடு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்த
படியாக, சிறு கைத் தொழில்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல
விரும்புகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு ஜாபிதா
காணப்படுகிறது. அதில் குறிப்பிட்டுள்ள ஒன்றிரண்டு தொழில்களைப் பற்றி
கூறுகின்றேன். அதாவது, மதுரை, சாத்தூர், சிவகாசி, முதலிய இடங்
களில் அதிகமாக பௌண்டன் பென் நிப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன.
இதை நாம் அதிகமாக உபயோகித்து வருகிறோம். ஆனால் இங்கு செய்யப்
படுகிற " நிப் "-களின் " யு.எஸ்.ஏ. "-யில் தயாரிக்கப்பட்டது
(made in U.S.A.) என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் பொறிக்
கப்பட்ட நிப்புகள் மாணவர்களிடையே அதிகமாக செலவாகிறது. ஆனால்
இவ்விதம் ஏன் போடுகிறார்கள் என்று கேட்டால் அவர்களுடைய கம்பெனி
களின் பெயர் " உதய சூரியன் அஸோஸியேஷன் " என்று காணப்படு
கிறது. அல்லது " யூனைடெட் சர்விஸ் அஸோஸியேஷன் " என்று
பெயர் வைத்துக் கொள்கிறார்கள். இவ்விதமாக " ஸிக்னேச்சர் " என்று
பொறிக்கப்பட்ட நிப்புகள் கூட தயாரிப்பதாக அறிகிறேன். இவை ஆறு
அணா, ஏழு அணா என்று விற்கப்படுகிறது.

உற்பத்தி செய்யுமிடத்தில் ஒரு கிராஸ் நிப்பிற்கு, பித்தளை நிப்பிற்கு
ரூ. 2-4-0 ஆகிறது. எவர்சில்வர் நிப், கோல்ட் பிளேட் செய்தது ரூ. 3-14-0
ஆகிறது. ஆனால் இதே நிப் நமது மார்க்கெட்டில் 6, 8 அணாவிற்கு ஒன்று
வீதம் விற்கப்படுகிறது. இதை நேரடியாக அங்கு சில குஜராத்திகள்
வாங்கி பாம்பேக்கு அனுப்புகிறார்கள். அங்கே விதவிதமான பெட்டியில்
வைத்து இம்போர்டர்ஸ் மூலம் நம் சந்தைக்கு மறுபடியும் வருகிறது.
ஆக, நம் நாட்டில் திறம்பட செய்யக்கூடிய பொருள்களை கூட வெளி
நாட்டிலிருந்து வந்ததாக ஏமாற்றித்தான் மக்கள் முன்னிலையில் விற்க
வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி விற்பதால் அங்குள்ள வேலையாட்களுக்கும்
அதில் பணம் முடக்கி இருக்கக்கூடிய முதலாளிகளுக்கும் லாபம் கிடைக்
கிறது என்று யாரும் நினைக்கவேண்டாம். வெளிநாடுகளிலிருந்து
இறக்குமதி செய்யக்கூடிய இம்போடர்ஸ்க்குத்தான் இந்த லாபம்
போய்ச் சேருகிறது என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.
ஆகவே, இதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து அகில இந்திய ரீதியில்
எந்தெந்த தொழில்களுக்கு எந்தெந்த முறையில் பாதுகாப்பு அளிக்க
முடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்த்து, நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகும்
பொருள்களை வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்யக்கூடாது என்று
தடையுத்தரவு இட வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை இந்தச்
சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். அடுத்தபடியாக, குடிசைத் தொழிலைப் பற்றி
ஒரு வார்த்தை சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். நம் நாட்டில்
பல்வேறு பகுதிகளில் கத்தாழை நாரிலிருந்து பல்வேறு சாதனங்கள்
செய்யப்படுகின்றன. இதில் வேலை செய்யும் தாய்மாருக்கு ஒரு நாளுக்கு
இரண்டரை, மூன்றரை அணா தான் கிடைக்கிறது. இந்த அல்லோ பைபர்
என்று சொல்லப்படும் கத்தாழை தொழிலுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து
பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.
ஆனால் யதார்த்தத்தில் இது தொழில் வளர்ச்சிக்கு பயன் தரவில்லை.
குளிர்ந்த அறைகளில் விரிக்கும் விரிப்பு, " பைன் கார்பட்ஸ் " செய்ய இந்த
நாரைத்தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். இந்த நாரைப் பக்குவம்
செய்வதற்கு உள்ள பாக்டரி ஆல்வாய் போன்ற இடங்களில் இருக்கின்றன.
யுத்த காலத்தில் நாம் இந்த கத்தாழை நாரை அதிகமான அளவில்
உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு இருந்தோம். ஆனால் சமீப காலத்தில் வெளி
நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய. குறிப்பாக ஸவுத் ஆப்பிரிக்காவி

23rd July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

லிருந்து இதை இறக்குமதி செய்ய மத்திய அரசாங்கம் அனுமதித்துள்ளது.
நமது சர்க்கார் கத்தாழை நாரை வைத்து எப்படி நூற்பது என்பதைப்
பற்றி படிப்பிக்க பள்ளிக்கூடங்கள் வைக்கப் போகிறார்கள். அவர்கள்,
நல்ல முறையில் நூல் நூற்க படித்து அவர்கள் தேர்ச்சி பெற்று தொழில்
வளர்ச்சி அடையும் என நினைக்கிறார்கள். பிரச்னை அது அல்ல. நம்
நாட்டில் உள்ளதை வாங்காமல் வெளி நாட்டிலிருந்து வருவதைத்தான்
வாங்குகிறார்கள். அதனால் முன்பு இத்தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு
5, 6 அணா கூலி கிடைத்து வந்தது என்றால் இப்பொழுது அவர்களுக்கு
இரண்டறை அணாவிற்கு குறைவாகத்தான் கிடைக்கிறது. இதற்கு, வெளி
நாடு போட்டிதான் காரணம். பொதுவில் நமது சர்க்காராகட்டும் அல்லது
மத்திய சர்க்காராகட்டும். தொழில் துறையில் ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கை
யில்லாமல் ஒன்றுக்கொன்றுதொடர்பு இல்லாத முறையில், மாமியார்
மருமகள் என்ற நிலையில் ஒற்றுமை இல்லாத முறையில் பலதும் செய்
கிறார்கள், அதனால், நம் நாட்டில் தொழில் வளரப் போகிறதா ? அல்லது
இருக்கும் தொழிலும் நிலையாமல் போகப்போகிறதா ? என்று நான்
ஐயுறுகிறேன். ஆகவே நேர்மையான ஒரு முறையில் திட்டம் வகுக்க
வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது. அதை அறிவுறுத்துவதற்காகத்
தான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் கொண்டு வந்துள்ளேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : கனம் உதவி சபாநாயகர் 1-04 p.m.
அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தொழில்
துறை மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்ற நான் ஒரு சில கருத்துக்களை
இந்தச் சட்டசபையின் முன்னால் வைக்க விருப்பப்படுகிறேன். இது குறித்து
வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொண்டு வந்திருப்பதையும், அது குறித்து பேசிய
அங்கத்தினர்களின் பேச்சுக்களையும் கேட்டோம். தமிழ் நாடு இது வரை
யில், குறிப்பாக சென்னை மாகாணம் விவசாயத் துறையில் முன்னணியில்
இருந்தது, தொழில் வளத்தில் மிகவும் மங்கி இருந்தது. அதை அதிகப்
படுத்துவது அவசியம், அவசரம் என்பதை உணர்ந்து அமைச்சர் குழுவும்,
ஆளும் கட்சியினரும் உணர்ந்து அதற்காக எவ்வளவுதொகை ஒதுக்க
முடியுமோ அவ்வளவு தொகை ஒதுக்கி வைத்து தொழில் துறையில் விருத்தி
செய்யபாடுபடும் இக்காலத்தில் இந்த மான்யத்தின் மீது வெட்டுப் பிரேரணை
களை எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வருகிறார்கள் என்றால் ஒன்றில் அவர்களுக்கு
அதன் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கவேண்டும் அல்லது தொழில்
வளத்தை முடக்கவேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கவேண்டும் அல்லது
வழக்கம் போல அதைச் சாக்காக வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொகையை
அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக இருக்கவேண்டும்.
எது எப்படியாயினும் இவைகளுக்காக தொழில் வள மான்யக் கோரிக்கை
யின் மேல் வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வருவது என்றால் அது அவர்களுக்கு
உகந்ததல்ல. ஐந்து கோடி இதற்கு என்று ஒதுக்கி வைத்திருப்பதை,
385 லட்ச ரூபாய் கன ரக தொழில்களுக்காக ஒதுக்கி வைத்திருப்பதை,
78 லட்சம் ரூபாய் குடிசைக் கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கி
வைத்திருப்பதை, 9 லட்சம் ரூபாய் உதவி கொடுப்பதற்காக ஒதுக்கி
வைத்திருப்பதையும் இதற்காக மும்முரமாக பாடுபட்டு ஆளும் கட்சியினர்
தங்களுடைய திட்டத்தை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதை நாம் வரவு
செலவுத் திட்டத்திலிருந்து புரிந்து கொள்ளுகிறோம். குறிப்பாக, எல்லா
ஜில்லாக்களிலும் எப்படி தொழில் வளத்தை உடனடியாக பெருக்க
முடியும். அவைகளுக்கு ஆக்கம் அளிக்க முடியுமென்று கருதி அவற்றிற்
காக திருநெல்வேலியில் காஸ்டிக் சோடா பாக்டரியையும், மேட்டூரில்
காகித உற்பத்தித் தொழிற்சாலையையும், பாபநாசத்தில் ஒரு காகித
உற்பத்தி தொழிற்சாலையையும், தேன் இரும்பு தயாரிக்கும் வண்ணம்
தேன் இரும்பு உற்பத்தி செய்ய இரண்டு தனியார்களுக்கு லைசென்ஸ்
கொடுத்திருப்பதும், தஞ்சாவூரில் சர்க்கரை உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த ஆறு
லைசென்ஸ்களும் கொடுத்து ஜில்லா வாரியாக தொழில் வளத்தை அதிகப்
படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்குடன், தொழில் துறையை விருத்தி செய்ய
வேண்டுமென்று மும்முரமாக அரசாங்கத்தார் மேற்கூறிய திட்டங்களைப்
போட்டு இருக்கிறார்கள், இந்த ஆண்டு. சிந்திரி வளர்ந்து விட்டதே,

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [23rd July 1957

முந்திரித் தொழிலும் தேய்ந்து விட்டதே என்று வடக்கே தெற்கே என்று இடக்காகப் பேசி மக்களை மடக்க ஆசைப்படும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் முந்திரி சாகுபடிக்காக அதிகம் ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டம் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னீர்களே ஏன் இது வரையில் ஆரம்பிக்க வில்லை என்று கேட்கும் கேள்விக்கு ஒன்றைத்தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குள்ள மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் இந்த மூலப் பொருள்களை கண்டு பிடித்தவுடன், உடனடியாக பழுப்பு நிலக்கரித் திட்டத்தை ஆரம்பித்து அத்திட்டத்தில் இருந்து கிடைக்கும் உப பொருள்களையும் பயன் படுத்திக்கொள்ளும் வகையில் பல தொழிற்சாலைகள் தொடங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதே போன்று சிராமிக் இண்டஸ்ட்ரி, வர்ணக் கோப்பைகள், வர்ணப் பூச்சுகள், செயற்கை எண்ணெ வகைகள் போன்றவைகள் செய்யும் தொழிற்சாலைகளையும், ஒரு தர்மல் ஸ்டேஷனும் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கும்போது வடக்கை விட தெற்கில் மூலப் பொருள்கள் கிடைத்தவுடன் தொழில்துறை காரியங்கள் விறுவிறுப்பாக முன்னேறுகிறதைப் பார்க்கிறோம். அதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. தமிழகத்தை தொழில் வள நாடாக மாற்ற பாடுபட்டு வருகிறோம். ஒன்று மாத்திரம் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் மெழுகு. இங்கிலாந்தில் உள்ள மெழுகிற்கு உலக சந்தையில் எப்படி ஒரு தனி மதிப்பு இருக்கிறதோ அதே போன்று நெய்வேலியில் கிடைக்கும் மெழுகிற்கும் இருக்கும். அந்த மெழுகை ஒரு வர்த்தக பொருளாக்க ஏதாவது ஏற்பாடு இருக்கிறதா? ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் இப்பொழுதுள்ள நிலங்களை கரும்பு சாகுபடிக்கு மாற்றி விடுவார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது உணவுப் பொருள் உற்பத்தியைப் பாதிக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதனால் குன்னியூர் ஐயருக்கு லாபம் அதிகம் கிடைக்கும், அத்ற்குத்தான் அது உபயோகப்படும் என்று சொன்னால், கரும்பு சாகுபடியை வேறு யாருடைய நிலத்திலாவது செய்துதான் ஆக வேண்டும். சர்க்கரை தொழிற்சாலை நடக்க வேண்டுமென்றால் கரும்பு இல்லாமல் முடியுமா? கரும்பு சாகுபடி செய்துதான் தீர வேண்டும். ஆகவே கரும்பு சாகுபடி எந்த நிலத்திலாவது செய்துதான் தீர வேண்டும். கரும்பு சாகுபடி செய்வதினால் உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். உணவுப் பொருள் உற்பத்தி பாதிக்காதபடி கரும்பு சாகுபடி செய்யவேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசாங்கம் எடுத்து வருகிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும். தொழிலை வளர்க்கும் மூலதனம் அவர்கள் கையில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில், கேரளத்திற்கு மலபாரை நாம் கொடுத்தவுடனே அங்கிருந்த சோப் பாக்டரியை நாம் இழந்துவிட்டோம். அதேபோல் கொள்ளேகால் பட்டு தொழிற்சாலையையும் நாம் இழந்து விட்டோம். பட்டுத்தொழிற்சாலையை பறிபோகிறது என்று சொன்னால் பெண்களின் உள்ளம்தான் பதைக்கிறது. ஆண்களுக்கு ஒன்றுமில்லை. கொள்ளேகால் பட்டுத் தொழிற்சாலையை பறி கொடுத்து விட்டோமே என்று பதைக்கிற பெண்களுக்கு வேறொரு பட்டுத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதைப் பற்றி ஒன்றையும் காணோம். ஆகவே ஒரு பட்டு தொழிற்சாலையை நாம் ஒரு இடத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். பட்டுப் பூச்சிகள் வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை கோபிச்செட்டிப்பாளயத்தில் இருப்பதால் அதைப் பற்றி ஆலோசிப்போம் என்று சென்ற ஆண்டு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதற்குவேண்டி ஏதாவது வேலை நடந்ததா? அப்படி அதற்கு வேண்டிய வேலைகள் ஒன்றும் நடக்காவிட்டால் என் தவக்கம் ஏற்பட்டது. அதை நீக்கி இந்த அமைச்சரவர்கள் அதைத் தொடர்ந்து வேலைகள் செய்யப்படும் என்று சொன்னால்

23rd July 1957] [Srimathi T. N. Anahdanayaki]

நல்லது. அங்கு மல்பறி ப்ரீஸ்-யை நல்ல முறையில் வளர்க்க முடியும். ஆமணக்கில் பட்டுப்பூச்சியை சுலபமாக வளர்க்கலாமென்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய வழிகளைச் செய்வார்களேயானால் இந்த பட்டுத் தொழிலைப் பறிகொடுத்தோமே என்ற பதைபதைப்பு குறைந்துவிடும்.

அதே மாதிரி சோப் பாக்டரி ஒன்றை கோழிக்கோடில் வைத்து சோப் உற்பத்தி செய்து வந்தார்கள், கோழிக்கோடில் இந்த பாக்டரியை வைத்ததற்குக் காரணம் அங்கு தேங்காயெண்ணை நிறைய இருந்தது. அந்த தேங்காயெண்ணை இங்கேயில்லையே என்று அச்சப்படலாம். ஆனால் தஞ்சையிலிருந்து வரும் அங்கத்தினர் சீனிவாச அய்யர் அவர்கள் பட்டுக்கோட்டையில் கோழிக்கோடோடு போட்டி போடக்கூடிய அளவு தேங்காய் உற்பத்தியாகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகையால் பட்டுக்கோட்டை பகுதியில் கயிறு திரிக்கும் கட்சி கயிறு திரிக்கிறது என்று சொல்வார்கள். கயிறு முறுக்கும் தொழிற்சாலையை பட்டுக்கோட்டையில் ஆரம்பிக்கப் போகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். கயிறு முறுக்கும் தொழிற்சாலையையும் சோப் பாக்டரியையும் இணைத்து ஆரம்பித்தால், தொழில் வளத்திலே பிற்போக்கான தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தோடு தொழிலையும் வளர்த்து முன்னேற வழியேற்படும். இதனால் இரண்டு பிரச்னைகள் தீர்ந்த தான நிலைமை ஏற்படும்.

குடிசைத் தொழிலாக ராமநாதபுரத்திலே செய்யப்படும் பெண்கள் அழகு பைகளும், தஞ்சை மாவட்டத்திலே செய்யப்படும் நெட்டி நுண்கலை வேலைகளும் அமெரிக்க சந்தைக் கடையில் நன்றாக விற்பதாகவும், இன்னும் அதிகம் தேவை என்று கேட்டபோது நம்மால் முற்றிலும் அனுப்ப முடியாமல் சங்கடம் இருந்தது போலும் தெரியவருகிறது. ராமநாதபுரத்திலே பனை ஓலைகளால் செய்யப்பட்ட கூடைகள், அழகுப் பைகள், தஞ்சையில் செய்யப்படும் நெட்டி வேலைகள் அமெரிக்காவில் இப்படி பான்ஸி பொருள்களாக வாங்குவதற்கு காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களாம் மக்கள். அந்த நிலையை மேலும் மேலும் விருத்தி செய்யவேண்டுமென்றால், தஞ்சையில் ஒரு நுண்கலைக் கூடத்தையும், ராமநாதபுரத்திலே ஒரு நுண்கலைக் கூடத்தையும் ஏற்படுத்தி அதிக உற்பத்தி செய்வதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். இப்படி கலைத்திறன் படைத்தவர்களை ஒன்றாகத் திரட்டி அவர்களுக்கு வேண்டிய வேலை கூலிகளைக் கொடுத்து, உற்பத்தி செய்து, அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய முன் வருவோமேயானால் நமது அன்னிய செலவாணி நிலைமை முன்னேற வழியேற்படும். இதை அமைச்சரவர்கள் கவனிக்கவேண்டும். 6 அணாவிற்கு பனை ஓலைப்பை ராமேஸ்வரத்தின் சுற்றுப்புரத்திலே விற்கப்படுகிறது. அது இங்கே வந்த பிறகு ரூபாய் கணக்கில் விற்கப்படுகிறது, அதுவே அமெரிக்காவுக்குப் போனால் எத்தனை டாலர் கணக்கில் விற்குமோ தெரியாது. இந்தப் பைகள்போன்ற பொருள்களின் விற்பனை அதிகப்படுமானால் நமக்கு அன்னிய செலாவணியும் செல்வாக்கும் இருக்கும். இதனால் நாமும் முன்னேறலாம்.

சிறு கைத்தொழில்களுக்கு உதவி இந்த மானியத்திலே ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நாம் இப்போது சிறு சிறு கைத்தொழில்களுக்கு கிராண்ட் கொடுக்கிறோம். கைத்தொழில் ஆரம்பிக்கிறோம் என்று சொல்லி, பணத்தை வாங்கி அதைக் கொண்டு வீடு கட்டி அதில் வரக்கூடிய வாடகைப் பணத்தைக் கொண்டு கடனைத் தீர்த்து விடலாம் என்று திட்டம் போடுகிறார்கள். நாம் கொடுப்பது தொழில் வளர்ச்சிக்காக, நல்ல தொழில் வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று 9 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். ஆயிரக்கணக்கில் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு கொடுத்து அதை தொழிலுக்குப் பயன் படுத்தவேண்டுமே தவிற, தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமே தவிற, கடனை வாங்கி அதை சொந்த நலனுக்கு உபயோகப்படுத்தினால் நாம் கொடுக்கும் பணம் நல்ல முறையில் பயன்பட்டதாகாது. ஆகவே அமைச்சரவர்கள் 6 மாதத்திற்கொரு முறை கொடுக்கப்பட்ட பணமானது தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறதா, அது நல்ல முறையில் செலவழிக்கப்

[Srimathi T. N. Anandanayaki] [23rd July 1957

படுகிறதா, அது நல்ல முறையில் பயன் தருகிறதா என்பது பற்றி கண்காணிப்பு வைத்துக் கொண்டால், நன்றாக இருக்கும். அப்படி இருந்தால்தான் நம் பணம் நல்ல முறையில் பயன் படுத்தப்பட்டது என்று சொல்ல முடியும்.

Industrial housing என்ற துறைக்கு வரும்போது தொழில்துறையிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக 12 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நாம் உடனடியாக வீடு கட்டிக் கொடுக்காவிட்டாலும் தனித் துறையில் அதாவது பக்கிங்ஹாம் அண்ட் கர்னாடிக் மில் போன்றவைகளின் முதலாளிகளைத் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு கட்டாயமாக வீடு கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு வேண்டிய பணத்தை மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பெற்றுவிடலாம். நம் அரசாங்கம் அதில் 4-ல் ஒரு பாகத்தை கொடுக்க வேண்டுமென்று இருப்பதால்தான் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள், அந்தத் தயக்கத்தை நீக்கி பணத்தை சம்பாதித்து நல்ல வசதிகளைச் செய்து கொடுப்போமானால் தொழில் வளர்ச்சிக்கான சூழ்நிலை ஏற்படும், தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தி வருவோமானால் மிக மிக நல்லதாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

ஆகவே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை எதிர்த்து, கனம் அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து, இன்னும் அதிகத் தொகையை ஒதுக்கி, செலவழித்து, தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **Sri S. C. SADAYAPPA MUDALIAR**: கனம் உதவி சபா நாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். அரக்கோணம் தாலூகாவிலே சுமார் 5 கோடி ரூபாய் செலவிலே, ஆயிரம் ஏக்கர் விஸ்தீரணமுள்ள இடத்திலே பல கட்டிடங்களிலே தொழிற்சாலைகள் அமைக்கக்கூடிய எல்லாவிதமான வசதிகள் இருந்தும், அந்த இடத்திலே ஒரு தொழிலை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று பல முறை அமைச்சர்களிடத்திலே தெரிவித்தும், எந்த விதமான தொழில்களும் அமைக்க வேண்டிய வசதிகள் செய்யவில்லை என்பதை அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஆனால் தொழில் அங்கு இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சொல்லவில்லை. பல வருஷங்களாக அந்த இடத்திலே கட்டிடங்கள் இருந்தும், தொழிலுக்கு ஏற்ற முறையில் சூழ்நிலை இருந்தும் அங்கு ஒன்றும் ஏற்படுத்தவில்லையே என்று மக்களுடைய நினைப்பு அதிகரித்திருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே இதனைச் சொல்லுகிறேன். அந்த இடம் மத்திய சர்க்காருக்குச் சொந்தமாக இருந்தும் கூட தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டிய சூழ்நிலைகள் அங்கு இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு, மற்றும் நெசவாளர்களுடைய நிலைமையைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்பது பல வருஷங்களாகத் தெரியுமென்று பல அங்கத்தினர்கள் எதிர்க் கட்சியிலும்கூட ஆதரித்துப் பேசினார்கள். எனவே, ஒரு மாதிரியாக அம்மாதிரியே நெசவாளர்களுடைய நிலையைப் பற்றியும் தெரிந்திருப்பார் என்று நினைத்து அந்த நெசவாளர்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளையும் கஷ்டங்களையும் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய புதிய முறையை அமைத்து, இந்த நாட்டிலே இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய நிலையை மாற்றுவதற்கு ஒரு சரியான முறையை அமைக்கப் பாடுபடுவார் என்று நம்புகிறேன். நெசவாளர்களுக்கு சர்க்கார் பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அதிலும் கூட்டுறவு முறையில் சேர்ந்தவர்களுக்கு பல நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. இன்றைக்கு கூட்டுறவு சங்கங்களில் 1½ லட்சம் நெசவாளர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள், தனிப்பட்டவர்களிடத்திலே மாஸ்டர்களிடத்திலே வேலை செய்கிறவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். 1½ லட்சம் தறிக்காரர்களுக்கு மட்டும் சர்க்கார் பல நன்மைகள் செய்து வருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. இதனால் அவர்களது வாழ்க்கை நிலை ஓரளவு உயர்ந்திருக்கிறது.

23rd July 1957] [Sri S. C. Sadayappa Mudaliar]

என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் பெரும்பாலான தறிகள் வெளியிலே இருப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் நினைக்காமல், கூட்டுறவு சங்கத்திலே சேர்ந்தபிறகுதான் அவர்களுடைய நிலையை கவனிக்கவேண்டுமென்ற நினைப்பிலே இருப்பதனால் இது அதிர்ச்சி கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்படி அவர்கள் கூட்டுறவு சங்கத்திலே சேர்வதற்கு ஏன் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்த்தால், எவ்வளவு தூரம் கடன் பட்ட நிலையிலே சங்கத்திலே சேர்வதற்கு மாஸ்டர் வீவரிடமிருந்து விடுபட்டு சங்கத்தில் சேர்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று சர்க்காருக்குத் தெரியும்.

இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் சர்க்கார் எவ்வளவு கடன் வசதி செய்து கொடுத்தாலும் நெசவாளிகள் அந்த வசதிகளை அனுபவிக்க முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள். பல கஷ்டங்களுடன் தான் நெசவாளிகள் வேலை செய்து கொண்டுவருகிறார்கள். அவர்களுடைய நிலை ரொம்பவும் மோசமானதாக இருக்கிறது. அவர்களை தொழிலாளர்களாகவும் கருத முடியவில்லை. அப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்குத் தொழிலாளர்கள் என்ற முறையில் ஏதாகிலும் நிவாரணம் கிடைக்கும், அல்லது அவர்கள் மற்றவர்களாக இருக்கவேண்டும். நெசவாளிகள் என்ன வேலை செய்தாலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ஜீவனம் செய்வதற்குக் கூட அவர்களுக்குக் கூலி கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்குச் சர்க்கார் கடன் வசதி இன்னும் மற்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்தாலும் அவர்களுடைய நிலைமை முன்னேற்றமடையவில்லை. ஏதோ ஓரளவு அவர்களுக்குச் சர்க்கார் நன்மை செய்கிறார்கள். கடன் கேட்டால் சங்கங்கள் மூலமாக பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குத் தக்கவாறு அவர்களுக்குக் கூலிகள் கிடைக்கிறதா என்றால் அப்படி அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தில் நாலணாவுக்குக் கூட அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடைக்கவில்லை. இது சர்க்காருக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களுடைய நிலைமையை அறிந்து நாட்டிலுள்ள 3½ லட்சம் நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

* **Sri A. GOVINDASAMY**: கனம் உதவி தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசும் காலத்தில் என் பேரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையையும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். நெய்வேலி திட்டத்திற்கு இது வரையிலும் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் வெற்றி பெருவதற்கு மத்திய சர்க்கார் கொடுப்பது 70 கோடி ரூபாய், அவ்வளவு மத்திய சர்க்கார் செலவு செய்யப் போவதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஏன் இந்த திட்டத்தை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். இந்த திட்டத்தை ராஜ்ய சர்க்காரே எடுத்து நடத்தக் கூடாதா? அதை எடுத்து நடத்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கு நிதி இல்லை என்றால் ஏன் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வாங்கி அதை நடத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். நாங்கள் "வடக்கு வளருகிறது தெற்கு தேய்கிறது" என்று சொன்னால் ஏன் கோபம் வருகிறது. நாங்கள் அடுக்கு மொழிக்காக அப்படிச் சொல்லவில்லை. அழகான வார்த்தைகளுக்காக அப்படிச் சொல்லவில்லை. உண்மையைப் பார்த்து புரிந்து கொண்டுதான் அப்படிச் சொல்லுகிறோம். அதை மறுக்க முடியாது. இந்த சர்க்கார் விரும்பினால் இந்த 70 கோடி ரூபாயை சுலபமாக கடனாகப் பெறலாம். மத்திய சர்க்கார் கொடுக்காவிட்டாலும் மக்களிடமிருந்து சுலபமாக வாங்கலாம். அப்படி வாங்கி ஏன் இந்த திட்டத்தை இந்த அரசாங்கம் எடுத்து நடத்துக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். நன்மை அளிக்கக் கூடிய பெரிய திட்டங்களை ஏன் இந்த அரசாங்கம் எடுத்து நடத்தவில்லை? வருமானம் வரக்கூடிய பல திட்டங்களை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு விட்டுவிட்டு நம்முடைய திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நாம் ஏன் மத்திய அரசாங்கத்தை பிச்சை கேட்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். எதற்கெடுத்தாலும்

[Sri A. Govindasamy] [23rd July 1957

நாம் ஏன் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் பணத்திற்குப் போக வேண்டும் இதைத்தான் நாங்கள் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டுகிறோம். "வடக்கு வளருகிறது தெற்கு தேய்கிறது" என்று; சொல்லி வருகிறோம்.

நாங்கள் எதற்காக வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொடுத்து எங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கிறோம். அதை பயன்படுத்திக் கொண்டுதான் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் தங்களுடையக் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது பட்டுப் புடவையும் பரிமளமும் நம் நாட்டை விட்டுப் பறி போய்விட்டது (சிரிப்பு). கேரளம் போனதால் நமக்கு சந்தனம் போய் விட்டது. கன்னடம் போனதால் பட்டு போய் விட்டது என்று நினைக்க வேண்டாம். சந்தன சோப்பும் போய் விட்டது என்று நினைக்க வேண்டாம். சோப் பாக்டரியை தமிழ் நாட்டில் நிலவுவதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லி இருக்கிறேன். தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு முதலிய இடங்களில் சோப் பாக்டரியை அமைப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. அப்படியே அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பட்டுத் தொழிற்சாலையும் சந்தன சோப்பு பேக்டரியையும் அமைத்து அம்மையார் அனந்தநாயகி அவர்கள் குறைகளைத் தீர்க்க அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தரி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னை. அரசாங்கம் கதர் கொள்கை சம்பந்தமாக அதிகம் செலவு செய்து வருகிறது. அந்த அளவில் நாம் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய விஷயத்தில் செலவு செய்தால் அவர்கள் எவ்வளவோ முன்னேற்றமடைவார்கள். அவர்களுடைய பிரச்னை தீர்ந்து விடும். நெசவாளர்களுக்கென்று 146 லட்சம் ஒதுக்கி விட்டோம் அவர்களுக்கு கடன் வசதிகள் செய்து விட்டோம் என்று சொல்லி விட்டால் மட்டும் போதாது. உள்ளபடியே அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் ஏதாகிலும் அவர்களுக்குத் திட்டம் வகுத்தே தீரவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தால் தான் முடியும். இதற்கு முன்பு இருந்த ராஜாஜி மந்திரி சபை கைத்தறிக்கு சேலையும் வேட்டியும் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்து அதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது. ராஜாஜி கொண்டு வரும் தீர்மானங்களையெல்லாம் எதிர்த்துக்கொண்டு வந்தவர்கள் கூட நெசவாளர்கள் சம்பந்தமான தீர்மானத்தை ஏக மனதாக ஆதரித்தார்கள். 40-ம் நம்பர் கரை போட்ட வேஷ்டியும், புடவையும், கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டது. அப்படித் தீர்மானம் செய்து மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. அதை மத்திய அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டதா என்று கேட்கிறேன். தேசத்தின் ஒப்பற்ற தலைவர், மாஜி கவர்னர்-ஜெனரல், அரசியல் தலைவர் போன்றவர்கள் போட்ட தீர்மானத்தையே மத்திய அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றால் கைத்தறி நெசவாளர்களுடைய பிரச்னை எப்படி தீரும் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் மில் முதலாளிகள் அதிகமாக வட நாட்டில்தான் இருக்கிறார்கள். அதிகமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் வட நாட்டில் இல்லை. அதனால் தான் நாம் தீர்மானம் செய்து அனுப்பிய தீர்மானத்தை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. கைத்தறி தொழில் அதிகமாக வட நாட்டில் இல்லாத காரணத்தினால்தான் கைத்தறி தொழில் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. அதனால்தான் தென்னாடு பாதிக்கப்படுகிறது என்று நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். நாங்கள் அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டி வருவதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. இதை கனம் மந்திரி அவர்களும் உணரவேண்டும். ஆகவே இதற்கு அவர்கள் தக்க பதில் சொல்லவேண்டும். மீண்டும் இந்த தீர்மானத்தை வலியுறுத்த வேண்டும். காஞ்சிவரம், குறிஞ்சிப்பாடி, முதலில் முதல் மந்திரி அவர்கள் தேர்தலில் நின்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த இடமாகிய குடியாத்தத்தில், ஆக மூன்று இடங்களில் நூல் ஆலைகளை ஏற்படுத்தப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஏற்படுத்தினால் நெசவாளர்களுடைய பிரச்னை

23rd July 1957] [Sri A. Govindasamy]

தீர்ந்து விடும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதனால் நெசவாளர்களுக்கு வேண்டிய நூல் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த நூல் ஆலைகளை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

நெய்வேலி திட்டம் சம்பந்தமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் நெய்வேலியில் கிடைக்கக் கூடிய உப பொருள்களை வைத்துக் கொண்டு வண்ணக்கலவைகள், இன்சுலேட்டர்கள், பீங்கான் சமான்கள் முதலியவைகளைச் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட தொழில்களை தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்கப் போவதாகவும் சொல்லி இருக்கிறார். ஏன் இவைகளை சர்க்காரே எடுத்து நடத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அரசாங்கம் பெரிய தொழில்களை எடுத்து நடத்த முன் வரவேண்டும். அதற்கு பதிலாக ஏதோ செருப்பு தொழிலையும், வத்திப் பெட்டித் தொழிலையும் ஆரம்பித்து நடத்தி வருகிறோம் என்று சொல்லி விட்டால் போதாது. இப்படிப்பட்ட தொழில்களை நடத்தி வருகிறோம் என்று சொல்வதைப் பார்த்தால் வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. (சிரிப்பு). பொறுப்புள்ளவர்கள் நல்ல தொழில்களை எடுத்து நடத்த முன் வரவேண்டும். சிவகாசியில் இப்பொழுது வத்திப் பெட்டி தொழில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அந்த தொழிலை தனிப்பட்டவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் சிறிய தொழில்களை எடுத்து நடத்தக்கூடாது. இதனால் தனியார் பாதிக்கப்படுவர் ஆகவே பெரிய வருமானம் வரக்கூடிய தொழில்களை எடுத்து நடத்த அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் (ஒரு குரல்: அப்பளத் தொழில்) சிறு தொழிலாகிய அப்பளத் தொழிலை அரசாங்கம் ஆரம்பித்து நடத்துகிறார்கள். அதற்கெல்லாம் அம்மாமிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அதை விட்டு விடலாம். அம்மாமிகள் நடத்தும் அப்பளத் தொழிலை அரசாங்கம் நடத்த தேவை இல்லை. 14 சிறுதொழில்களுக்கு விளம்பரப் படுத்துவதற்கு என்று 98,000 ரூபாய் செலவு செய்யப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னையில் இண்டஸ்ட்ரியல் மியூசியம் இருக்கிறது. சென்னையில் செய்யப்படுகிற பொருள்களையெல்லாம் அங்கே அனுப்பி விளம்பரமும் விற்பனையும் செய்யப்படுகிறது. அதற்காக அரசாங்கம் 5,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அது நல்ல விளம்பர ஸ்தாபனமாக இருக்கிறது. அதை 20,000 க்கு உயர்த்த வேண்டும். அதற்கு என்று தனியாக ஒரு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்றால் 50,000 ரூபாய் மத்ய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைத்திருக்கிறது. ராஜாஜி ஹாலுக்கு எதிரில் ஒரு அஸ்திவாரக் கல் நாட்டினார்கள். ஆனால் இன்னும் கட்டிடம் கட்டப்படவில்லை. இதையெல்லாம் தான் அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாளைய தினம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் இண்டஸ்டிரியல் மியூசியத்தைப் பார்க்கப் போவதாக தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்தில் எனக்கு தொடர்பும் பொறுப்பும் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். அதனுடைய அந்தஸ்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே நல்ல முறையில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. அரசியலாருடைய பொருள்களுக்கு விளம்பரம் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே விளம்பரத்தைத் தனியாக ஒரு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்திப் பணம் விரையம் செய்யாமல் இந்த இண்டஸ்டிரியல் மியூசியம் மூலம் நடத்தலாம்—அதற்கு வேண்டிய வசதியை செய்துதர அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் மணிலாக் கொட்டை அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அதைக் கொண்டு வனஸ்பதி செய்யலாம் என்று ஒரு ஆலையை அமைத்தார்கள். இதைப்பற்றி கனம் கருணாநிதி அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார். விழுப்புரத்தில் அதற்கு என்று கட்டிடம் கட்டி யந்தரங்கள் முதலியவைகளை வாங்கி வந்து ஆலையை அமைத்தார்கள். அரசாங்கம் உதவியும் செய்தது. இப்படி இருந்தும் ஏதோ காரணத்தால் அந்த ஆலை வேலை செய்யாமல் நின்று விட்டது. இதை மறுபடியும் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member has got one more minute.

SRI A. GOVINDASAMY : அரசாங்கம் இந்த சிறு தொழில் நடத்துகிறவர்களுக்கு மான்யம் வழங்கும்போது கட்சி பாகுபாடு பாராமல் யார் யார் எந்தத் தொழில்களில் உண்மையிலேயே ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ, அதைக் கவனித்து தொழில் முன்னேற்றத்திற்கு வேண்டிய வழியைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை இந்த அளவு நிறுத்திக்கொள்ளுகின்றேன்.

SRI S. LAKSHMANA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தத் தொழில் மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, சேர்வராயன் மலையை அடுத்து அலுமினியம் தயார் செய்வதற்கான மூலப் பொருள்கள் கிடைப்பதை வேறு இடங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போய் பரீட்சை செய்து பார்ப்பதற்கு அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது நல்ல முறையிலே வெற்றிபெறும் என்று எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது, என்பதால் அதற்காக ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையை சேலம் ஜில்லாவிலேயே மேட்டூரிலே கட்டுவதாக சர்க்கார் உத்தேசம் செய்திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. சேர்வராயன் மலையிலிருந்து அலுமினியத்தை மேட்டூர் தொழிற்சாலைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு 32 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அதனால் அதிகச் செலவாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, அந்தத் தொழிற்சாலையை சேர்வராயன் மலையை அடுத்துள்ள டேனிஸ்பேட்டை என்ற இடத்தில் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். காரணம், அங்கு அதற்கு வேண்டிய வசதியும் இருக்கிறது. தொழிற்சாலையைக் கட்டுவதற்கு வசதியான நிறைய இடம் அங்கே இருக்கிறது.

"டேனிஸ்பேட்டையில் தொழிற்சாலையைக் கட்டுவதற்கு மின்சார வசதி இல்லை, வேண்டிய ஜல வசதி இல்லை, ஆகவே தான் மேட்டூரில் கட்டுகிறோம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். வாஸ்தவம்தான். இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக அங்கு அந்தத் தொழிற்சாலையைக் கொண்டு போவது சரியல்ல என்று நான் சொல்லுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால், அங்கு வேண்டிய தண்ணீர் போதவில்லை, மேட்டூரில் நான் அந்தத் தொழிற்சாலையை நடத்த முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் உண்மையிலேயே தொப்பையார் ஓடி வருகிறது. வரண்ட காலத்திலும் அங்கு தண்ணீர் வருகிறது. தினம் மூன்று லட்சம் காலன் தண்ணீர் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி வேண்டுமென்றாலும், மூன்று லட்சம் காலனுக்கு அதிகமான தண்ணீர் தொப்பையாற்றிலிருந்து கிடைக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆற்றில் எப்பொழுதும் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. தண்ணீர் இன்மை என்ற காரணத்திற்காக இங்கு வைக்கவேண்டிய தொழிற்சாலையை மேட்டூரில் கட்டுவது கூடாது என்ற என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். மேட்டூரில் ஏற்கெனவே ஒரு கெமிகல் தொழிற்சாலையும், ஒரு துணி நெய்யும் ஆலையும் இருக்கிறது. இந்த அலுமினியம் உற்பத்தித் தொழிற்சாலையையும் அங்கு கொண்டு போய் வைத்துக்கொண்டால், அங்கிருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஓரளவு உதவுமே யொழிய—அவர்களுக்கு உதவ கூடாதென்பது என்னுடைய நோக்கம் அல்ல—மற்ற இடங்களில் இருப்பவர்களுக்கு உதவ முடியாது. பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தும் போது, அவைகளைப் பலப்பல இடங்களில் கட்டினால் தான் அந்தந்த இடத்திலுள்ள மக்களுக்கு வசதி இருக்கும். ஏற்கெனவே இங்கு இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வசதி வேண்டும். அதோடு சர்க்காருடைய செலவும் குறையும். நிறைய தொழிலாளர்களுக்கும் இடம் கிடைக்கும். மேட்டூரில் கட்டினால் அங்கு உள்ளவர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். வேலை செய்யும் போது கூட அவர்களுக்கு சில வாதிகள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்கள் ஒரே இடத்தில் இருந்தால் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு ரொம்ப சாதகமாக இருக்கும். ஆனதால், தொழிற்சாலைகளை பலப் பல

இடங்களில் பிரித்து வைக்க வேண்டும். தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், தொப்பையாறு திட்டம் இருக்கிறது. தொப்பையாறு நீர்ப்பாசனத்திற்காக கட்டவேண்டுமென்று முன்பே நடந்து சர்க்காரிலே ஒரு திட்டம் போடப்பட்டது. 79 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு அணையைக் கட்டி முடித்தால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு தண்ணீர் நிறையக் கிடைக்கும், இரண்டாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் பாய வசதி இருக்கும். எவ்வளவு காலன் தண்ணீர் வேண்டுமானாலும் தொழிற்சாலையை நடத்துவதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆகையால், தொப்பையாறு திட்டத்தைக் கட்டினால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையிலே வசதி ஏற்படுகிறது. தொழிற்சாலைக்கும் வேண்டிய தண்ணீர் கிடைக்கும். அப்பொழுது அந்த வட்டாரத்திலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்கும். ஆகவே, நான் திரும்பத் திரும்ப வேண்டிக்கொள்வது என்னவென்றால், அலுமினியம் தொழிற்சாலையை டேனிஸ்பேட்டையில் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சேலம் ஜில்லா கம்பளித் தொழிலுக்கு மிகவும் பேர்போனவை. ரத்னக் கம்பளங்களின் உற்பத்திக்கு சேலம் ஜில்லா மிகப் பிரசித்தி பெற்றது. சேலம் ரத்னக் கம்பளங்கள் என்றால், வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டில் அவை மிகப் பிரபலம் வாய்ந்தவை என்று தொழில் நிபுணர்களே சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரத்னக் கம்பளத் தொழிலில் ஈடுபட்ட தொழிலாளிகள் சேலம் டவுனிலும், சுற்றுப்புறக் கிராமங்களிலும் இருக்கிறார்கள். மூவாயிரம் ஆண்கள், பெண்கள் இந்த நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ரத்னக் கம்பளத் உற்பத்தித் தொழில் ரொம்ப நல்ல தொழில். விலையுயர்ந்த கம்பளங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு மேல் நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டு, நம் நாட்டுக்கு வருமானம் வந்துகொண்டிருந்தது. அந்த வருமானத்தைக் கொண்டு அதிகப்படியான தொழிலாளர்கள் நல்ல முறையிலே வாழ்ந்து வந்தார்கள். அந்த வேலை திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டதன் காரணம் என்னவென்று சொன்னால், வெளிநாடுகளிலேயும் இம்மாதிரி கம்பளங்களைத் தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்து விட்டார்கள். ஏற்பாடு செய்த போதிலும் தங்களுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களாகிய ஆட்டு ரோமத்தை அதிகப்படியாக நம் நாட்டிலிருந்து தான் பெற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். இங்கிருந்து ஆட்டு ரோமத்தை அவர்கள் பெற்று, அதிலிருந்து நூல்கள் நூற்று, அதிலிருந்து இம்மாதிரியான கம்பளங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டு இங்கு உற்பத்தியாகும் கம்பளங்கள் போகாவிட்டாலுங் கூட, இங்கும் பழைய படியே கம்பளங்களை உற்பத்தி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகள் சரியான விலைக்கு உள்நாட்டிலும் போவது இல்லை. லட்சக்கணக்கான கெஜங்கள் இம்மாதிரி கம்பளங்கள் தயாரான போதிலும், அவைகளை வாங்கும் வசதி இங்கு இல்லை. நம் நாட்டிலிருந்து ஆட்டு ரோமங்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவது கண்டிப்பாக நிறுத்தப்பட வேண்டும். ஆட்டு ரோமங்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதை நிறுத்தி, அவைகளைக் கொண்டு இங்கேயே கம்பளங்கள் பழையபடி தயார் செய்தால், அவசியம் வெளி நாடுகளில் இவைகளுக்குக் கிராக்கி ஏற்படும். அவர்கள் எப்படியும் நம்மிடம் தான் கம்பிளி வாங்கித் தீரவேண்டும்.

நான் அந்தத் தொழிலில் குறைந்தது 20 வருஷ காலம் அனுபவப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே நான் தேர்ச்சி பெற்றிருக்கிறேன். அந்த நெசவு தொழிலின் ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரையுள்ள நுணுக்கங்களை நான் நன்கு தெரிந்திருக்கிறேன். இதைப்பற்றி அமெரிக்காவிலுள்ள பெரிய நிபுணர் எனக்கு சர்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கிறார். ரத்னக் கம்பளத் தொழிலின் நுணுக்கத்தை ஆரம்பத்திலிருந்து கடைசி வரை நல்ல முறையில் தெரிந்து கொள்ள பல நிபுணர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். ஐந்து வருஷ காலத்திற்கு முன்பாக சர்க்காருக்கு நான் ஒரு திட்டம் கொடுத்திருக்கிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் மாமூலாக இந்த தொழிலைச் செய்துகொண்டிருந்த 3,000 தொழிலாளர்கள் இன்று சும்மா இருக்கிறார்கள். சிலர் விவசாயம் செய்கிறார்கள்.. இன்னும் சிலர் வேறு வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிலை சேலம் ஜில்லாவில் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். நம்

நாட்டில் இந்தத் தொழிலைச் செய்வதற்கு நிறைய வசதி இருக்கிறது. ஆட்டு உரோமங்களை நம் நாட்டிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யாமல், அவைகளைக் கொண்டு இங்கேயே சின்ன சின்ன தொழிற்சாலைகளை ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தினால், நல்ல முறையில் கம்பளங்களைத் தயாரிக்க முடியும். ஆகவே, சர்க்கார் ஒரு தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். தொழிலாளர்களுக்கும் பிழைக்க வழி ஏற்படும். தெரிந்து சொல்கிறேன். உண்மையிலேயே ரத்னக் கம்பளத் தொழிலுக்கு சர்க்கார் எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அளிக்காமல் இருப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். சிந்தித்துப் பார்த்தால், அதற்கான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், ஆயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வாழ்வு கிடைக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு 68 கோடி ரூபாய் வரை மதிப்பீடு செய்திருக்கிறார்கள் 52 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. ஆனால், இன்னும் அது ஆரம்பிக்கபடுவதாகக் காணோம். நெய்வேலியில் நல்ல பழுப்பு நிலக்கரி கிடைக்கிறது. ஆனால், அது இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு சாத்தியப்படாது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. பழுப்பு நிலக்கரியை நல்ல எரி பொருளாக மாற்றுவதற்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நிலக்கரியை உபயோகப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மின்சார சக்தியை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் அதிகச் செலவு ஆகும் என்பதால், இரும்புத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் விஷயத்தில் மெள்ள மெள்ளத் தான் போகவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இருந்தாலும் அதை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு வழி வகைகளை நாம் காணவேண்டுவது அவசியம். ஏன் நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால், பெரிய பெரிய கனரகத் தொழில்கள் ஏற்படுத்தினால் தான் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைக்கும், நல்ல முறையில் மக்கள் வாழ்வதற்கு முடியும். வேலையில்லாப் பிரச்னையும் அப்போதுதான் தீரும். ஆகவே, சேலம் ஜில்லாவில் கட்சி இருக்கும் இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு உடனடியாக வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லுகின்றேன்.

ஸ்ரீ T. T. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் "சேலத்திலுள்ள இரும்பை கோயமுத்தூரிலுள்ள தனியார் துறையிலுள்ளவர்களைக் கொண்டு பக்குவப்படுத்துவதற்கு பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது, அப்படி பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அதனுடைய வெற்றியைத் தெரிந்து ஆரம்பிக்கலாம்" என்று சொல்லுகிறார்கள். சேலத்திலே கூட தனியார் துறையினர் முன் வந்தால் கொடுக்கத் தயாராய் இருப்பதாகவும் அவர் சொல்லுகிறார். நான் சொல்லுகின்றேன்—சேலத்திற்கும் கோயமுத்தூருக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் நிறைய பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. நல்ல முறையிலே பாக்டரிகள் வைத்து நடத்தச் சக்தியுள்ள ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஆனால், சேலம் ஜில்லா அப்படி அல்ல. பின் தங்கிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. கொஞ்சங்கூட பண வசதியில்லாத இடம் என்பதைத் தயவுசெய்து சர்க்கார் உணரவேண்டும். 20 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து சர்க்காரே இந்த முறையைச் சேலத்திலேயே பரீட்சித்துப் பார்த்தால் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால், தனிப்பட்டவர்கள் முன்வரவேண்டுமென்றால் காலதாமதம் உண்டாகும். இந்த முறையில் சர்க்கார் ஒரு தொழிற்சாலையை சேலத்தில் ஏற்படுத்த தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்திலுள்ள இரும்புப் பொருள்களை வேறு இடங்களுக்கு அனுப்பி பரீட்சை செய்து பார்ப்பதை விட, இரும்பு கிடைக்கும் இடத்திலேயே பரீட்சித்துப் பார்க்கவேண்டும். "மோல்டுகளும்" அங்கேயே தயாரிக்கப்பட வேண்டும். இங்கிருந்து பொருள்களை நாம் வேறிடத்திற்கு அனுப்பி, அவர்கள் "மோல்டு" செய்து அனுப்புவதை நாம் வாங்குவதில் பிரயோசனம் இல்லை. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும். சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி மிகவும் போற்றத்தக்க முயற்சி. இது விஷயத்தில் பரீட்சார்த்தமாகச் செய்வதைச் சீக்கிரம் செய்து முடிக்க

உடனடியாக ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த உதவி சபாநாயகருக்கு வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri K. R. VISWANATHAN : கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்துள்ள மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு பல காரியங்களை மேற்கொண்டிருப்பதற்காக, இந்த அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். முக்கியமாக, வேலையின்மையைப் போக்குவதற்காக, கிராமக் கைத்தொழில்களையும் குடிசைத் தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி செயலாற்ற முன்வந்தமைக்கு அரசாங்கத்தை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட சில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்பிகிறேன். நம்முடைய நாடு முக்கியமாக விவசாய நாடு ஆகும். இந்த விவசாய நாட்டில் நீர்வளம் கொழிக்கும் பகுதியில் விவசாய மக்கள் ஆண்டில் பெரும் பகுதி நாட்களில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். மற்றப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் ஆண்டில் மூன்றில் ஒரு பகுதி காலத்தில்தான் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் ; மற்ற எட்டு மாதங்களில் அவர்கள் வேலையில்லாமல்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், வரண்ட பிரதேசங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்குத்தான் மிகுதியான நாட்கள் வேலையின்மை இருக்கிறது என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக உடையார்பாளையம் போன்ற தாலூகாக்கள் மிகவும் வரண்ட பிரதேசங்கள் ; அங்குள்ள நிலங்கள் வானம் பார்த்த நிலங்கள்தான். ஆகவே அங்குள்ள விவசாயிகள் வேலையின்மையால் ஆண்டில் பல திங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வரண்ட பிரதேசங்களில் ஏதாவது கைத்தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்படுவது மிகவும் அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அவைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அவசியமான மூலப்பொருள்களும் இதர வசதிகளும் உடையார்பாளையம் தாலூகாவில் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் தாலூகாவில் உபயோகிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில், அரியலூருக்குப் பக்கத்திலும் பெரம்பலூருக்குப் பக்கத்திலும் ஜிப்ஸம் அதிகமாக கிடைக்கிறது. இதைக் கொண்டு ஸல்ப்யூரிக் அமிலம் உற்பத்தி செய்யலாம் என்பது இந்த சபையில் பல முறை எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் முயற்சித்தால், அங்கே சல்ப்யூரிக் அமிலம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தி பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்ற யோசனையும் இங்கே பல முறை கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதுவுமல்லாமல், ஜிப்ஸத்தையும் நெய்வேலியில் கிடைக்கக்கூடிய உப பொருள்களையும் கொண்டு சீமை உரம் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை (பெர்டிலைஸர் பாக்டரி) அங்கே அமைக்க வேண்டுமென்றும் முன்னதாகவே நாங்கள் வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறோம். அது விஷயமாக சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பது இதுவரையிலும் தெரிந்தபாடில்லை. அம்மாதிரி அங்கே ஒரு பெர்டிலைஸர் பாக்டரியை ஏற்படுத்தினால், 15,000 மக்களுக்காவது வேலை கொடுக்க வசதி ஏற்படும் என்பதை நான் சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுவுமல்லாமல், அங்கே வெள்ளைக் களிமண் போன்ற பொருள்களும், கண்ணாடி சாமான்களைச் செய்வதற்கு வேண்டிய இதர மூலப் பொருள்களும் கிடைக்கின்றன என்று அறிகிறேன். அந்தப் பொருள்களை உபயோகித்துச் செய்யக்கூடிய கைத்தொழில்களை அங்கே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, சமீபத்தில் ஐந்து ஆறு மாதங்களுக்கு முன், அங்கே வந்து பல இடங்களைப் பார்த்துச் சென்ற பூமி நிபுணர்கள் ஜெர்மன் (ஜியாலஜிஸ்ட்ஸ்) எண்ணெய்ப் பொருள்கள் கிடைப்பதற்கான அறிகுறிகள் அங்கே தென்படுகின்றன என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கிறார்கள்,

அவர்களுடைய கருத்தை திட்டங்களாக வகுத்து நிறைவேற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்குக் கீழக் கரையில் இருக்கும் முந்திரித் தொழிலை விருத்தி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். முன்பு கேரளப் பகுதிகள் நம் ராஜ்யத்துடன் இணைந்திருந்தபோது, அங்குள்ள முந்திரித் தொழில் நமது ராஜ்யத்தை மிகவும் வளமாக்கிக் கொண்டிருந்தது. அவை பிரிந்து போன பிறகு, இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென்னாற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும்தான் முந்திரிப் பயிர் வளர்க்கப்பட்டு வருகிறது. முந்திரிக் கொட்டைகள் அமெரிக்காவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. முந்திரிகொட்டகளை வறுப்பது, தோலை நீக்குவதற்கு, எண்ணெய் இறக்குவது, எண்ணெயிலிருந்து பிறபொருள் தயாரிப்பது போன்ற "ப்ரேஸெஸ்"-ஐ இங்கேயே, தென்னாற்காடிலோ, திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள உடையார்பாளையத்திலோ செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுவுமல்லாமல் முந்திரிக்கொட்டையிலிருந்து தயாரிக்கப்படும் எண்ணெயும், பல பொருள்கள் தயாரிக்கப்படுவதற்காக, அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பப்படுகின்றது. அந்த எண்ணெயைக் கொண்டு அமெரிக்கர்கள் பிளாஸ்டிக் போன்ற சாமான்களை உற்பத்திசெய்து இங்கே இறக்குமதி செய்கிறார்கள். அந்த எண்ணெயை ஏற்றுமதி செய்யாமல், அதைக்கொண்டு பிளாஸ்டிக் போன்ற பொருள்களை தயாரிப்பதற்கு அவசியமான மற்ற பொருள்களையும் இங்கேயே உற்பத்தி செய்து, பிளாஸ்டிக் போன்ற பொருள்களைத் தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை உடையார்பாளையம் போன்ற வரண்டபிரதேசத்தில் அமைத்தால், ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கொடுத்து உதவ முடியும். இதைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

1-46 p.m. SRI M. D. RAMASWAMI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளை அமைத்து கைத்தறி நெசவாளர்களை சர்க்கார் ஆதரித்திருக்கிறார்கள் என்று பல கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். பொதுவாக, நான்கில் ஒரு பங்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் இப்போது கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் மற்றவர்கள் சேராமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்றும் சில கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மாஸ்டர் வீவர்களிடம் அவர்கள் பட்டுள்ள கடன் தொல்லையிலிருந்து மீள முடியாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் சேர முடியவில்லை என்று ஒரு கனம் நண்பர் சொன்னார். அது உண்மை அல்ல என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்கள் சேரக்கூடிய நிலைமையில் கைத்தறி நெசவாளர் ஸொஸைடிகள் இன்று இல்லை. வியாபார அடிப்படையில் கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தினர், எப்போது துணிகள் விற்பனையாகிச் செலவாகின்றனவோ அப்போதுதான் நெசவாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள்; மற்ற காலங்களில் நெசவாளர்களிடம் "உங்களுக்கு வேலை இல்லை" என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஆகவே நிரந்தரமற்ற இத்தகைய நிலைமையில் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் சேருவதற்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் இஷ்டப்படவில்லை. பல கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் சேராததற்குக் காரணம், கடன்கள் காரணமாக அவர்கள் தங்களுடைய மாஸ்டர் வீவர்களிடமிருந்து தப்பமுடியவில்லை என்று சொல்லியிருப்பதில் "மாஸ்டர் வீவர்கள் உண்மையிலேயே நெசவாளர்களைக் கசக்கிப் பிழிபவர்கள்" என்ற அர்த்தம் தொனிக்கிறது என்று கருதுகிறேன். மாஸ்டர் வீவர்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு சகாயம் அளிக்க கூடியவர்களே தவிர, அவர்களைக் கசக்கிப் பிழிபவர்கள் அல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் மற்ற வியாபாரிகளைப் போல் அல்லாமல், கைத்தறி நெசவாளர் வகுப்பையே சேர்ந்தவர்கள். அவர்கள் கைத்தறி

நெசவாளர்களின் சுகதுக்கங்களில் பங்கெடுத்துக் கொள்பவர்கள். கையிருப்பிலுள்ள துணிகளுக்கு கிராக்கி இருக்கும் காலத்திலும் சரி, கிராக்கி இல்லாத காலத்திலும் சரி, கைத்தறி நெசவாளர்களால் நெய்து கொடுக்கப்படும் துணிகளை ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, மாஸ்டர் வீவர்கள் அவர்களுக்கு வருட முழுவதும் வேலை கொடுத்து ஆதரித்து வருகிறார்கள். ஆகையால் அவர்களிடம் வேலை செய்வதற்கு கைத்தறி நெசவாளர்கள் பிரியப்படுகிறார்கள் என்ற உண்மையை சர்க்கார் உணர வேண்டும். கூட்டுறவு ஸொஸைடிகளில் வருட முழுவதும் வேலை கொடுக்கப்பட்டால் ஏராளமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் அவைகளில் சேருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடிய எந்தத் திட்டமும் சர்க்காரிடம் இல்லை என்பதுதான் நான் கூறும் குறை.

இன்று கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிலைமை உயர்ந்திருக்கிறது என்றும், நெய்யப்படும் கைத்தறித் துணிகள் எல்லாம் நன்றாக விற்பனையாகின்றன என்றும் சர்க்கார் சொல்கிறார்கள். கனம் நண்பர் ராமச்சந்திரன் அவர்கள், பரமக்குடி, யமனேஸ்வரம் போன்ற இடங்களில் கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அந்த இடங்களில் மட்டுமல்லாமல், அருப்புக்கோட்டை போன்ற கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக உள்ள இடங்களிலும் துணிகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு விதமான கைத்தறித் துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன. சில இடங்களில் 40-ம் நெம்பர் துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன. மதுரை போன்ற இடங்களில் 100-ம் நெம்பர் கைத்தறித் துணிகள் நெய்யப்படுகின்றன. அதே மாதிரி, தினுசுகளிலும் வெவ்வேறு விதமான கைத்தறித் துணிகள் வெவ்வேறு இடங்களில் நெய்யப்படுகின்றன. துணிகள் தேக்கத்தை தடுப்பதற்கு ஒரு திட்டத்தை வகுக்கலாம். "நமது நாட்டிற்குத் தேவையான தினுசு கைத்தறித் துணிகள் எவை? அவைகள் எந்த எந்த இடங்களில் உற்பத்தியாகின்றன? அவைகளை எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்? எந்த தினுசு துணிகளை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யமுடிகிறது? அவைகளை எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும்? எந்த எந்த இடங்களில் எந்த எந்த ரக கைத்தறித் துணிகளை எவ்வளவு எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும்?" என்பனவற்றை அறிந்து தகுந்த திட்டத்தை வகுத்து நிறைவேற்றவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்காக இத்தகைய ஒரு திட்டத்தை வகுத்து நிறைவேற்ற முயற்சிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் சம்பந்தமாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவுக்கு எவ்விதமான உதவியும் ஏற்படவில்லை. எல்லா ஜில்லாக்களிலும் பெரும் தொழில்கள் பரவலாக இருக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ராமச்சந்திரன் சொன்னதை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பனை ஓலையால் செய்யக்கூடிய தொழில் ஒன்றை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று ஒரு அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டாரே தவிர நல்ல தொழில் எதையும் ஆரம்பிக்கும்படியாகக் கோரவில்லை.

ராமநாதபுரம் ஜில்லா ஒரு பிற்பட்ட பகுதி. அந்தப் பிற்பட்ட பகுதி வளம் பெறவேண்டுமென்றால் பல தொழில்கள் அங்கே ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும். 1948-ல் கூட சில தனிப்பட்டவர்கள் அருப்புக்கோட்டையில் ஒரு நூல் நூற்பு ஆலையை ஆரம்பிப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் மந்திரி சபையார் புதிய ஆலையைத் தென்னாட்டில் ஆரம்பிக்கக்கூடாது என இந்திய சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்றே அனுமதி கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள். இப்போது அம்மாதிரி முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தனிப்பட்டவர்கள் யாரும் இல்லை. ஆகவே கூட்டுறவு முறையிலேயே அருப்புக்கோட்டையில் ஒரு ஆலை ஏற்பட வேண்டும். அரசாங்கமே அப்படி ஆரம்பிப்பதாக இருந்தது என நான் அறிகிறேன். ஆனால் ஏன் அப்படி ஆரம்பிக்கவில்லை என்பதற்குக் காரணம் சர்க்காருக்குத்தான் தெரியும். அந்த நூற்பு மில்லைத்தான் ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூருக்குப் போட்டுவிட்டதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. அருப்புக்கோட்டை

தாலுக்காவில் வேறு எவ்வித தொழிற்சாலையும் இல்லாததால் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்யும் முறையில் அங்கேயும் ஒரு நூற்பு ஆலை ஆரம்பிக்கவேண்டும். பருத்தி ஏராளமாகக் கிடைக்கக் கூடிய இடம் அருப்புக்கோட்டை. தறிகளும் பத்தாயிரத்துக்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆகவே அருப்புக்கோட்டையில் நூல் மில்லை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அம்மாதிரியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1-54 p.m. Sri M. R. KANDASWAMI MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தொழில் மானியத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன்வந்துள்ளேன்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இதுவரையில் கனரகத் தொழில்கள் வளர்ச்சி பெருததற்குக் காரணம் போதுமான கரிப்பொருள் இல்லாததுதான் என்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. இப்போது நமது ராஜ்யத்தில் நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கம் ஏற்பட்டு விட்டதால் நமது ராஜ்யத்திற்குப் போதுமான நிலக்கரி கிடைக்கும் என்பதனால் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். நெய்வேலி நிலக்கரிச் சுரங்கத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய சில பொருள்கள் நம் நாட்டுக்கு மிகவும் தேவையாக இருக்கிறபடியினால் அதற்கு 52 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து திட்டம் உருவாக்கியிருப்பதை நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். இதில் உற்பத்தியாகக் கூடிய 35 லட்சம் டன் பழுப்பு நிலக்கரி சேலத்தில் கிடைக்கும். இரும்புகளை உருக்கவும் மற்ற இடங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவும் உதவியாகும் என்பதனால் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இரண்டாவதாக 11 ஆயிரம் கிலோவாட் மின்சாரம் இதிலிருந்து கிடைக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றையதினம் மின்சாரம் போதுமான அளவு நமக்குக் கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் சின்னஞ்சிறு தொழில்களுக்கும், விவசாயத்திற்கும் அதிகமாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போது இதிலிருந்து உற்பத்தி செய்ய முடியும் எனச் சொல்கிற 11 ஆயிரம் கிலோவாட் மின்சாரத்தையும் சின்னஞ்சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கும், விவசாயத்திற்கும் மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மூன்றாவதாக நெய்வேலியில் 80 ஆயிரம் டன் கரித்தூள், எரிப்பொருள் கிடைக்கும் எனவும் தெரிகிறது. இதனால் இரும்புகளை உருக்கவும், குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்கவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதனால் நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அதோடு சேலம் ஜில்லாவில் நெசவாளர்கள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் இன்னமும் கொஞ்சங்கூட உயரவில்லை. மற்ற தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால் முன்பு 20, 25 ரூபாய் மாத வருமானம் வந்து கொண்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது 120 ரூபாய், 125 ரூபாய் வந்து கொண்டிருக்கிறது. வட நாட்டிலுள்ள தொழிலாளர்களுடைய வருமானமும் இப்படித்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய ராஜ்ய கைத்தறியாளர்களுடைய வருமானம் கொஞ்சம்கூட உயரவில்லை. குறிப்பாக இன்றையதினம் கைத்தறியாளர் ஒருவருடைய மாத வருமானம், ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேரத்தில் 18 மணி நேரம் உழைத்தால், இருபது ரூபாய் அல்லது பதினைந்து ரூபாய்தான் கிடைக்கும். இவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நமது அரசாங்கம் ஆங்காங்கே கூட்டுறவு சொஸைடிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து செஸ் நிதியில் இருந்து உதவி செய்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த சொஸைடிகளில் சேர்ந்துள்ள நெசவாளர்களுடைய வருமானம் சற்று உயர்ந்துதான் இருக்கிறது. அதாவது மாதம் 30 ரூபாய், அல்லது 35 ரூபாய் அவருக்கும் கிடைக்கும். ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை மாகாணத்தில் ஏழு லட்சத்துக்குக் குறைவு இல்லாமல் நெசவாளர்கள் இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்

சர்க்கார் மதிப்பு ஐந்து லட்சம் தான். இந்த ஐந்து லட்சத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கினர்தான் சொஸைடியில் இருக்கிறார்கள். இரண்டு பங்கினர் வெளியில்தான் இருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பங்கினர் வெளியில் இருந்துகொண்டு, மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்கும் சொஸைடியின் மூலம் வசதி ஏற்படும்படியாகத் திட்டத்தை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அவர்களுடைய முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கக் கூடிய காரணங்களில் முக்கியமான ஒரு காரணம் நூலின் விலைதான். நம் ராஜ்யத்தில் இன்னமும் சில பண்டிகைகள் கொண்டாடப்படுவதால் அந்தக் காலங்களினால் கைத்தறித்துணிக்கு கிராக்கி இருக்கிறது. எட்டு முழம் வேஷ்டி, ஒன்பது கஜம் புடவைகள் விற்பனையில் ஒரு நான்கணு, எட்டணு லாபம் வந்தால் அதை அடுத்த நாளே மில் முதலாளி நூலின் விலையை உயர்த்திப் பறித்துக்கொண்டு போகிறான். ஆகவே நூற்பு மில்களுக்கு இத்தனை கஜம் நூல் இன்ன விலையில் நெசவாளர்களுக்கு முதலில் கொடுக்கத்தான் வேண்டும் என நிர்ணயித்தாக வேண்டும். பாக்கியைத்தான் வெளியில் அனுப்ப அனுமதி அளிக்க வேண்டும். மில் முதலாளிகள் தங்களுக்கு வெளியில் அதிக லாபம் கிடைக்கிறது என்றால் நூலின் விலையை உயர்த்தி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இப்படி ஏற்றுமதி செய்துவிடுவதால் இங்குள்ள நெசவாளர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கு தேவைப்படும் நூல் போக பாக்கியுள்ளதை தான் ஏற்றுமதி செய்யவேண்டும். அதோடு நூலின் விலை நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். சொஸைடிகளின் மூலமாகவே நெசவாளர்கள் எல்லோருக்கும் கடன் வசதி, நூல் வசதி, வீட்டு வசதி, மார்க்கெட்டிங் வசதி முதலியன செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களின் வருவாய் உயர்ந்திருப்பது போலவே நெசவாளர்களுடைய வருவாயும் விவசாயிகளின் வருவாயும் உயர தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். சீர் அழிந்து வருகின்ற அந்தத் தொழில் வளம் பெறவும், பின்தங்கிய நெசவாளர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

[23rd July 1957

Appendix I.

[Vide answer to clause (a) of starred question No. 197 asked by Sri T. T. Daniel at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd July 1957, page 205 supra.]

Statement showing the number of palmyrah tree climbers who are numbers of Palm Gur Co-operative Societies—Districtwise.

	Name of the district.	Number of ex-tapper members of Jaggery Manufacturing Co-operative Societies as on 30th June 1956.
	(1)	(2)
1	Chingleput	6,140
2	Coimbatore	27,647
3	South Arcot	3,329
4	Salem	16,253
5	Madurai	1,720
6	Tanjore	5,498
7	Madras	357
8	Tirunelveli	42,115
9	North Arcot	3,673
10	Tiruchirappalli	3,287
11	Ramanathapuram	23,885
	Total ..	133,904

Appendix II.

[Vide answer to starred question No. 205 asked by Sri K. Sattanatha Karayalar at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd July 1957, page 215 supra.]

(a) *to* (d) The particulars called for in the several clauses of the question, so far as they relate to weavers in the co-operative fold, are given in the statement below. Particulars relating to the master weavers are not available :—

	1955–56.	1956–57.
	RS.	RS.
(a) Amount of loan granted to weavers' co-operative societies in Tirunelveli district ..	15,10,156	21,51,501
(b) Value of cloth produced by weavers' co-operative societies in the district	70,44,264	64,46,029

23rd July 1957]

(c) *and* (d) Value of cloth produced by weavers' co-operative societies in—	1955–56.	1956–57.
	RS.	RS.
Tirunelveli taluk including Melapalayam	14,92,343	9,88,272
Ambasamudram taluk ..	15,63,749	11,04,730
Tenkasi taluk including Kadayanallur	21,30,015	15,08,024

(e) The quantity and value of accumulated stocks of handloom cloth with the weavers' co-operative societies in the district as on 31st March 1957 were 535,823 yards and Rs. 6,70,674 respectively. These stocks got accumulated during the period from January to March 1957.

64794
D
V211,31'N57
N57.4.3;1